

ناگر بهر دهدهن له خانوويک

دوو سڼ شهو له مه وپيښ له گوندی (قه لاما کيلى ژور ورو) دا ناگر د نين به مالى هژارتيکه وه. که خه لکي ئاوايييه که دهچن به دهنگ هاواروه، ناگره که بکوژيننه وه، دزه کان له دوروه ده باندنه بهر تفهنگ و لي ناگره پين تا خانووه که ده سووتی. به راستی جیي داخه که که تنی وا رووهدات له لادیکه مانداندا. چونکه هم جوړه ره وشت و کرده خراپانه نه نجاميان ده گاته سرگره دانی و مالویرانی گشت لامان. ئاخو پیگانه کان که شتی وا بیین یاخود بیین، چیمان پی بلین؟... هم نه نیشانه ی پاشکه و تووی و درنده بییمان!... براگهل به سیه تی به دکرداری! نیمه که خومان بو خومان باش نه بین، خودایش له گلماندا باش نابیت. و اتا هم مو دم کز و بی ده سلات و دارزاو و بی ده رامه تمان ده کات!... به لام نه ویش بزنان که (کارگری لادیی قادر که رم) تاوان و که تن و گوناکاری بو کهس په سهند ناکات. نه وی نازاری که سانی تر بدات و زیانیا پی بگه بیینیت، پرسیش ده باره بیان ده کات ده باندوژیتیه وه و دهیشیان دات به دادگاه تا تولی بییکس و هژارانیا لی بکاته وه.

له شخوشی

- * شه و روژتیک که بریتیه له (۲۴) سات، بیکه به سی به شه وه. (۸) ساتی دانن بو نوسن. (۸) ساتی دانن بو فرمانکردن. (۸) ساتیشی دانن بو حسانه وه و خوش رابوردن.
- * لای که می هفتی جاریک به لکه و سابوون خوت بشو.
- * له خواردن و خواردنه وی خروشتی زور گهرم و زور سارد خوت بیارینه. نه گینا تووشی نه خوشی دیت. هره وه له جگه ره خواردنیش خوت بیارینه. چونکه نه و زهره ی تییدایه، هانه ی گلیک نه خوشی ددات تووشمان بیت وهک (شیر به نجه).
- * بیجگه له وه له خواردن و خواردنه وه بيشدا له نه ندازه ی له شی خوت دهرمه چو. تا تووشی نه خوشی نه بیت. له خورشندا زور باپه خ به سهوزه و میوه و باه تی سوروشتی بده وهک په نییر و ماست و شیر و کهره و ههنگوین و هیلکه.
- * هیچ روژتیک وهرزش و گهشت و گهران له ناو چیمه ن و باخ و گولزادا له بییر نه چی. چونکه جوولان و بای پاک و تیشکی روژ و دیه نی جوان که لکیتی زور به ته ندروستیت ده گه بیین.

ژینی کومه لی

هندی خووی خراپمان

نوسینی: مه لا محمه د قه شقه

۱- تمه لی:

پیاویک تا ئیواره له سیبه ریکدا به (دامه) کردن و (ناوی خه لک بردن) و فشه و گالته وه کاتی خزی

به سهر نه بات. که چی که ئیواره منداله کانی داوای چیش و چای لی ده که ن ده لی: نییه. ئای چند ناخوشه نه و ورامه که بهرگویی مال و منداله که ی ده که ویت!؟. چند ره زای نه و باوکه گران ده بی له بهرچاویان!؟. هره وه ها چندیش پیاوه که، خوی، خه فه تبار رووهره نه بی!؟. جا که وا بو، بوچی فرمانتیک ناکات که که لکیتی بیت و، روژانه (رزق) ی بگریته مل و، داموای هیچ کهس و ناکه سیکی نه کات!؟... چند خوشه ماندوویتی و ئاورهگ (عارهق) رشتن! به لام که ئیواره هاتیه ته وه مالی، منداله کانت تیر بگریت و دلیان خوش بکه بیت!...

چند ناخوشه خوتن و دانیشتنی بهرستیبه و ته وه ززه لی و، وشکه به گزاده بی و هیجت نه بی و، ژن و مندالت به داموای برسیتی و رووت و قووتیه وه به یلیته وه!...

۲- کرد و کوشه:

هنديکی ترمان هن، وهک له بهر ی مار و میروو بن، هاوین، چیمان هه بیت، گوئ ناده نی، نه یخون. بیر له زستانه دوور و درتیه سهخته که ناکه نه وه. نه و بهر هه می له بهر ده ستیاندا یه، سه رخوشیان نه کات، وهک هر نه و چند روژه بیان مایه له ژیندا، له و که شه دا هه مووی نه خون. نه مجا که زستانی به دبه خت دیت، به سرما و برسیتیبه وه، نه نگه تاویان نه کات، ناچار نه بین، روو له م و له و بنین بو دستگیری و یارمه تی، یاخود ده ست پان که نه وه بو خوازه لوی.

۳- رووگیری:

رووگیری یان داگیرکردن باویکی زور ناشیرین له ناوماندا. میوانیکی دیت چای بو لی نه نیت. هاوس و دراوسیش له م لا و نه و لاه، ده، پانزه کهس لیی کو نه بنه وه. ناچار خاوه ن مالی به سه زمان چای ده، پانزه کهس نه دات. نه گهر چاییان نه داتی، به چرووک و روژدی دانه نین ناوی خراپ نه کن. نه گهر چاییشیان بداتی، نه وه شکر و چای مانگیکی خوی و خیزانی به ساتیک به فیرو له ده ست درده چی... ده هم خوگرته مان به ریشی کن ره وایه!؟...

پهنی پیشیان

کوژدنه وه ی: حه سن محیدین

- * گزشتی چاوی خوت بخو و پرته و بوله ی مهر سهر پر هه لمه گره.
- * یاخو دهستی چه پیشت داموای دهستی راستت نه بی.
- * چه کی ده ست براته و، گیرفانی باخه لت مالته.
- * به کن نه کوئی بو، نه تازه. نه یانگوت به له شی ساغی بدری.
- * که هیچی نه بوو بچیته بازار، کلاو و جامانه که ی ناهیتیه ته وه.
- * نه گهر که س نه شی ریس بیت، به قاچه که ریکیش ته شی نه ریس.

پیکه نینی قادر کهره م

عه بدولعه زیز: (مه جید)، ئەمه چیبه خۆت تووشی سه بیل کیشان کردوو؟!.

مه جیدی ئاو کیش: تۆبش ده تکیشا، له م دواییه دا وازت لی هیتنا. خراپم کردوو جیگام گرتوو بته وه؟!.

مه نه ل

کۆکردنه وهی: عه بدولعه زیز ئیسما عیل

ئەمه چیبه؟

۱- (یهک ای من، دوو ای خه رات. خه خه خه خه: له (پیش) و له (دوا) ت. له (تۆ) ی ده رته کم، ئە یخه مه (برا) ت.

۲- هه لمه ت ده با بۆ پیشی. ددانی نیه بیکیشی.

۳- زه ل زه بیستان، قالی کوردستان، هه رچی هه لی بهیته ئیستری بستان.

هه لهینان:

۱- خه ره که. ۲- مه شه که به. ۳- هه سیره.

دهنگی ده ره وه

* به پیتی نووسینی رۆژنامه کان، ئە لمانه کان هورۆمیککی زۆر توندوتیژیان کردۆته سه ر رووسه کان و، له خاکی رووسیادا، به ده ستور د پیش ده که ون.

* به پیتی قسه ی ئینگلیزه کان، له خاکی میسر دا، پینج میل ئە لمانه کان یان پاشه و پاش گه راندۆته دوا وه.

* له بابته شه ری ژاپۆنیا و به ریتانیا و ئە مریکا وه هیچی تازه رووی نه دا وه.

* وهک له رۆژنامه کاندان نووسرا وه چینییه کان هه ندی جیگیان له خاکی خۆ باندا له ژاپۆنیه کان گرتۆته وه.

باسه ره

ژماره: (۱۰)

رۆژ: ۱۹۴۲/۷/۲۷

دهنگی قادر کهره م

پیتاک

داخه که م، ئە مه سه سچ چوار ژماره به له رۆژنامه که مان ده رده چن، که چی ناوی پیتاک له ناو ناواندا نییه. له راستیدا ژبانی خۆبندن گاه شه وی به که مان و رازاندنه وه ی باخچه ی گشت لایبی قادر کهره م، به نده به پیتاکه وه، که له لایه ن دلسۆزانی لادیه به که مانه وه ده به خشری. جا هیوادارین که ئە وانه ی ده سترۆبی و جوامیرن مهیدانی که م و کوریمان نه دن و، نه هیلن ئە م دوو ده سگا نازداره مان له ده ست بچن.

مردن

رۆژی شه مه، ۱۹۴۲/۷/۲۵ (نایشه خان)، خه سووی (مامۆستا مه لا محیدین) کۆچی دوا بی کرد. خودا لپی خوش بیته، ئافره تیکی دلسۆز و ره وشت پاک بوو. ئە مه به سه بۆ ئە و که لایکی وهک (نوره دین محیدین) ی پیکه باندا، که خۆبند کاریکی ره وشت پاک و زیرهک و کۆششکار ده رچوو وه، هه موو سالیکیش له زانستگاهه یدا به یه که م ده رده چن. له که سوکاری نایشه خان پرسه ده که یین. هیواداریشین که کاک (نوره دین)، ساله که ی تری زانستگاهه که یشی، به سه رفرازی به وه، ته واو بکات و، بیته فه رمانه ریکی به که لک بۆ نیشتمانه که ی خۆی.

ناهنگی شاگردان

ئیمشه و شاگرده کانی (خۆبندن گاه شه وی قادر کهره م) له (باخچه ی گشت لایبی قادر کهره م) دا کۆ بوونه وه، ئاههنگیکیان گه ر. به گهفتوگۆی خوش و خۆبندنه وه ی (رۆژنامه ی باسه ره) وه کاتیکی خۆشیان به سه ر برد. له ویدا مامۆستا کان یان سه ره ره شتی ئاههنگه که یان ده کرد و، شاگرده کان یان بۆ کرده وه و ره وشتی بلن د ئاراسته ده کرد. زۆر سوپاسی هه موو لایه کیان ده که یین. خودا زوو به ئامانجی خۆبان بگه پیتی و ئە ندامانی وت و وریا و باشیان لی په یدا بی بۆ که لکی نه ته وه و نیشتمانه که مان.

پیکه نینی قادر کهره م

* خودا راسته و راستی ده وی: تو خودا (مه لا) تۆ و نووسرا وه ئایینی به کانت. (باشیخ) تۆ و پیره که ت. (جووتیار) تۆ و دووسه د مه ر و بز نه که ت. (ئه فه ندی) تۆ و سداره که ت و ته والیه که ت. (وه ستا) تۆ و ده ست و چه کوشه که ت... کامتان، بۆ به نده کانی خودا، که لکتان هه به له م رپی ژبان ده؟!.

* (گشتیان به جاریک): هه ر که سه ی ده گریته، به خۆی ده لی: «باشم». ئایا ئە م په نده ت نه بیستوو ه که

دەلخ: «هەر لە عەرش ھەتا قورش، کەس بەدۆی خۆی نالێ ترش»!؟

ژینی کۆمەڵی

گۆران

نووسینی: مەرف عەبدولکەریم

* تا ئێستە لەناو ئێمەدا ئەم وتە یە زۆر بەنرخ و گەورەییە کە دەلێن: «فیسار کەس نەگۆراوە. هەر لەسەر رەوشتی کۆنی خۆی ماوەتەوه». یاخود بەسووکییەوه دەلێن: «بەخودا دنیا خراب گۆراوە». لەم دوو قسە یەدا زۆر بەهەلەدا چووین و، هیشتا تێیان نەگەیشتووین. بۆ ئەوەی تێی بگەین نموونە یەکتان دەخەمە بەرچاو. سەیر بکەن براکان، ئێستە ئەگەر مندالێک ساڵ بەساڵ لە لەش و ھۆشدا نەگۆرێ هیچ ئەبێتە پیاو؟. یان، ئەگەر ساڵ بەساڵ گەورەبوو و، ھۆشیاری پەردی سەند و زۆرتری لی ھات، ئەو دەمە دەبێتە پیاو و لە مندالی تێپەر دەکات؟... ئەمجار تێ بگەن کە.

* (گۆران) دەبێ وابێ و، ھەموو شتێک دەبێ بگۆرێ. ئێمەیش ئەبێ بگۆرێن لە ناتەواوییە بە بۆ تەواوی. لە نەزانییەوه بۆ زانایی. لە بێ ھێزییەوه بۆ ھێزی. لە نەبوونەوه بۆ بوون. ئەوەیش پێویستە تێ بگەین: کە ئەگەر لەگەڵ ژیان و چەرخدا نەگۆرێن، وشک ھەلدێن و، لە شۆینی خۆماندا دادەرزێن. ئەوساکە بێ دەست ھەر دەبێ بەبێ دەستییەوه و، نەزان ھەر بە نەزانییەوه بێتێتەوه و، بێ ھێزیشمان لە شۆینی خۆیدا وەک ناتەواویمان بێتێتەوه.

* براکان! ئەمە واتای گۆران و نەگۆرانە. سەرنجی رۆیشتنی (سەردەم) و (ژیان) بەدەن، لە (ئادەم) ھووە کە بەپێی خۆی رێی دەپری و، بەدەستی خۆی زەوی ئەکێلا و، تۆوی ئەچاند و، بەرگە کەیشی پێستی مەری و بزنی بوو. کەچی ئێستا کە پێشکەوتوووەکان ئەوانە ی کە گۆران و، لە رەوشتی (باوکە ئادەم) لایان داوە، بەئۆتۆمبیل و فرۆکە و کەشتی زەوی و ئاسمان و زریی بێ سامان ئەبێن و، تەنگی رێگە ئەکێشن و. لە جێگای ھەوچار و گاسنە کە ی ئێمە، ماکیبە یەک زەوی ئەکێلتی و تۆوی ئەکات و، دروینە ی ئەکات و، ئەیکوتی و ئەبیاتە بازاری فرۆشتن. بەلام نەک وەک ئێمە بەچار مانگ ئەبیەین، بەلکو بەدوو ھەفتە!

جا سەرنج بەفرەمۆن کام لامان کارمان کردوو و، کام لامان زیان؟ کامان گەیشتووینە تە ئاسوودە یی و ھەسانەوه؟ ئە ی ئەبێ کام لامان بەخۆمانەوه بنازین؟ ئایا رومانی دیت بلیێن ئێمە کارمان کردوو، کە لە راستیدا لە شۆین و رەوشتی باوکە ئادەم زۆر لامان نەداوە و، زۆریش نەگۆراوین؟. یان ئەوانە رۆویان دیت بلیێن کاریان کردوو، کە خەریکن سەر لە ئاسمانەوه دەرکەن، ئەوەندە گۆران؟...

تکا ئەکەم گوێ لەم واتە بگرن: «ئێمە ئەبێ بگۆرێن: وەکو لە پێشەوه و تەم، لە نەزانینەوه بۆ زانایی، لە نەبوونەوه بۆ بوون، لە ناساغبییەوه بۆ لەشساغی، لە بێ ھۆشییەوه بۆ ھۆشیاری، لە بێ دەسلانایییەوه بۆ دەسلاناداری، لە ناخۆشی و بارگرانییەوه بۆ ئاسوودە یی و ھەسانەوه... ئەم گۆرانەش بەھەول و تەقەلایەکی زۆر پێک دیت. ئەبێ بھۆتێن، بیرومان بکێتەوه. ئەمجار چاومان کەموکورتی ئەبێن و، بۆ پێشکەوتن و گۆران ھەول دەدەین. کلیلی گۆرانیش زانایییە کە بەخۆتێدن دەست ئەکەوێت.

پەندی پێشیان

کۆکردنەوه ی: ھەسەن محەدین

* خودا کێو دەبێن و بەفری تێ دەکا.

* مار پێی ببوایە جیھانی ھەراسان دەکرد.

* برسی بووی پێخۆرت ناوی. خەوت ھات سەرینت ناوی.

* سرکە تا ترش بێت بۆ قاپی خۆی زیانە.

دەنگی دەر ھو

* لای میسەر ھو ئینگلیزەکان بەرامبەر ھێرش ئەلمانەکان و ئیستان بەرەنگارییان دەکەن، ھەول دەدەن بپانکشێن و بیانگەرێنە داوھ.

* رۆوسەکان ئازابانە و بەھێزێکی تەواو ھو بەرگری لە لەشکری ئەلمانەکان و ئەوروپایییەکانی تر دەکەن، کە یە جگەر توندوتیژ و دەولەمەندن.

* وا دیارە نیشتمانپەر ھو گەورەکانی ھیندستان لەگەڵ ئینگلیزەکاندا زۆر ناکۆکن. ئینگلیزەکانیش لە ھاواری ئەو ھەدان ھیندییەکان دوا ی گەورەکانی خۆیان نەکەون. ھەرچی گەورەکانی ھیندستان لە دەمێکەوه بۆ سەریستی و ئازادی ھیندستان رەنج دەدەن. یەکیک لەوانە (جەواھیر لال نەھرۆ) یە، کە لەگەڵ ئەو ھیندیان لە ناز و جیاز و دەولەمەندییەکی بێ شوماردا گەورە بوو، نیشتمانە کە ی خۆی لەبیر نەچۆتەوه. چ خۆی، چ سامانە کە ی، لە رێی دەستکەوتنی سەریخۆیی ھیندستاندا بەخت دەکات. زۆر جار گێراوھ و لە بەندیخانەدا گێری خواردووھ. بەلام ھەرگیز چاوی نەترساوھ و کۆلی نەداوھ، بۆ ئامانجە پێرۆز و بەرزە کە ی خۆی خەباتی کردووھ. ئافەرین بۆ خۆیان و نیشتمانپەر ھو بییان.

ھۆنراو

(دلداری)

ھەلبەستی: شێخ عەبدولکەریم (خادیم)

ئەو قامەتە شۆخەت کە ئەلێی سەرۆکی رەوانە پەرور دە ی خاکی ئیرەم و باغی جەنانە دوو قەوسی برۆ و تیری مۆژەت حازری جەنگن دوو چاوی رەشت ئافەتی دەوران و زەمانە یەک تاری سەری زولفت ھەزار دل ئەرفینێ غەددارە ئەلێی تورکە کە ئەمنیتە نیشانە سەد مردوو بەیەک خەندە ئەکا زیندە بەجاری بێ تەجرەبە بیبێنە مەسیحی زەمانە

(خادیم) سەر و دل ھەدیە بکە بۆ قەدەمی دۆست
بۆ دۆستی ئەم ھەدیە بۆ بە نیشانی

باسەرە

ژمارە: (۱۱)
رۆژ: ۱۹۴۲/۷/۳۰

دەنگی ناوھە

بەختکردن

فلس دینار

۱۰۰	•	بۆ دەفتەر
۰۵۰	•	بۆ قاقەزی رۆژنامە
۱۰۰	•	بۆ ئاوکیش
۲۵۰	•	بۆ شەکر و چا
۰۵۰	•	بۆ بەردی باخچە گشت لایببی قادرکەرەم
۵۵۰	•	ھەمووی

کەواتە (۱۰۶۵ - ۵۵۰) = (۵۱۵) فلسمان ماوھ لە سندووقی پیتاکدا.

پیکەنینی قادرکەرەم

مەلا و حاجی دبی تالاو

نوسینی: حوسین عەبدولکەریم

م: حاجی!... ئەم شەوھ سچ شەوھ بەتاریکی نوێژ ئەکەین لەبەر بچ شخاتەیی. شخاتەیک نەبووھ بۆ مزگەوتەکە؟!

ح: مەلا!... تۆیش لەم دێیە گەورەیدا ھەر منت بەر چاوەوت... بۆ چ ملی یەکیکی تر ناگری؟

م: مام حاجی ئەو نوێژکەرانی ھەموو سەپان و جووتیاری تۆن. تۆیش کە گەورەیان و وەک ئەوان دەست کورت نیت، بۆ تۆ زۆر نییە شخاتەیک بنییرت بۆ ئەم مزگەوتە، کە خۆت نوێژی تێدا ئەکەیت!

ح: باشە مامۆستا. شخاتەیک بە (۶) فلسە. من چوار فلسی ئەدەم. ئێوەیش بەھەمووتان دوو فلسەکەمی تری بدەن!

لەشخۆشی

خواردن

- ۱- تا برسی نەبی مەخۆ. کە خواردیشت زۆر مەخۆ.
- ۲- خواردن بەسەر خواردندا مەخۆ. لە خواردنی توند و تیژ و قورس خۆت بپاریزە.
- ۳- کاتییک نان بخۆ، نەماندوو بیت، نە خەفەتیار و دلتەنگ.
- ۴- لە پاش خواردن بەدوو سات، ئینجا دەست بکە بەنوستن یاخود فەرمانی گران.
- ۵- سەوزە لە پێش کولاندن و، میوھ لەپێش گەشتنیدا مەخۆ.
- ۶- تا پاروو باش نەجوویت قووتی مەدە. ئاو لەسەرخۆ بخۆرەو.

نەخۆشی کۆمەڵی

ھەندێ پەوشتی ناپەسەندمان

نوسینی: مەلا محەمەدی قەشقە

لە ھەموو دەردی گەورەتر و، مایە پاشکەوتن و دارزافمان ئەوھە: یەکی باوکی دەستپۆشتوو بوو. ناویکی گەورە بۆ کوردەکی بەجی ھێشتوو. ئیستە کوردەکی نەدارا و بچ دەستە. کەچی لای ناشیرینە لەو دیوھانە زلە نەگبەتە، کە باوکی بۆی بەجی ھێشتوو، دەربچێ و، دەس بداتە کار و فەرمانکردن، تا لەبرسا نەمری و نەکەوتتە دەس پانکردنەو و، وای لێ بچ داماری ھەموو ناکەسیک بچ. جا کە وابوو، وا باشە زووتر بکەوتتە خۆی: شان بداتە بەر ئیش، تا داماری کەس نەبچ، یا وا کەم دەس و پيسوا نەبچ.

بەلێ. لە تیر و توانجی خەلک ئەترسی! بۆچ ئەترسی لەوھ کە بلێن فەرمان ئەکات، یان کرێکاری ئەکات؟ بۆچ لەوھ ناترسی و شەرمەسار نابیت کە بلێن دەست لە کەسانی تر پان ئەکاتەو؟

یا پیاویک باوکی کەم دەس، یا بچ دەستەلات، یا نەزان بوو، ئیستە کوردەکی پیاویکی تەواو، یا زۆر دەسپۆشتوو، ھۆشیار و زانایە، کەچی خەلکی لای ئیمە ئەمەیان بەلاوھ سەیر و سەرسپۆھینەرە. کابرا ناتوانن نەختی ھەنگاویکی گەورەتر ھەلھێنن، ھەموویان لێی نەکەونە تیر و توانج گرتن!... ئەگەر کاریکی پیاوانە بکات ئەلێن: تۆ باوکی خۆت نەدیوھ چۆن بوو... ئەگەر پیاویش بیت، خراپتری بچ ئەلێن. جا ئەم جۆرە خووھ پاشمان ئەخات. ئەگەر کەسیک باش بوو و پێشکەوت ئەبچ ئیمە باشی بچ بلێن و خۆشمان بویت و، بیکەینە پێشپەرە، تا ھەموو کەسیک چاوی لێ بکات. سا ھەر ئەو سایە دەست دەکەین بەپێشکەوتن.

ناسکه قسه

* دهنگی دهوژل له دوور خوښه.

* کهول ته گهر چاک بووايه بهشانی خواوه نبيوه ده مایه وه.

* که سې کهس بیت، و ته پهک بهس بیت.

* له رېویان پرسی کي شاهیدته؟ وتی: کلکم!

* بهرد له شوپن خوږی سهنگینه.

* نه زور بلتی به، نه کهم فهردمان.

دلداري

دلداري پوچ خوښه؟!

نووسینی: مارف عهبدولکه ریم

چونکه تزکه (دلدار) بوویت، دلته پر له هیوايه، ژيانته لا خوښه، رووت گه شه. گفتوگوت شیرینه، نرخی جوانی نه زانی، شپوهی مانگه شهوت لا جوانه، سهیری گولزارت لا خوښه، ههز له گورانی و بهزم و رابواردن نه کهی، هه موو دهم برای ناشتیت، ههز له درو و باسی خه لک کردن و، رقه بهری و ناکوکی ناکه ی.

دلته پاک نه بیته وه به سوژی دلداري. پروناکی پیروزی یه زدانی پروی تی نه کا. ناسمانت لا جوان نه بن، چونکی له پروی یار نه کا به خال و میلی شیرینه وه که نه ستیره کانه. تاریکه شه ویشته خوښ نه وئ، چونکی کاتی راز و نیازه و، دهمی دیداره، نهک کاتی گورگانه بو گوشت خواردن. به لکو بو تازه بوونه وه خوښه و بیستی و تاوسه ندنه وه ی سوژ و هیوايه له دلته دا.

دلداري نرخی شه و روژ نه زانی و دهر بهستی گهرما و سهردما نایه. دلداره جیهانی خوښ نه ویت و، مال و مولکی ناوئ. دلداره تووی خوښ نه وئ. چونکه باشی، قسه خوښی، یا دهنگ خوښی، یا زانی، نهک بو نه وهی مالته هیه و زورداری خاوه تخته و تاجی. دلداره راستی بنا سوئ.

دهنگی دهر هوه

* رووسه کان هه ندیک نه لمانه کانیان، له لای (فوز نیش) هوه، بردو ته دواوه. له زبی (دوژن) کردوویانته ته نه و بهر هوه.

* به لوم لای (روستون) هوه نه لمانه کان به چنگترن له رووسه کان. په پیتا په پیتا چهک و له شکر نه نیرن بو سهربازه کانیان.

* لای میسر هوه، نین گلپزه کان، خه ریکن سهر نه کهون به سهر نه لمانه کاندان. نیازی شیان هیه هیرش بهر نه سهریان.

* له جهنگی (زری هیمن - المحيط الهادی) داستی کی راست نابیه یین روژنامه ی (زه مان) ی روژی ۱۹۴۲/۷/۲۵ هه باسی بو مابارانی هه وارگه ی له شکر ی ژاپونیا نه کا له لایه ن فرۆکه کانی نینگلیز و نه مرکاوه.

هونراوه

باخچه ی گشت لایبی قادر که رهم

هه لبهستی: حه سه ن محیدین

وهک به هه شتی تازه رازاوه به نال و سهوز و سوور گهر دنی ره عنا و قه نه فل و ژاله کانی وهک بلوور بهرز و سهه د ته رزه به ناز و نازناز و نیتر گزی خونچه سوخمه ی نال و سووری لی بووه ته نه خشی نوور ورشه ی نه سرین گه لاویژیکه بو ناو باخه که دهنگی بلبل نایه بو سازی زه ماوهند پر سوور گول که تارای نالی داداوه به سه ریا تو نه لیتی کولمی نو بو که و پریشک هاویژه بو نه زدیک و دوور دهستی لا ولاوه له مل مینا به شادی هه لچوه شوپره بی ملکه چ له بهر پیتی عه ره ردا چو ته حزوور سهیری چیمه ن که نه سیم کردوویه شانه ی په رچه می سهوز و زمرووتی چریسکه ی دئ له بان و خواری و ژوور بو سوپاسی (باخی گشت لایبی) به دل بیدار بن (کو مه لی لای هونه رمه ند) و (گه لی کوردی جه سوور)

خواستی گهل

له لایه ن کاک (حه سه ن محیدین) هوه نه م نامه به مان بو ها تووه:

خوژگه: وهک له گونده کانی (قادر که رهم) و (قه لام کایلی ژوورو) دا خویندنگای شهوی کراوه ته وه، له گونده کانی (قه ره چیتوار) و (قه شقه) و (قه لام کایلی خواری) یشدا نه کرایه وه. چونکه له و گونده دا خویندواری وا هه ن که بتوانن ماموستایی بکه ن. به لام خه لکه که مان لیبور دو نین. هه ندی لیبور دن گه لیک پیشمان ده خات.

جا هیوادارین که له سایه ی جوامیری (کارگیری لادیتی قادر که رهم) هوه، نه وانه یش پیک بین. بژی نه ی لای به نرخ. خوا هاو پیت زور کات بو مان.

روژنامه ی باسه ره: نیمه زور سوپاست ده که بن، که نه م پیشنیازه جوانته پیشکده ش به (کارگیری لادیتی

قادرکه‌رهم) و دانیشستووانی گوندی (قهره‌چیوار) و (قه‌شقه) و (قه‌لامکایلی خواروو) کردووه. به‌لینیشت پین ده‌دهین که نه‌ونده‌ی له ده‌ستمان بیت هه‌ول بده‌ین: پیشنیازه‌که‌ت حیبه‌جی بکه‌ین. له خودای گه‌وره ده‌خوازین ئەم ئامانجه‌مان بگه‌یین، تا دلّی تو و هه‌موومان یی خوش بییت.

باسه‌ره

ژمار: (۱۲)

رۆژ: ۱۹۴۲/۸/۳

ده‌نگی قادرکه‌رهم

* پیتاک: مارف عه‌بدولکه‌ریم (۵۰) فلسی دا به‌سندووقی پیتاک. سویاسی جوامیری ده‌که‌ین. به‌هی پیشووه‌ه (۵۶۵) فلسمان له سندووقدا‌یه. چاوهروانی یارمه‌تی دلّسوزان و نیشتمانپه‌روه‌رانین. چونکه سێ شتمان له ئەستۆدایه:

یه‌که‌م- (خویندنگای شه‌وی قادرکه‌رهم): ئەم ده‌سگایه‌مان بۆ که‌لکی (جووتیاران) و (کاراکان‌ای لادیکه‌مان بۆ ئەوه‌ی ژیانیکی پاک‌تر و چاک‌تر و بلندتر بژین و، به‌کار و کردووه‌ی نیشتمانپه‌روه‌رانه‌یشیان (کوردستان) ئاوا بکه‌نه‌وه و، سه‌ری (کوردواری) یش به‌رز بکه‌نه‌وه.

دووه‌م- (باخچه‌ی گشت لایبی قادرکه‌رهم): ئەم ده‌سگایه‌یشه‌مان بۆ که‌لکی نه‌ته‌وه‌که‌مان دامه‌زراندووه، تا ئیواران بیته‌ ناوی و، کۆبینه‌وه و چاوی خۆیان به‌ته‌ماشاکردنی دار و درخت و چیمه‌ن و گول و پێحانه‌کانی بگه‌شینه‌وه، دلّی خۆیان ببوژینه‌وه و، خوشی به‌له‌ش و هوش و ده‌روونیان بگات و، باخچه‌که ئاراسته‌یان بگات بۆ ره‌وش و خووی جوان و، کرداری شیرین و، ژینی په‌سه‌ند و، نیشتمانپه‌روه‌ری.

سیه‌هه‌م- (رۆژنامه‌ی باسه‌ره): ئەم ده‌سگایه‌یشمان بۆ هوشیارکردنه‌وه و تیگه‌یاندنی نه‌ته‌وه‌که‌مان دامه‌زراندووه، تا له باری خوێ و له باری نه‌ته‌وه‌کانی تری جیهان شاره‌زا بیی و، بکه‌ویته‌ کرد و کۆشییه‌وه بۆ که‌لک و پیشکه‌وتنی خوێ و، ژیانیکی شایسته‌ی خوێ بژی که تا ئیستا لیبی به‌ش بپاوه‌وه.

* جا به‌رپه‌رده‌ی ئەم سێ ده‌سگایه، پاره‌ی پێویسته. بۆیه‌کا له مرۆقدۆستان و نیشتمانپه‌روه‌ران چاوهروانی یارمه‌تی ده‌که‌ین.

له‌شخۆشی

پاراستنی دەم و ددان

پێویسته (دەم) و (ددان) زۆر پاک رابگیرین. ئەگینا ده‌بنه‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌رد و نه‌خۆشی. له پاش هه‌موو ژمه‌ خواردینیک، شتنی دەم و ددانمان به‌ئاو و سابوون، یاخود به‌فلچه و ده‌رمانی ددان، به‌پێویست

داده‌نری. دەم و ددان که پاک رابگیران، بیجگه‌ له‌وه‌ی له نه‌خۆشی دوورمان ده‌خه‌نه‌وه، دیمه‌نیان جوان و شیرین ده‌رده‌که‌وی و، بۆنی ناخۆشیشیان لێوه‌ دوور ده‌بی و، که‌سایه‌تیشمان به‌هه‌یتر ده‌بی.

هه‌لگر تنی ده‌سه‌سپ

پێویسته هه‌رکه‌سه‌مان دوو ده‌سه‌سپ له گیرفاندا بییت. یه‌کیکیان دابن و بۆ ده‌س ده‌موچاو سپین. یه‌کیکیشیان دابن بۆ لووت سپین. پێویسته ده‌سه‌سپه‌کان هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک بشۆرین. نایشبێ که‌س ده‌سه‌سپ خۆی بداته‌ ده‌ست که‌سیکی تر، نه‌وه‌ک نه‌خۆشی لێوه‌ پێ بگات.

نه‌خۆشی کۆمه‌لی

(چه‌وتی)

نوسینی: مارف عه‌بدولکه‌ریم

ئه‌گه‌ر به‌چاویکی ورد و تیژه‌وه، به‌راسته‌یه‌وه به‌نوارینه‌ خۆمان ئەبیین هه‌موو چه‌وتین. چه‌وتین له ره‌وش و خووماندا. خووی خراپمان زۆره و، ئەمانه‌ویت چاکیش بین و چاکیشمان پێ بلین. چه‌وتین له کار و فه‌رمانماندا. ئەمانه‌ویت مزه‌ی راستیمان بدریت. هه‌روه‌ها‌یش خاوه‌ن ره‌نجبه‌ره‌کان له ته‌ک ره‌نجبه‌ره‌کانیاندا چه‌وتن. گه‌لێک جار مزه‌ی ره‌نجبه‌ریه‌که‌یان به‌ته‌واوی ناده‌نی و، له فه‌رمان بی‌کردنیا‌ندا دلّسۆز نین. وه‌کو ئەوان، ده‌سپۆش‌تووه‌کان و کپیار و فرۆشیاره‌کانیشمان له کاروباریاندا راست نین. هی وایان تیدایه‌ به‌خۆقه‌ی سلیمانی ده‌کرێ و، به‌خۆقه‌ی ئەسته‌موول ده‌فرۆش. یاخود باه‌تی خراپ لێ ده‌گۆریت به‌چاک و، له نرخێ خۆیت یه‌جگار زۆرتر پێ ده‌فرۆش. دلّی به‌کپیاره‌که‌ی ناسووتی. یان کپیاره‌کان چه‌وتی ده‌نوین. دین له کاتی داماواییاندا به‌وام (قه‌رز) شتیان لێ ده‌سپین، یاخود هه‌ر پاره‌ی رووتیان لێ ورده‌گرن له باتی ده‌غل و دان و رۆن و کاوړ و خوریه‌که‌ له پاش چه‌ند مانگینک بۆیان به‌ین. که‌چی که‌ کاتی خۆی دێ، گالته‌یان پێ ده‌که‌ن. خۆیان له خاوه‌ن وامه‌که‌ ئه‌شارنه‌وه. ئەویش ناچار ده‌بی سکالا ده‌باته‌ به‌رده‌م دادگاه، تا به‌هۆی ئەوه‌وه وامه‌که‌ی بسپینێته‌وه.

ئا به‌م ره‌نگه‌ راستی له ناوماندا نه‌ماوه. ئەگه‌ر هه‌موویشمان چه‌وت ده‌ریجین به‌دووری نازانم. چونکی هه‌موومان له‌گه‌ل یه‌کتريدا چه‌وتی به‌کارده‌هینین. بۆیه‌کا هه‌موومان له یه‌کتبه‌ره‌بووین، بۆ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه!...

ئه‌گه‌ر کپیار راست بی، فرۆشیار ی راستی تووش دێ. فرۆشیاریش ئەبی چاک بی، ئینجا کپیار ی چاکی تووش دێ، ئەگه‌ر جووتیار چاک بی، ئاغای چاکی ده‌ست ده‌که‌وی. ئەگه‌ر ئاغایش چاک بی، جووتیار ی چه‌وتیش راست ئەکاته‌وه. سه‌رنج بده‌ن له راستی و چه‌وتی. (وام وەرگر) ئەگه‌ر سه‌ر راست بی، (وام ده‌ر)، هه‌تا بییت، باشتر بۆی ده‌خووسێ و، زۆرتریش ده‌ستی ده‌گریت. ئەگه‌ر هات و جاری یه‌که‌م چه‌وت ده‌رچوو، ده‌شکێ و که‌س ئیتر باوه‌ری پێ ناکات، له هه‌موو لایه‌ک ره‌نجی به‌با ده‌چیت.

یان ئاغا ئەگه‌ر چه‌وتی کرد، جووتیاریش له ته‌کیدا راست نابێ، دوا‌یی له‌سه‌ر جووتیار په‌کی

دەكەوتت. ئەگەر فرۆشپار چەت بوو، كېپارى كەم دەپتت. ئەويش لە ئەنجامدا نابوت دەبى. ھەرۋەھا ئەگەر زانا بەراستى نەجوولتتەوھ و، پىتويستى سەرشانى خۆى بەچاكى بەجى نەھىتى بەرامبەر كەسانى تر، زانىنەكەى ماىھ پوچ دەردەچى و، لە ئەنجامىشدا پىسوا دەكرى!... جا كە وا بوو ھەر كەس چەت بوو، خۆى زۆرتر زىانى لى دەكەوئ. بەواتايەكى تر چەوتىيى خۆى دىتتەوھ رىي. ھەموويشمان دەيزانىن كەس لە چاندنى تۆوى گەنم پەيكۆل نادرۆيتتەوھ. ھەرۋەھا لە چاندنى بەيكۆلشدا گەنى دەست ناكەوتت!...

مەتەل

نووسىنى: عەبدولعەزىز ئىسماعىل

ئەمە چىيە؟

۱- قەلاى گەچىن رى نىيە تىي چىن.

۲- قەلاى گۆشتىن پى پىلكەى ئاسنىن.

۳- سوربەلەكى شايىيە.

ھەلھەتايان:

۱- ھىلكە. ۲- ماينە. ۳- شايىيە

ناسكە قسە

نووسىنى: ھەسەن مەجىدىن

* دوو گا لە دۆلېكدا ناچنە پىستېكەوھ، دەچنە خوويەكەوھ.

* كەسى بەزۆر بىنېترىت پۆ مازوو، بەداردا ناروانى.

* مرىشك خۆى خۆل بەسەر خۆيدا نەكات، كەس خۆلى بەسەردا ناكات.

* گۆترەكەى مال ئاووس گۆترەوسار دەبىت.

* نە بەزنى شايى، نە بەمانگاي بەھار باوېرت نەبى.

دەنگى دەر ەوھ

* ئەلمانەكان چوونەتە ناو شارى (رۇستون) ەوھ، لەناو خاكى رۇوسىادا. رۇوسەكان لەناو شارەكەدا بست بەبست، بەكوشتارىكى بى ئەندازەوھ دەكشىتە دواوھ. لە ھەندىك شوتىنىشدا رۇوسەكان ئەلمانەكانىان بردۆتە دواوھ.

* لەلاى مىسەرۋە، ئىنگلىزەكان و ئەلمانەكان، ھەردوو لا، خەرىكى سويىر ھەلكەندىن. ھىچ لايەكىان لە ھىچ شېۋەبەكدا خۆى دەرنەخستوھ.

* شەرى ناو (زىيى ھىمن - المحیط الھادى)، ھەر لە برەودايە. ئىنگلىزەكان و ئەمىركايىيەكان، لە لايەكەوھ، ژاپۆنىيەكانىش لەلايەكى ترەوھ، ھەردوو لا ھىرش دەبەنە سەرىك. ھەندىك كەشتى ژاپۆنىيەكان نوقوم كراون. بەلام وا دەردەكەوئ ژاپۆنىيەكان لە مەيدانى شەرەكەدا بەچنگترن لە وان. * گەلىك كەس دەلېن ئەمسال دوا سالى جەنگ دەبى.

ھۇنراوھى حاجى قادرى كۆيى

ھەر كوردە لە بەينى كولى مىللەت
بى بەھرە لە خوتىندىن و كىتابەت
بىگانە لە تەرجومەى زىانى
ئەسرارى كىتەبى خەلكى زانى
يەكسەر عولەما درشت و وردى
ھىچ نەبخوتىندوھ دوو ھەرفى كوردى
ئوستادى خەتن لە ئەم سىانە
وھ دى لە زمانى خۆى نەزانە
مومكىن نىيە دەرىچى لە چىكى
ھەتتا رەقەم و خەتى فەرەنگى
خاوەن كىتەب و پەيامە ھەر كەس
ھەر ئىمە نەبى بووینە قەومى چەركەس
ئىمە مۇمنىن نەرووسىن
بۆچ كوفەرە زمانان بنووسىن؟
مىللەتى بى كىتەب و بى نووسىن
غەبرى كوردان نىيە لە رووى زەمىن
قەومى جوو چاكە ئىتتىفاقى ھەبە
كورد بى غىرەتى و نىفاقى ھەبە

(ماوھ)

باسه پره

ژماره: (۱۳)

رۆژ: ۱۹۴۲/۸/۶

دهنگی قادر کهرهم

شهووی سنج شهممه که بهر ۱۹۴۲/۸/۴ دهکەوئیت، دز چوو بووه سهر مائی (خه جیجی حاجی). هه ندئ که لویه لی دز رابوو. بالبا زخانه خه ریکی پرسشه، تا دزه که بدوژیتته وه. جیی داخه که یه کیتیک له شاگرد هکانی خوئیندن گاکه مان به دنا و کراوه بهم تاوانه وه. به راستی جیگه ی شهرمه زاریبه که شتی وه ها له ناوماندا روو بدات، نه خوازه لا که تاوانه که بخه ریتته پال شاگردیکی خوئیندن گاکه. ئیمه بایه خیتی زۆر ده دین به داد په ره وهی که جیگای خۆی بگری. به لام هیوادارین شتی وا جاریکی تر روونه داته وه له قادر کهرهمدا، که به ته نگه وهین ببیتته نمونه بو گونده کانی ترمان له ره وشت و کرداری چاکدا.

لهشخووشی

تف کردنه وه

له ناو مائ و دیواخان و جیگای گشتیدا (تف) مه که ره وه. چونکه خوویه کی ناشیرین و پیسه، دلی کهسانی تری پی تیک ده چی. هه ره وه ها شوئینه که ییش پیس ده بی و، نه خووشیشی لیوه په ییدا ده بی، نه گهر ده سه سرتیکی بو له بگریت و تفه که تی تی بکه ییت، یاخود لووتی پی بسریت، کاریکی به که لک بو خۆت و خه لک ده که ییت. کهسانی تریش چاوت لی ده کهن، که له وانیه ئهم خووه زۆری پی نه چی له ناودا نه مینتی.

پاک و خاوینی

پیویسته که لویه له کانت هه موو دهم پاک و خاوینی بن. که واته زوو زوو بیان شو، تا به چلکنی نه میننه وه. پیایو چلکن و پلکن، زۆر نزیک ده بیتته وه له نه خووشی. کهسانی تریش به چاوی سوو که وه سهیری ده کهن. ته نانته بیزی لی ده که نه وه و، خۆیانی لی دوور ده خه نه وه، که واته هه تا ده توانیت له شت و که لویه کانیشت پاک و خاوینی رابگره، تا دلته نگی و نه خووشی پیت نه گهن و کهسانی تریش هه ز به دوستانه تبت بکهن.

پیگه نینی قادر کهرهم

یه کهم: له م هاوینه دا چۆن پشوو خۆت ده دیت؟

دووه م: به جووتیار و سه پان و وهرزیره کان ده خوئیم.

یه کهم: خۆ من وام زانی به شتیکی چاکه وه خۆت خه ریک ده که ییت!.

دووه م: ئهمه خراپه، وریایان ده که مه وه، تا له ده ست خوئیریه کان خۆیان رزگار بکهن!.

ره وشت و خوو

چاوتیری

نووسینی: مسته فای شیخ عه لی

نه گهر نه تانه وی بحه سینته وه و ئاسووده بن و به خووشیبه وه بهرین، چاوتیری بهرین. چاوتیری نه وه یه: دلته به مائی خۆت خووش بی و، که می خۆت به زۆر بزانی و، چاوت له مائی کهس نه بی. له گه ل نه و چاوتیری به ییشدا پشت له هه ول و پیشکه وتن سارد نه که ینه وه. هه موو دهم ناره زوو پیشکه وتن بکه یین. به و ده سمایه که مه وه که هه مانه خۆمان سه ریخه یین. خووشمان په ندیکمان هه یه، ده لی: «مائی زۆر سه ر ناشکیئین». چۆن؟... نه گهر ئیمه هه ولمان دا و، کووشمان کرد و، بووینه خاوه ن مائ و پاره، نه گهر له پیویستی خۆمان زۆر ترمان هه بوو، ده توانین به شی کهم ده ستانی لی بده یین و، خوئیندن گای پی بکه ینه وه. یان نه خووشخانه یه کی پی دروست بکه یین. یان کارخانه یه کی پی دابه زرینین، تا به سه دان بی کاری ولاته که مانی پی بخه ینه کار و فهرمانه وه و، له برسیتی و دامای رزگاریان بکه یین. ئهمه بیجگه له ناویانگی چاک که هه تا سه ر بۆمان ده مینیتته وه.

که سی، با مائی زۆریشی بسیت، نه گهر چاوی تیر نه بی، هه یچ خووشی لی نابینی و، هه موو دهم خه فه تبار و دلته نگ و چا و چوه ده بی. هه موو دهم چاوی له مائی خه لکی ده بی. هه رگیز تیر نابین. ده می ناچیته ماله که ی خۆی، تا خووش بخوا و، خووش بدری و، چاکه ی به سه ره وه بکات. زۆریشی پی ناچی، ژبانی به سه ره ده چی، که هه مووی له هه ول و ته قه لا و خه فه تباریدا به خت کردوه بو پاره په یداکردن. نه گه یشتوته ئاسووده ییبه وه. نه ناویکی چاکیشی به جن هیشته وه. نه مانه له وی بوه ستان، خودایشی ماوه له رۆژانی ژبانی و پاش مردن و زیندوو بوونه وه ییدا چه ند و چوونی له گه ل بکات و به پیتی تاوانی خۆی سزای بدات!...

ناسکه قسه

کوژکردنه وهی: هه سه ن محیدین

* دوا ی (چوه) خه فه ت مه خۆ.

* گوئیره که ی هه ژار گوئیره که ی ده وه مه ند ده به ستیتته وه.

* که سیک زۆر سهیری ناوگه لی خۆی کرد، سه ر و کلاوه که ی خۆی له بهر ده میدا ده بیینی.

* هه ر کهس کوری باوکی خۆبه تی.

* به دترین کهس نه و که سه یه، که خۆی چاکه نه کات و، چاکه ی کهسانی تریشی پی ناخۆش بی.

هۆنراوهی حاجی قادری کۆبی

(پاشماوه)

(چنگنه)ی ئییره باوجود کهرن
ههروه کو (دۆم)ی ئیمه دهر به دهرن
له مه عاقلترن به سه د مه نسه ب
هه تیوی خو ئه ئیرنه مه کته ب
ئیسته که ئامیرانی (کوردستان)
هه ره له بۆتانه وه هه تا بابان
گشت هه تیوانی مه کته بن به کسه ر
کورد هکان بار ئه که ن وه کو ماکه ر
وا دیاره هه تا کو دنیا بای
کورد هکان حالیا ن ده بێ وای
(جوو) چ قه دری هه به له نێو (کوردان)
غهیری لیدان و جوین و تیهه لدان

دلدار

نوسینی: مارف عه بدولکه ریم

بۆچی ئه مکوژی به نیگای چاوت
هۆزار با زۆر بێ له باخچه ی راوت
له گوێ (باسه ره) هه موو ئیواران
بۆ تۆبه سوۆم ئه ر به زمه و سه یران
به نیگای دوورت له سه مه ر بانه وه
هه رگیز ئه منییه ته به ر نیشانه وه
شیوه ی تۆی لێیه (باخچه ی گشت لایه)
ده عنا و لاو لایه ش کوردیا نه شایه
نالیه زامه داری منییه له ویدا
سه رتا پا رۆژم له گه ل شه ویدا
له هوزار زولالتی چریکه ی من
له ویش کاریگه رتر ده رده که ی من
تۆ بیه سه ره بان وای ئیواریه
ده می نیگاته و جار ئه م جاریه

سه یری که پرکه ی: کاله ک و شووتی
چه ند ته رزی شوخه و چه ند به رزه لووتی؟
په راویزه که ی قه راغ (باسه ره)
وه ک خامه کی سه وز جوان و ته ره
نه قه سه ستۆرێکی ئال و گوشاده
(باسه ره) یه تیلی سورمه ی ساده
ده فه رموه سه ره بان ده می نیگایه
تا پێشکه شتی که م هه رچیم له لایه
چونکی ناچارم تۆ لیم ئه سیانی
هیژ و هۆش، بیهرم لێ ئه فریانی
هه مه ئه خه یته به ندی په رچه مت
گه ردنیا ن ئه پری به ئه برۆی خه مت
ده رنگه ئازیز نیچیره که ی تۆم
ئه نجامی ژینه و کوشته ی چاوی تۆم
په نجه ره پۆ نه بم وای ئیواریه
ده می نیگاته و جار ئه م جاریه

دهنگی دهر وه

* ئه لمانه کان له ناو خاکی رووسیادا زۆر چونه ته پێشه وه. گه یشتونه ته (قه فقاس). داویان له
ژاپۆنیاییه کانییه کردوه له پشته وه هورۆژم به رنه سه ر خاکی رووسیا.
* رووسه کانییه له کانگای دلپانه وه پرپاریان داوه تا دوا هه ناسه یان به رنه نگاری ئه لمانه کان بکه ن و،
بسته ی له خاکه که یان بێ خوتنراشتن به جێ نه هیلن. هیاویان به سه رکه وتنی دوا بیا ن زۆر به هیزه.
* له خاکی میسردا ئینگلیزه کان و ئه لمانه کان به رامبه ر به کتر وه ستاون، هه ردوو لا خۆیان گورج ده که نه وه
بۆ جه نگ. یارمه تیه پیه تا، بۆ هه ردوولا دیت. هه ر دوو لایه له سوپه ردان. ئه وه یه دیاره که
هیزی هه ردوو لا زۆر گه وره به و ماوه ی هیه رشی بێ په روا یان نه ماوه.
* یه که گه وه ی (هیندستان) که (غاندی) یه، به ئاشکرا داوی سه ره خۆیه ی هیندستانی له ئینگلیزه کان
کرده وه. ده لێ: ده بی ئینگلیزه له هیندستان نه مینێ. ئه م داخوازیانه ی غاندی به لای ئینگلیزه کانه وه
زۆر گرانه. له به ر ئه وه پێی ده لێن: «پێژگارو بووه!». چونکی واته ی سه ره به سته ی، به ئاشکرا، له ده می
گه وره یه کی رۆژه لاتی، به ره ر رووی فه رمانه ر هیا بیه کی گه وره ی زۆرداری رۆژئاوایی ده رچوه...! واما ن
دیته پێش چا (هیندیه کان) به هزی ئه وه هه ول و ره نج و ته قه لایانه وه که له مه و پێشه وه داویانه و
ئیده ن، له ژیر سه ره ره شتی گه وره و دلسوۆز و جوامیره کانیاندا، بۆ ئه مه ی (سه ره خۆیه ی) و

(سەرپه‌ستی) بۆ نیشتمان‌ه‌که‌یان ده‌ست خۆیان بخهن، له ئه‌نجامی ئه‌م شه‌ری جیهانییه‌دا به‌کامی خۆیان ده‌گهن.

باسه‌ره

ژماره: (١٤)

رۆژ: ١٠/٨/١٩٤٢

ده‌نگی قادر که‌ره‌م

خوێندن‌گای شه‌وی

نوسینی: مارف عه‌بدوڵکه‌ریم

* له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شاگردەکان ئه‌چنه‌ شایبی و، له‌ مامۆستاکانیش (حوسین عه‌بدوڵکه‌ریم) چووه‌ بۆ ده‌ره‌وه‌، هه‌ر شه‌وی وانه (ده‌رس) ی‌ک ده‌خوێندری: شه‌ویک ئه‌لف و بی و، شه‌ویکیش ژمیتر.

* ئاشکرایه‌ که‌ یه‌که‌م شه‌و به‌ چ خۆشی و جۆش‌یکه‌وه‌ ده‌ستمان به‌په‌ختی خۆیندن کرد. سوپاس بۆ خوا و هۆشیار‌ی شاگردەکان، ئیستنه‌یش شه‌و به‌شه‌و.

* زۆرتر خه‌بات ئه‌که‌ین بۆ ئه‌م مه‌به‌سه‌ پیرۆزه‌مان. وا ده‌رده‌که‌وی شاگردەکان شیرینی خوێندن و زانیب‌یان که‌می‌ک چیشتووه‌. بۆیه‌کا له‌ وانه‌کانی (ئه‌لف و بی) و (ژمیتر) دا که‌می‌ک پێشکه‌وتوون. خه‌ریکیش چاویان ئه‌کریتنه‌وه‌ (رۆژنامه‌ی باسه‌ره‌) ی‌ش که‌ هه‌فته‌ی دوو جار بۆیان ده‌رده‌هینری، هه‌ر جاره‌ی له‌ جاره‌که‌ی تر خۆشتر دیته‌ پێش چاویان. چونکه‌ هه‌ر جاره‌ ته‌رحه‌ تیماریکیان ده‌کات.

* ئاشکرایشه‌ لای خوا و هه‌موو که‌س که‌ به‌سایه‌ی لاوچاکی و جوامیری کارگیری لادیکه‌مانه‌وه‌یه‌ که‌ رۆژ به‌رۆژ ئه‌م لادییه‌ روو له‌ به‌رزی و پێشکه‌وتن ئه‌کات. هه‌روه‌ها به‌سایه‌ی ئه‌وه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ (قه‌لام‌کایلی ژوورو) ی‌شدا خوێندن‌گایه‌ک کراوه‌ته‌وه‌. مامۆستا‌کانی ئه‌م خوێندن‌گایه‌یش که‌ (ئیبیراهیم محه‌مه‌د) و (بابا ره‌سوول محه‌مه‌د) ن شایانی سوپاسن له‌به‌ر نیشتمان‌په‌روه‌رییان، چونکه‌ له‌سه‌ر ره‌وشتی خوێندن‌گایه‌ی ئیتره‌ ده‌رۆن. هه‌موو جاریک که‌ (رۆژنامه‌ی باسه‌ره‌) یان بۆ ده‌نیرین، ئه‌وانیش له‌وی بۆ شاگردەکانی خوێندن‌گای شه‌وییه‌که‌ی ئه‌وی ئه‌خوێننه‌وه‌. له‌ راستیدا ئه‌وانیش له‌ هه‌ول و کۆششیاندا بۆ نیشتمان‌ه‌که‌مان له‌ ئیتمه‌ که‌متر نین.

* ئیتر له‌ برانه‌وه‌ی وتاره‌که‌مدا سوپاسی بی ئه‌ندازه‌ و نیازی سه‌رکه‌وتن و خۆشی ژیان بۆ برای گه‌وره‌ و دلسۆز جه‌نابی (شاگر فه‌تاح) پێشکه‌ش ئه‌که‌م.

پێکه‌نینی قادر که‌ره‌م

نوسینی: حه‌سه‌ن محیدین

هه‌له‌سه‌نگینه‌ری جووت: پار جووته‌که‌تم به‌ (که‌ر) نوسی، به‌لام ئه‌مسال به‌ (گا) م داناون.

جووتیار: ئه‌فه‌ندی! خوا خۆشت کا. بۆچی پار به‌ (که‌ر) ت نوسیم و ئه‌مسال به‌ (گا). به‌خوا ناچه‌ ده‌ره‌وه‌ تانه‌مکه‌په‌ته‌وه‌ به‌ (که‌ر)!!.

ژینی کۆمه‌لی

هه‌له‌په‌رکی

نوسینی: مارف عه‌بدوڵکه‌ریم

ئه‌گه‌ر بیته‌ و وشکه‌ پیاویک بنواریته‌ هه‌له‌په‌رکی که‌ره‌کان، که‌ به‌رپه‌زه‌ گه‌وره‌ و بچووک، دۆست و براده‌ران و هه‌رزه‌کان ده‌ست ئه‌گرن، زۆر به‌لایه‌وه‌ شتیکی نارپیک و هه‌رزه‌کارانه‌یه‌ و ئه‌لێ: «ئهمه‌ کارپیکه‌ هه‌ر له‌ شیت و بی هۆشان ئه‌وه‌شیتنه‌وه‌».

له‌و کاته‌ی‌شدا خۆی به‌پیاویکی زانا و ته‌واو و گران دیته‌ به‌رچاوا!. به‌لام ئه‌و له‌وه‌ ورد نابیتنه‌وه‌ که‌ ئه‌و کۆره‌ گه‌رم و به‌زه‌مه‌یه‌، ئه‌و ده‌سته‌ نهرم و نیانانه‌ ئه‌و دله‌ خاوین و پاک و پر سۆزانه‌، جیتی پیاویکی وه‌ک ئه‌و دل‌ه‌ق و بی سۆز و لووت به‌رز و نه‌زانی تیا نابیتنه‌وه‌!... به‌چاوی خۆم دیم: دوو پیاو، که‌له‌وه‌ پێش چووبوون به‌گه‌زبه‌کدا، بی ئه‌وه‌ی که‌سێک به‌چیته‌ ناوه‌ندیانه‌وه‌ و رپکیان بخاته‌وه‌ و، ده‌ستیان بخاته‌ ناو ده‌ستی یه‌کتره‌وه‌، خۆیان ده‌ستی یه‌کتربیان گرتبوو، به‌سۆز و جۆشه‌وه‌ هه‌لده‌په‌رین. ئه‌گه‌ر من نه‌مناسینایه‌، وام زانی دوو برای خۆشه‌ویستی یه‌کتربین. به‌گ و شیخ و مه‌لا و ئاغا و بازگان و جووتیار و سه‌پان و کارا، یه‌کسانن. چونکه‌ خوا وا دروستی کردوون. مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌ یه‌کتربیاوازی که‌ خوا به‌که‌له‌گه‌تی و ده‌نگ‌خۆشی و شپوه‌ شیرینی له‌ یه‌کتربوونی کردوونه‌ته‌وه‌. ئه‌وه‌یش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ژیری و کارزانی خوا و کاری خوا، که‌س ده‌سه‌لاتی له‌وه‌دا نییه‌. خوا وای داناوه‌: ئه‌بی که‌له‌گه‌ت ژوور کورت بکه‌ویت، ده‌نگ‌خۆش بچریکین، ده‌نگ ناخۆش گوی بگری. چ شتیکی تری وا هه‌یه‌ له‌ ولاته‌که‌ماندا، وه‌ک هه‌له‌په‌رکی، وا هه‌موومان به‌ییتنه‌ ریزی یه‌که‌وه‌ و یه‌کسانیمان ده‌ریخات له‌ ناوه‌ند (گه‌وره‌) و (گاوان) دا. هه‌موویان وه‌ک یه‌ک ته‌ماشای بکه‌ن و وه‌ک یه‌کیش ته‌ماشای بکرتن؟! چه‌ند ئاواته‌ له‌ دل‌مدا: وه‌ک له‌ مه‌یدانی هه‌له‌په‌رکی‌دا یه‌کسان ئه‌وه‌ستینه‌وه‌، له‌ هه‌موو مه‌یدانیکی تریشدا هه‌ر وا بوه‌ستاینه‌ته‌وه‌ و، هه‌ر که‌س به‌ (بووه‌) ی خۆیه‌وه‌ ده‌ریکه‌وتایه‌ و، ده‌سخه‌رۆی باوک نه‌بوایه‌؟!.

خودناس

سویندی درۆ

نوسینی: مامۆستا مه‌لا ئەحمەد

له هەر شویتێکدا سویندخوردن زۆر بوو، بزانه لهو شویتنه‌دا به‌دخوویی و درۆ زۆره. خه‌لکی ئەو شویتنه‌یش هه‌موو له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا ناپاکن. سویند چ به‌درۆ بێ و چ به‌راست خواردنی جوان نییه. ئەگه‌ر گه‌شتوگۆکه‌ راست بێ، خاوه‌نه‌که‌ی سویندیشی بۆ نه‌خوات، خه‌لکه‌که‌ باوه‌ری پێ ده‌کهن. ئەمه‌یش ئاشکرایه‌ که‌ پیاوی راستگۆ زۆر که‌م سویند ده‌خوات. له‌ راستیدا هه‌ر پیاوی ناراست و درۆزنه‌ که‌ سویند زۆر ده‌خوات، تا خه‌لک باوه‌ری پێ بکه‌ن. خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: «درۆزن دوژمنی منه‌ و، له‌ رۆژی دواییدا رووی خۆش و به‌خشین له‌ منه‌وه‌ نابینی». بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ درۆزن و، ناراست، خودا هه‌ر له‌م جیهانه‌دا سزایان ده‌دات، له‌به‌ر درۆزنییه‌که‌یان و ناراستییان، سووک و چرووک دینه‌ پێش چاوان، دۆستیان پێوه‌ نانووسی، هه‌موو ده‌م تووشی مالتوێرانی و نه‌بوونی ده‌بن.

درۆ چ سوودێکی هه‌یه، ئەگه‌ر نه‌ختی لێی وردبینه‌وه‌؟. هه‌ر بێ لێ وردبوونه‌وه‌یش دیاره‌ که‌ ماوه‌ی درۆزنی چهنده‌. خۆشمان بێژبه‌کمان هه‌یه‌ ده‌لی: «درۆزن هه‌ر جارێ ناستا ده‌کا». له‌ هه‌موو ژيانێ درۆزندا هه‌ر یه‌ک جار درۆکه‌ی باوه‌ری پێ ده‌کرێ. هه‌ر ئەو جاربه‌شه‌ که‌ هه‌موو ژيانێ لێ تال ده‌کات. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر مالتیشی بسووتی که‌س باوه‌ری پێ ناکات. تکاتان لێ ده‌که‌م: بۆ که‌مێک پاره، یاخود بۆ نه‌ختیک چونه‌ پێشه‌وه‌ لای پیاوێکی ده‌ستپۆشستوو، یان بۆ خۆنۆندن له‌به‌ر چاوی که‌سانی تردا، هه‌چ سویندێکی درۆ مه‌خۆن. خۆتان به‌راستی پێشانی هه‌موو که‌س بدن. ئەگه‌ر واتان کرد لای خودا و خه‌لک و لای که‌سوکار خۆشه‌ویست ده‌بن. ئەوسا که‌یش مافی خۆتانه‌ که‌ پشت به‌گه‌مگۆ و کاروبارتان به‌ستری.

ده‌نگی ده‌ره‌وه

نایا جووله‌که‌ی غاندى سه‌رده‌که‌وئ؟

(غاندى)، داواى نازادى (هيندستان) ده‌کات له‌ ئینگلیز. ئەمه‌یش داخواییه‌کی راست و په‌وان و په‌وايه. درۆمنه‌کانی (غاندى)، چ له‌ ئینگلیزه‌کان، چ له‌ هیندییه‌کان خۆیان، هه‌ر چه‌ندێ به‌هێز و به‌فروفتیل بن، ده‌ره‌قه‌تی سه‌رداری گیانی هیندستان، (غاندى)، نایه‌ن. پاشه‌جار غاندى هه‌ر به‌سه‌ریاندا، سه‌رده‌که‌وئ و، هیندستانیش، به‌چاوی خۆی، به‌نازادى و سه‌ره‌به‌ستى و سه‌ره‌به‌خۆیییه‌وه‌ ده‌بینی!...

ناسکه‌ قسه

نوسینی: هه‌سه‌ن محی‌دین

* درۆزن هه‌ر جارێ ناستا ده‌کات.

* درۆزن مالتیشی بسووتی، که‌س باوه‌ری پێ ناکات.

* ئەگه‌ر شه‌رپه‌شت کرد، جیتی ناستی به‌یله‌ره‌وه‌.

* (چاکه‌) بکه‌ به‌ (چه‌ک) و، له‌ رووی (که‌س) و (ناکه‌س)دا راپوه‌شینه‌.

باسه‌ره

ژماره‌: (١٥)

رۆژ: ١٩٤٢/٩/٧

هه‌والی قادرکه‌ره‌م

(تکا)

له‌به‌ر کاروباری زۆر ده‌سمان نه‌په‌رژا، ئەم چه‌ندانه، رۆژنامه‌که‌مان، باسه‌ره، ده‌ره‌په‌نین، له‌ خۆینده‌وارانی خۆشه‌ویست تکا ده‌که‌ین که‌ بمانه‌خشن.

شیرینی

له‌ پاش هاتنه‌وه‌ی کارگێری لادیتی قادرکه‌ره‌م، له‌ ١٩٤٢/٨/١٢، کاک (مارف عه‌بدولکه‌ریم)، که‌ یه‌کیه‌ که‌ ده‌سته‌ی نووسه‌رانی (رۆژنامه‌ی باسه‌ره)، بۆ شه‌کراو خواردنه‌وه‌ی ژنه‌پێنان چوه‌ هه‌ولێتر. له‌ یه‌زدان ده‌خوایین که‌ ژيانێ خه‌زانی به‌خۆشییه‌وه‌ به‌سه‌ریه‌ری. له‌م رۆژانه‌دا هاتۆته‌وه‌ قادرکه‌ره‌م. ماندوونه‌بوونی و پیرۆزبایی لێ ده‌که‌ین. خودا به‌خورداری بکات.

ژنان و باخچه‌ی گشت لایبی قادرکه‌ره‌م

بۆ ئەمه‌ی ژنانیش وه‌ک پیاوان له‌ (باخچه‌ی گشت لایبی قادرکه‌ره‌م)دا تێرگه‌شتوگوزار و سه‌یرانی خۆیان بکه‌ن، له‌ژێر سه‌ره‌په‌رشتی خه‌زانی کارگێری لادیتی قادرکه‌ره‌مدا، بۆ چایی خواردنه‌وه‌ی ئیوارێ، ئافه‌رتانی قادرکه‌ره‌م بانگ کرانه‌ باخچه‌که‌. ئیمه‌ به‌راستی ئەمه‌ به‌جووله‌یه‌کی پر خۆشی و گه‌شی و هیوا ده‌زانین. خودا له‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کان، ئافه‌رتانی قادرکه‌ره‌م، پیرۆزی بکات. (کارگێری لادیتی قادرکه‌ره‌م)یش جاری دا که‌ له‌مه‌و دوایش هه‌موو (دووشه‌موان)یک باخچه‌که‌ بۆ ئافه‌رتان ته‌رخان ده‌کرێ. ناهیلرێ نێرینه‌ له‌و رۆژهدا بچیتنه‌ باخچه‌که‌وه‌. ئیمه‌یش (خۆش هاتی) له‌و خوشکانه‌ ده‌که‌ین، ئەم ژيانه‌ تازه‌به‌یان لێ پیرۆز بێ. چونکه‌ ئەمه‌یش هه‌نگاوێکه‌ نیوه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌مان بۆ پێشکه‌وتن ده‌بات.

خۆیندنگای قادرکه‌ره‌می میری

* له‌م رۆژانه‌دا خۆیندنگای قادرکه‌ره‌م، که‌ هی کورانه‌ و به‌رۆژ ده‌که‌وێته‌ گه‌ر، کرایه‌وه‌، داخه‌که‌م هه‌ر دوو مامۆستاکان (کاک ئیسماعیل) و (کاک شه‌فیق) گۆران. به‌راستی ئەم دوو لاوه‌ بۆ خۆیندنگا که‌ هه‌ولیان زۆر ده‌دا چ له‌لایه‌ن کارگێری لادیتی قادرکه‌ره‌مه‌وه‌، چ له‌لایه‌ن خه‌لکی قادرکه‌ره‌مه‌وه‌ گه‌لیک خۆشه‌ویست بووبوون. خوا بکا هه‌موو ده‌م به‌سه‌ره‌رزیه‌وه‌ بیانبینینه‌وه‌. خودایان له‌گه‌ڵ بێ.

* له جیئی ئەوان (کاک عەونی) و (کاک ئیبراھیم) نیرراون. ماندوونەبوونیان لێ دەکەین و، هیوادارین کە هەر وەک ئەوانی پێش خۆیان بەتەنگ کەلک و چاکەیی خۆیاندا گەڕێن و، خۆیان بچەسپێننە دژی کارگێری و خەڵکەوه.

شەکر

کارگێری لادێی قادرکەرەم، بۆ ئەم مانگە وەرگرتنی شەکرێ خستۆتە شێوێهێکی زۆر ئاسان و رێکوپێکەوه. لە لادێکەماندا هیچ دێیک نامێنێ شەکر وەرنگرێ. بەلام ئەو سەرۆک و کوێخایانەیی کە بەشی لادێیەکان شەکرێان نەداوه، لە مانگی پێشوودا، ئەم مانگە سزا دەدرێن.

پیتاک و بەختکردن

ئەم نیشتمانپەرورەوانەیی لە خوارەوه ناوبراون، لە مانگی پێشووی ئەم مانگەدا بۆ یارمەتی (خوێندەواری) لە لادێی قادرکەرەمدا ئەم دراوانەیی خوارەوه یان بەخشێوه. لە کانگای دێمانەوه سوپاسیان دەکەین. خودا لە دڵسۆزی و پیاوێتیان کەم نەکات:

فلس	دینار
۶۳۵	کارگێری لادێی قادرکەرەم، شاکر فەتاح
۲۵۰	مامۆستا ئیسماعیل
۲۵۰	مامۆستا شەفیع
۲۵۰	حاجی قادری دووکاندار
۲۵۰	کاک مارف عەبدوڵکەریم
۱۵۰	پاشای دووکاندار
۱۵۰	کاک عەونی سەید کاکە
۱۵۰	کاک سەڵح نووسیار
۱۵۰	کاک حوسێن کەریم
۱۵۰	کاک عەبدوڵعەزیز
۱۰۰	حاجی مارف
۱۰۰	حەمە سەڵح زلیخا
۱۰۰	سەید حەمید شاووک
۵۰	رەشید سەید حەمید
۵۰	ئیسماعیل سەید ئەحمەد
۵۰	سەید ئەحمەد عەبد
۵۰	وەستا محەممەدی ئاسنگەر

۵۰	سەڵحی لاوه
۵۰	سەید رەشید
۵۰	مستەفای سەید عەلی
۵۰	رەزای سەید سەڵح
۵۰	سەید عەلی
۵۰	پاشکەوتی پێشوو
۷۵۰	۳ هەمووی

لەم پارەیه (۳,۵۰۰) دیناری نیررا بۆ سلیمانی، بۆ کربنی (۴) سره و (۴) ریحله و (۲) تەختەیی رەش بۆ خوێندنگا شەوێهێهێکانی (قادرکەرەم) و (قەرەچێوار) و (۱۰) دانە ئەلفبای کوردی کەواتە (۳,۷۵۰ - ۳,۵۰۰ = ۲۵۰) فەلسمان پاشکەوت دەبێ.

پێکەنینی قادرکەرەم

ئەوانەیی بەسەر دەمی خەڵکەوهن

کە خەڵک ناوی ئەم پیاوانە دینێ، ئێمە ئەمانەمان بێر دەکەوتێتەوه:

شێخ عەبدوڵکەریمی قادرکەرەم: پیری جوان و جوانی پیری.

عەبدوڵکەریمی ئاغای زەنگەنە: زەبر و زەنگ.

حاجی مەجیدی ناواریک: نەوتی گل!...

حاجی شێخ یوسف: خەوهکەیی فیرعەون لێک دەداتەوه. بچن بە (حاجی حەسەن بەگ) ی بگێرێنەوه!.

سەید تەقی: دوایی تەقی!...

مەلا تەقی: (لا یەتتەقی)!...

کارگێری لادێی قادرکەرەم: فەرمانداری (قەرەقووش)!...

سکان

زۆرداری

لە راستیدا ئێمە دیلی ژیاومانین. چونکە زۆرداری لە هەموو لق و پۆییکێ درەختی ژیاوماندا بێج بەست بووه. لە ژینی ژن و مێردماندا دیلین. لە کۆری باوک و کورماندا دیلین. لە رابواردنی دۆستایەتی و ناسیاوێتی و دراوسێتیماندا هەر دیلین. لە گوزەران و هەلسان و دانیشتمانداندا هەر دیلین. لە گەورە و بچووکیماندا هەر دیلین... هەر دیلین... هەر دیلین... لەبەر ئەوه بۆ هەر کۆرێک دەچین و لەهەر کۆمەڵێکدا دەبین: پشم و قین و، پیشخواردنەوه و رق و، گرژی و مۆنی و، دۆژمانایەتی دەبین... بۆبەکا شیرازەیی کۆمەڵایەتیمان خەریکە بەتەواوەتی هەلبۆشێ... بەکورتی: بۆبەکا پاشین!... جا ئەگەر بمانهوی سەریکەوین، بام سەرلەنوێه، ژن و مێردیاتی لەسەر بێجینە (سەرپەستی) و (خۆشەویستی)

و (پرتزگرتن) دابمه زرينين. بام دهست بدهينه جه كوش و گاز و مشاري زانست و، يه كه يه كه نه و زنجير و كوته ي ديليبانمان بپينه وه و بشكيتين و خومان نازاد بكه ين له دهست (زورداري)، تا بتوانين ئيمه يش وهك گهلاني تر به خومان بلتين: «گهل» ين!...

ميوانداري

ئيمه گه ليكين به ميوانداري و ميواننه وازيبه وه به ناوبانگين. به لام به راستي - خوپه رستي هه نديكمان ميوانداري له تام خستوه!... ميوانيشي له بهرچاوي پياو خستوه!... له بهر نه وه زور ده ترسم: ئهم كرده وه بهرز و پيروزه مان له ناودا نه مپين. له م روظانه دا (جووتيار) يكي به سه زمان سويندي بو خواردم، گوتي: «تا سئ روظي خشت، ئاغايهك به خوي و نو سواره وه ميوانداري پي كردووم و خستووميه ته سه ساچي عهلي»!... يه كيكي تر بو گيترا موه، گوتي: «چهند پياويك له حاجي و سوئي و شيوخ و بهگ، له قرچهي نيوه روظا، هه ليمان كوتاهه ته سه رم، خه و هه سانه وه بيان له خوم و مال و مندالم و ده سوپتوه ندم بار كردووه!...».

جا ئه مه وا ده بي؟!...

گه ليك جار بو دوژمنه گوره كانت گه رام - ئه ي (كورده واري)!...

به لام داخه كه م، كه باش سه رنجم دا، دوژمنه كانت (خوت) ده رچوون!...

هه والي ده ره وه

شهري جيهاني

* شهري جيهاني هه ره له جي خويه تي. وا دياره شهري به م زووانه ناپيته وه.

پشيو ي كه وتوتته ناوه ند ئه وروپا و هيندستانه وه.

* توركي سئووري قه قفاسي ي قاي م كردو وه.

* عيراقيش جاري داوه: هه ر كاتي شهري نزكي سنووري بو وه وه، ئه ويش خوي ده خاته كوري جه نكه وه.

دياره له گه ل فه رمانه و ايبه سويند خواره كاندا ده بي.

* ئيران و توركي و عيراق، خه ريكي گه نم كرين له جووتيار و خاوه ن گه مة كان. پتويسته هه ره كه سئ

گه مئ زوري هه بي، چواربه كي به فه رمانه و ايبه بفروشي.

* له عيراقدا ئينگليزه كان به لئنيان داوه: هه ره كه سئ (۱۵۰) كه س به يتيته سه ره سريازي، خوي ده كرى

به سه ركرده بيان و مانگانه به كي باشيشي بو ده رپيته وه. له (هه ولير) دا گه ليك ئاغا خويان پيشكه ش

كردو وه!...

گوراني

زهنگي زانست

نووسيني: مارف عه بدولكه ريم

(۱)

بـزـرـيـرـه وه، بـزـرـيـرـه وه،

زهنگي زانست بـزـرـيـرـه وه

هوشي خه وتوان به هوش بيتره وه

هيوام به تويه مه سه ره وتيره وه

(۲)

له پاش بانگي شيو بانگي زانستي

بو بانگ كردني گشت بو دهره ستي

پر به ده مي خوت وا هاوار نه كه ي

ئه ي گه لي خه وتوو كه ي تو هه لئه ستي

(۳)

بانگ كه دلره قان ده سرپويشتوان!

بانگ كه نه زانان سه بان و شوان!

ئاغا نوكه ر و هه رزه و هه ژاران!

بينه خويندنگا پاش نوئي شيوان!

(۴)

هه مسو گيروده ي ته نها دهرديكن

داماوي هوشي ته نها مه رديكن

پيتان بخويني جگه رسوزتان بين

پاش ساليكي تر هه ر يهك مه رديكن

قسه ي پيشيان

* نه باي ديوه و نه باران.

* دار هه لپري سه گي دز دياره.

* پتي گوتم: «حه جم كردو وه». گوتم: «كه ي پاره ي حه جه كه ت دهرده هينيته وه»؟.

* سه يديك پتي گوتم: «به پتي تاين هه ر چيبه كت هه يه پتيج يه كي به ر من ده كه وي». منيش پيم گوت:

«خه فه تم زوره، حه ز ده كه يت هه مسو بو تو!»...

ههوالی قادرکه ره م

شه کر

(۲۰۰۰) دوو ههزار کیلو شه کرمان بۆ هات، بۆ مانگی مشتاخان (ئهیلوول) بۆ ئهمه ی خه لکی ناوچه که ئاگادارین، ئه و نرخی هه موو رهنگه شه کر تیکمان پیشان دا. ئیتر به م رهنگه، له مه دووا، شه کر له دوو کانداری بکرین:

- هه ر کیلو به ک له (شه کری خاکه) به (۹۰) فلسه.
- هه ر کیلو به ک له (شه کری بلووری) به (۱۰۰) فلسه.
- هه ر کیلو به ک له (کلۆ) به (۱۵۵) فلسه.
- هه ر کیلو به ک له (شه کری که لله) به (۱۵۵) فلسه.

پیتاک و به ختکردن

* له لایه ن (شیخ مه حموودی شیخ محیدین) هه (۴۵۰) فلس و دوو ته نه که نه وتی سپی، له لایه ن (مامۆستا شه فیق) و (پاشا) و (شیخ مه حموود) و (شیخ ئیسماعیل) یشه وه (دوو چرای دهستی) پیشکەش به خوتندنگا شه و بیبه کافان کرا. له کانگای دلمانه وه سوپاسی جوامیری بیان ده که یه ن.

* له م پارده به (۲۵۰) فلس نییرا بۆ کرینی قاقه ز و پینووس بۆ خوتندنگای شه و ی قه لامکایلی ژوو روو، که واته به (۲۵۰) فلسه که ی پاشه که وتی پیشووه وه (۴۵۰) فلسمان پاشه که وت هه یه .

نوسینی گهنم

به فه رمانی میری له سه بینه یه کارگێری لادیتی قادرکه ره م ده ست ده کات به (گهنم نوسین) تکا له خاوه ن گهنمه کان ده که یه ن ته قه لای گهنم شاردنه وه نه دهن. ئه گینا تووشی سزا ده بن. میری پاش جو یکرده وه ی گهنم بۆ به شی سالتیک بۆ خا و و خیزانی خاوه ن گهنم و تۆوی سالتیکی، هیچ گهنمیک مایه وه ئه وه ده نووسه . پاشان ئه و گهنم، به نرخیک، که که س زبانی پین نه گات، له و خاوه ن گهنمانه ده کرۆ مه به سی فه رمانه وایی له م گهنم نووسینه ئه وه به: گهنمیک باش کۆ بکاته وه بۆ کاتی ته ننگانه و گران. هه ر کاتی، خودانه خواسته خه لکی که وتنه بۆ گهنمیه وه، یا خود گهنم یه جگار گران بوو، میری، وه ک شه کره که، گهنم بۆ گشت لایه کی عیراق بنییر و، به نرخیکی باش و هه رزانیش دابه شی بکات به سه ر بیده ست و هه ژار اندا.

چوونه وه ی مامۆستا کان

مامۆستاکانی خوتندنگای میری قادرکه ره م: کاک ئیسماعیل و کاک شه فیق ئیمرۆ چوونه وه بۆ (که رکووک). چهن د دیریکیان بۆ نارده وین له رۆژنامه که ماندا بلاوی بکه یه وه. ئه و له خواره وه نووسیمان. ئیتمه یش سوپاسیان ده که یه ن و داوای سه رکه وتنیان له خودا ده که یه ن.

سوپاس

ئیمه که (کارگێری زانست) له (که رکووک) هه ره وانه ی کردینه (قادرکه ره م) بۆ مامۆستایی له خوتندنگای رۆژی قادرکه ره مان چاوی بیکه وت له روو خۆشبیان دلگوشاد بووین.

به رامبه ر ئه و چاکه یه یان و ئه و خۆشه و یستیه یان زۆر سوپاسیان ئه که یه ن، به تابه تی کارگێری لادیتی که (شاکر فه تاح) و هه موو فه رمانبه ران و سه ردار ی دئ، پۆست و نوشین (شیخ عه بدولکه ریم) و لاوه کانی کوپی و خزمی و هه موو خه لکی دئ، زۆر سوپاسیان ئه که یه ن. خوا به سه ره رزی بیانژینییت. هیوامان وایه مامۆستاکانی داوای ئیمه، بۆ سه رکه وتن و پیشکەوتنی خوتندنگاکه هه ول ئه دهن. وه به رامبه ر ئه م کۆششه یان به ری ئه خۆن. ئیتر هه موو لایه ک به خوا ئه سپییرین.

به ناوی خوتندنگای میری قادرکه ره مه وه

شه فیق، ئیسماعیل

پیکه نینی قادرکه ره م

که ناوی ئه م شتانه و ئه م پیاوانه ئه هین، ئه م شتانه مان بیه ده که ویتته وه:

- * سه ید عه ونی سه ید کاکه: پیتاک!
- * ره شید ئاغای گۆباغ: کفر ئه حمه د!
- * سه ید محمه د عه لی کوله کانی: چاکه بکه و بیده به دهم ئاوه وه!
- * سه ید جه وه هری زه رده: کوته ک ده زانی قۆناخ له کوئییه!
- * مه لا کویره کان: بالبازانی خودا. وه رسکه رانی موسولمانان. خوازه لۆکانی خاوه ن ده سه لات. بازرگانانی نایین!
- * دیتی جانی: سه رکیشی. گونا هکاری. تاوانباری!...
- * جاسم حه یته ی ئیبره یم غولام: عه بدوللا ره شاد و خه وه که ی!...
- * سالتح زه کی نووسیار: «هه ر که سه بیه ده ردی دار. ده گیرمانچی بیه ده ردی وارا!».
- * کارگێری لادیتی قادرکه ره م: فاتیه به بۆ گیانی مه لا کویره کان! عیزاراییلی خوازه لۆک و لاساره کان!...

سكان

خواجه لۆكى

بېنگانەكان (كوردەوارى) بەو پەسەند دەكەن كە بەخواجه لۆكيبەو نوابانگمان دەردەچن. (خواجه لۆكى) نەخودا پېتى خۆشە، نە ياسا، نە رەوشتى مەردانە. چونكى (خواجه لۆكى)، سەرشۆرى لە دوو لەگەڵ رېسوايى و سووكيدا بەلام، داخەكەم نېمە دەچين يارمەتى ئەو خواجه لۆكانە دەدەين و بەم يارمەتيدانەمان هەم لای خودا و هەم لای نېشتمان و گەلەكەمان خۆمان پياوخراب و شەرمەزار دەكەين. نېمە ئەگەر راست دەكەين دەلێين مەرد و خوداناسين، پېويستە بچين بەگژ خواجه لۆكيدا و خواجه لۆكى تەفروتوونا بكەين. چونكە بەراستى خواجه لۆكى (كوردەوارى) سووك و رېسوا كردوو!... خستۆتیه ژيەر چنگى نامەردووه و ئەوەندەى تر لات و نابوت و نەخۆش و دەردەدار و پاشكەوتوى كردوو!... بۆياخچيمان بەزۆر بەتكا، بۆياخ بەخەلكى دەكات!... مەلا كوێرەكانمان بەبى شەرمى و لاسارى شت لە خەلك دەسپن! كۆل هەلگر (حەمال)ەكانمان بەچەقاهەسوويى خەلك ناچار دەكەن كۆليان پى هەلگر! كۆلكە خويئەوارەكانمان بەپارێنەو و دەست و پى ماچكردن و بەرتيلدان خۆيان دەكەن بەفەرمانبەرى مېرى و، خۆيان پيش دەخەن! شاگردە تەمەلەكانمان بەتكا و كلكە لەقى و خۆفروتن و بەرتيلدان و قۆببەكردن لە تاقبەكردنەو (ئيمتihan) دا دەردەچن!... دەولەمەند و سەرەك هۆزەكانمان بەمەرايى و پشى پشى كردن و ديارى ناردن و ميوانداری كردن، خۆيان لای فەرمانبەرانى مېرى دەبەنە پيشەو، تا لە كاروبارى چەوت و ناپوختەيان چاو بپوشن و دوژمنەكانيان بەبى گونا بۆ بشكێن!... ئەگەر راست دەوت ئەم كوردەوانەمان هەمويان كوردەوى خواجه لۆكانە! ئەمانە و هەزار جۆرى تر لە كارەسات لە ناوماندا روودەدات، كەچى نېمە هەر چاو دەنووقينين!.

براگەل! خەوتن بەسبە! گشت گەلێك پتېگەيشت و بوو بەپياو نېمە تاكەى نەكەوينە خۆمان!؟

مەردين با ئەم (خواجه لۆكى) يەمان لەناو بەرين، ئەگينا تا دەمپنين نابين بەپياو!

هەوالى دەرەو

* بەپېتى رۆژنامەكانى عىراق هېزى دەولەتە سوتيدخوارەكان لە ئەندازە بەدەر پەرى سەندوو. ئەم دەولەتانە لە گەلێ لاڤا بەسەر دەولەتەكانى دوژمنياندا كە بریتين ئە ئەلمانیا و هاوڕێكانى سەرکەوتوون.

* نېستاكە شەرى قورس كەوتوو ئە لای ژوووروى قەفقاسەو. رووسەكان لەویدا مەردانە بەرەنگارى ئەلمانەكان دەكەن. بەم زوانە لە رۆژەلاتى ناوەراستەو هېزىكى باش دەنيرتتە كۆرى شەرى قەفقاسەو بۆ ياريدەى رووسەكان.

* رووسەكان (۳۰۰) تەن گەفیان ناردوو بۆ ئيران، كە بەسەر خەلكدا دابەش بكرى.

هېشتا سەردارى فەرمانرەوایی عىراق لە خاكى (شەرقل ئەردەن) دەو نەگەر اوو تەو.

زانستى گشت لايى

رانك و چۆغە

جلوبەرگ لە راستيدا، كار زۆر دەكاتە رەوشت و خووى پياو. ئەگەر پۆشەنى توندوتۆل بى، پياویش گورج و گۆل دەبى. خۆ ئەگەر شەپوشۆر و پانوپۆر بى، پياویش خاو و خلیسك دەبى. جا چونكە جيهان پرى دەرد و سەرئيشە، پياو ئەگەر جەربەزە و چالاک و وريا نەبى، تتييدا ناژى و هەموو دەم بەش خورا و دەبى. لەبەر ئەو پيوستە لە رووى بەرگ و پۆشەنیشەو نېمە ماوہى گيژ و ويژى و خاو و خلیسكى خۆمان نەدەين. تا بتوانين بەرگى توند و تۆل و رەنگاو رەنگ و پەسەند لەبەر بكەين. تا هەموو دەم چست و چالاک و گەش و دلخۆش و كارگوزار بين و، بەدلتيكى پرى هيز و كۆششيتكى مەردانەو پەلامارى كاروبارى خۆمان بدەين.

داخەكەم بەرگ و پۆشەنى ناوچەكەمان پياو بەرەو تەمەلى و خاو و خلیسكى زۆرتر دەبات لە نازايى و وريايى. ئەم كەوا و سەلتە و پالتۆيە و، ئەم كراس و دەريپ فراوانە، بەرگى كاروبارى پوختە و گورج و گۆلانە نييە. بەرگى زگى تير و ماندوو حەسانەو و تەمەلبيە. خۆزگە خەلكى ناوچەكەمان چاويان لە كوێستانبيەكانى برايان دەكرد، ئەمانيش (رانك و چۆغە) و پەستەكيان دەپوشى. جا ئەوسا دەيانبينى كە ژينيان بە چ جۆرێك دەگۆرئ. (رانك و چۆغە) بەرگى كارگوزارى و دلاوهرى و تەنگانەبە. رانك و چۆغە باوى نېشتمانەكەمانە. رانك و چۆغە دەستكردى خۆمانە ئەو كەسەى رانك و چۆغە لەبەر بكات، بيتجگە لەوہى بەكارى خۆى و مال و مندالى خۆى ديت، بەكەلكى نېشتمانەكەيشى ديت. چونكە هەم پارەى بۆ دەگيژتتەو، هەم هونەرمەندى!

بەسەرە

ژمارە: (۱۷)

رۆژ: ۱۹/۹/۱۹۴۲

هەوالى قادر كەرەم

نرخى شەكر

لە ژمارەى پيشوودا نرخى هەموو جۆرە شەكرێكمان نووسيبوو، تا كړياريش و فرۆشياريش ئاگادار بكەين. بەلام وەك زانيمان لە كاتى فرۆشتندا لە نرخى خۆى هەر كیلۆيەك (۱۰) دە فلس زۆرتر سەندرابوو. كە كارگيژى لاديتى قادر كەرەم بەمەى زانى، دەستبەجى بەدووكاندارەكانى راگەياند كە لەو نرخى لەو هېيش مېرى برپويەتەو زۆرتر نەسپن. بيتجگە لەو هەر كړيارى كيش لە نرخى خۆى زۆرتريان لى سەندوو كە هاتنە سەريان بياندهنەو. جا ئەوا بۆ هەموولايەكى ئاشكرا دەكەين، تا ئەو كړيارانەى

زۆرتريان لى سىتراوه بچنەوہ سەر دووكاندارەكان مافى خۇيان لى بسىننەوہ. ئەگەر دووكاندارەكان مافەكانى نەدانەوہ، بچنە لاي كارگىپرى قادركەرەم مافەكانيان لە دووكاندارەكان بۆ بسىننە.

گەرپانەوہى كارگىپرى

كارگىپرى لادىيى قادركەرەم، لە پاش ئەمەى ناو گونددەكانى (جەبارى) و بەشپىك لە (شىخانى) ى پشكنى بۆ گەنم نووسىن، گەرپانەوہ. لەبەر ئەمەى كەسى نەدۆزبىووەو گەنمى زۆرتري هەبى لە پىتويستى خۆى، هيجى لەسەر كەس نەنووسىبوو.

خویندنگای میری

ئىمىرۆ مامۆستای تازهى خویندنگای میری قادركەرەم كاك (ئىبراھىم رەواندزى) بەمالەوہ گەيشتە قادركەرەم. دەمۆدەست دەستى داپە فەرمانى خۆى، هيوادارىن ئەو و كاك عەونى سەيد كاكە، پىكەوہ، لە پىشخستنى خویندنگاكەدا سەرکەوتوو بن. ماندوونەبوونى لى دەكەين.

موژدەيەك بۇ ھەمووان

* موژدەبىن لە ھەمووان (كارگىپرى لادىيى قادركەرەم)، لەم گەرپانەيەدا كە بەناوچەكەماندا كەردبووى، لە دىيى (قەشقە) گفتى لە گشت پىاوەكان سەندووہ كە خویندنگايەك لە (قەشقە)دا بکەنەوہ و، چەند دىنارىكىشى بۆ كەلوپەل و نووسراو و پىنووس بۆ كۆ بکەنەوہ. تەنانەت ھەتا كارگىپرى لەوئى دەبى، نزيكەى دوو دىنار لەو پارەبە كۆ دەكەنەوہ. ئەمەيش بۆ ئەمەى بەرەنگارى نەخویندەوارى بكرىت لە قەشقەدا.

* ھەرۆھا (شىخ حوسىنى سەيد و محەمەدى جەبارى)يش بەلئىنى بە (كارگىپرى) داوہ، لە گونددەكەى خۇيدا، كە ناوى (وہستا خدر)ە، خویندنگايەك بکاتەوہ بۆ بەرەنگارى كەردنى نەخویندەوارى لەوئىدا.

* ئەمەيش موژدەيەكى خۆشە براگەل! ئەم جوولەيە زۆر گەورە و پىرۆزە. زۆرى پىن ناچى چراى زانست ھەموكون و قوژبىنى لادىكەمان رووناك دەكاتەوہ و، بەرى شىرىنى ئەم كارە مەردانەيە پى دەگات. ئەوساكە تىبى دەگەين چەند شىرىنە. خودا كاكى دلئسۆز جەنابى (كارگىپرى لادىيى قادركەرەم) ھەر خۆش بکات.

خویندنگای قەلامكايلى

نووسىنى: ئىبراھىم محەمەد

لەگەل خویندنگای قادركەرەمدا ئىمەيش خویندنگايەكمان لە قەلامكايلىدا كەردەوہ، بۆ بەرەنگارى كەردنى نەخویندەوارى، بەشەو وانامان تىدا دەگوتەوہ. تەخت و سەرىشمان لەسەر ئەركى خۆمان كرى. ئىستە داماوين لەسەر ھۆدەيەك وانای تىدا بلئىنەوہ. بەلام خەلكى گونددەكە لە يارمەتيداندا زۆر سستەن، بەلكو هيج يارمەتییەكمان نادەن. بىجگە لەوہ گەلپىك لە شاگردەكانىشمان خویندنگايان بەجى ھىشتووہ. وا ديارە ئەوانە هيج نرخیك بەرەنجەكەمان نادەن كە ئىمە بەخۆرايى بۆيان دەكىشەين بۆ ئەمەى

كەلك و چاكەيان پى بگەيىنن. بەلام خۆشەبەختانە چەند كەسىك لەوانە ھاتوونەتە كۆرى يارمەتيدانمانەوہ:

بەسايەى چالاکى (محەمەد سالىح سەيد ئەمىن) و (محەمەد سەيد حەسەن) و (محەمەد سەيد محەمۇد) و (موحىدین سەيد محەمۇد)وہ پىنج سەد خستىك و سى چوار بار قامىشمان بۆ پىك ھىتراوہ. هيوادارىن بەسايەى يارمەتى ئەم پىاوانە و چەند كەسانىكى ترەوہ، وەك (رەحمان) و (عەبدللا سەيد قاسم) و (خدرى سەيد محەمۇد)، ھەموو ناتەواويەكى تری پىك بىت و ناوى بەجىماوى (قەلامكايلى) دەريخەن و، دلئى (كارگىپرى لادىيى قادركەرەم) و (مامۆستا)كەيان خۆش بکەن.

رۆژنامەى باسەرە:

ئىمەيش لە كانگای دلئمانەوہ سوپاسى رەنج و تەقەلاتان دەكەين و داواى سەرکەوتنتان لە خودا دەكەين.

ژىنى كۆمەلى

پىتويستىبەكى تاكانە لە كۆمەلايەتيدا

نووسىنى: مارف عەبدولكەرىم

دانىشتووانى گوندى قادركەرەم ئەگەنە ھەزار كەس. بەم ھەزار كەسە كە لە شوئىنكىدا جىگىرىبون و رەوشت و خوويەكيان ھەيە و، ئارەزوويەكى جىباوازيان ھەيە لە چاوشوئىكى تردا، دەلئىن (كۆمەل) ئەم كۆمەلە لە تاك پىكھاتووہ. تاك من و تۆ و فيسارە من ئاغا، تۆ جووتيار، ئەو بازركان، ئەو گزىر، ئەو ئاسنگەر، فيسارىش خویندەوار و زانايانە. ھەريەكەمان فەرمانىكى ھەيە، كە پىتويستە لە كات و شوئىنى خۇيدا لە شىوئىەكى رىك و راستدا بەجىبى بەئىنى.

ئىنجا (كۆمەل) دەحەسىتەوہ. ئاغا بۆ تىماركەردنى ھەموو دەردىك بەتەنگەوہ بىت، چارەى بکات. گزىر بەرتىل خۆر نەبىت، كەس بەدرۆ گرفتار و، كەس بەدرۆ رزگار نەكات. جووتيارىش زەوى خۆى بەدلئىكى گوشاد و باوهرىكى چاكەوہ بكىلئى، چاوى لە دەستى خۆى بىت. ئاسنگەرىش گاسن و داس بەنرخىكى وا دروست بکات: نە شىش بسووتى و نە كەباب. جووتيارەكانىش زوو راھى بکات. بازركانىش نابى بەو گەز و جاوہى بەدەستىبەوہيە مانخاتە حالى گەز و جاو. با لە دە فلس، فلسىك سوود وەربرگرت، بىگومان گوزەرانى بەچاكى پىك دىت و، ئىمەيش ناچىنە ژئىر بارى وام (قەرز) و سوودى ئەوہ. خویندەوار و زاناکانىش لە ھەموو كەس بارگرانترن، دەبى بەرەنگارى ھەموو چەوتى و دىك و خۆرەيەكى (كۆمەلايەتى) بکەن. دەبى لە سووكەردن و رىسواكەردن و جوئندان و تىبەلدانى ئەم و ئەو چاويان نەترسىت. دەبى راست و راستناس بن. پىمان بخوئىن، ھۆشمان بەئىنەوہ بەرخۆمان. جا ئەمەيە (پىتويستى تاكانە لە كۆمەلدا) و بەم رەنگەيش كۆمەلايەتییەكەمان دەكەوتتە سەرەتەوہ و، بەئاسوودەبى دەژى.

خانووہگانمان

نوسینی: مارف عہدولکہریم

وا ھاوین تیبہری و چوونہ ناو قورگی پایزہوہ. نەمدی خانووہگانمان بپرمی و بہتہرحبکی جوان و شیرین و بہرز و پەنجہردار دروست بکرتہوہ. وا دپارہ ئەو ھەموو نوسینہمان لەسەر خانوو نوسوی کەسیک پەپرہوی نەکرد! بەراستی بزانی کە ئیمہ نابجی ھیوای ھیچ خۆشی و بەرزببەک بەکەین لە خۆمان، ھەتا ھۆدەدی دانیشتمانی باگیب و پەنجہردار و پاک و خاوتین نەبیت. چونکی خانوو تاریک و نزم دلتنەنگ دەکات و، ھەر کەسیک لەو شوینانەدا بژی ھەموو دەم پرووترش و گرژ دەبێ!.

پیکەنینی قادرکەرەم

* میوان: ھەرچەندە بەو پیاوہیشمان گوتووہ ئیمشەو دێینە مالتان بەلام (حاجی)، تۆ چونکە تازە ھاوویتەوہ، دێینە مالتی تۆ!...

حاجی: نە،، خوا خۆشتان بکات، پتوبست بەو ماندووبوونەتان ناکات. وا لێرە چاومان بەیەکتەر کەوتووہ. بچنە مالتی ئەو!...

قسەئ نەستەق

* مالتی سپی بۆ پۆژی پەش.

* دۆم بێ و کەلاش بۆ خۆی بکات!

* پیاوی ھۆشیار نوسراو (کتیب) بۆ لەمەوپاش دەگرتەوہ!...

* گاوان بەگاوانی شەرمی نەدەھات، بەنانە چینیەوہکەئ شەرمی دەھات!

دوو موژدەئ خۆشی تر

لەم کاتەدا کە خەریک بووین پۆژنامەکەمان تەواو بکەین، دوو موژدەئ ترمان بۆ ھات:

(١) دانیشتمانی دیتی (قەرەچتوار) یش دەماری نیشتمانیپەرورەری گرتنی و بپاریان داوہ بەم زووانە (خویندنگایەکی شەوی) بۆ گوندی (قەرەچتوار) بکەنەوہ. (شیخ ھەسەنی موحتیدین) دەبیتە مامۆستا و (عەبدووہەبابی شیخ عەبدوولکہریم) یش یارمەتی دەدات.

* پۆژنامەئ (باسەرە) لە کانگای دلەوہ ئافەربین و پیرۆزبایی پتیشکەش دەکات. لە خودامان دەوی سەرکەوتووین.

(٢) (دەسگای زانستی کەرکوک) نوسیبوہتی بۆ کاربەدەستی خۆی، داوای لێ کردووہ رێ بەدات (پۆلی شەشەم) بۆ (خویندنگای میری قادرکەرەم) بکاتەوہ. ئەگەر بکرتەوہ پتیشکەوتنیکە بۆ قادرکەرەم. ئیمە لە خودای گەورە دەپارێینەوہ ئەم ئاواتەیشمان بیتەدی.

باسەرە

ژمارە: (١٨)

پۆژ: ١٩٤٢/٩/١٧

ھەوالتی قادرکەرەم

گەنم نوسین

کارگرتی لادیتی قادرکەرەم، لە پاش ئەوہی گوندەکانی (ھۆزی جەباری) و بەشیکیش لە گوندەکانی (ھۆزی شیخان) ی پشکنی، چووہ ناو گوندەکانی (ھۆزی زەنگەنە)وہ. دیسانەوہ تکا دەکەینەوہ، ھەموو کەس دلنیابیت لەوہ کە ماوہ نادری زۆرداری لێ بکری، لەبەر ئەوہ ھەر کەسێ گەمی ھەبە نیشارتەوہ.

خویندنگای شەوی قادرکەرەم

نوسینی: مارف عەبدوولکہریم

وہک سەرنج دەدەم: وردە، وردە، شاگردەکان لە سستی و ساردبوونەوہدان. لەبەر ئەوہ زۆر دلتنەنگ بووم، چونکە خۆم پەنجەرۆ دیتە پتیش چاو، کە ئەم کردەوہیە دەبینم. نەک ھەر من، بەلکو لە من زۆرتربش جەنابی کارگرتی لادیتی قادرکەرەم و، گەنجەکان و خەلکی ناوچەکە بەفرمانبەر و پیاوہکانی ترەوہ، بۆ ئەم کارە پیرۆز و پەسەندە خۆیان بەخت کردووہ، بۆ خەمەتکردن بەپارە و مال، بەمیتشک و لەش و زبان،... کەچی شاگردەکان ئەیانەویت دلمان بریندار بکەن و ھەناسەساردمان بکەن. بەلام ئیمە دلمان سارد نابیتەوہ. بەلکو زۆرتربلئیسە ئەسینێ. کۆلێش نادەین تا کاری وادەکەین، نەک ھەر شاگردەکان، بەلکو کەسانی تریش کتیش بکەین بێنە خویندنگاکەمان. وا (چوار دینار چارەکتی کەم) پارەمان ناردووہ بۆ کپینی تەختە و سرە و پیحلە و، شوینیشمان داناوہ بۆ زستانیان لە خانووی (شیخ عەبدوولعەزیز ئیسماعیل)دا... مامۆستا (مەلا ئەحمەد) و (شیخ عەبدوولعەزیز) دەبنە مامۆستای شاگردەکان پتیبان دەخوینن. ھەرچی پتینوس و نوسراو و قاقەزیشە، وەک ھەتا ئیستا کەم و کورتیبیان نەبووہ، لەمە و دوایش چاکتر بۆیان ئامادە دەکری. نە گەنجەکان، نە پیاوہکانی لادیکەمان، لەم پرووہە لە مەردایەتی و جوامیری خۆیان درتیی ناکەن، یارمەتیمان دەدەن.

ئیتەر ئەئ شاکردینە! ئەگەر سستی بکەن، خودا لیتان بێ دەنگ نابج، بیتیگومان بن لەوہ کە سزاتان دەدات.

ژینی کۆمەڵی

پیاویتی و پارە

نووسینی: مارف عەبدولکەریم

زۆر کەس هەن پیاوان بەلام پارەیان نییە. زۆری تریش هەن پارەیان زۆرە بەلام پیاوانین. پیاو ئەو کەسە یە کە لە هەموو کار و فەرمانیکی خۆیدا بەتەنگ سوودی کەسانی ترەوێ. هەر هەولێ بۆ خۆی نەبێ و، جیهانی بۆ خۆی نەوێ. بەلکو مال و سوود، بەخەلک زۆرتەر پەوابینی، لە خۆی. بەلام داخەکەم ئەم تەرحە کە لەمەردانە کەمن.

ئەو کەسە یە کە لە هەموو کاروبار و فەرمانیکدا هەر خۆی لە پێش چاوی بووێ و، دەرەست کەلکی هەژار و بێ دەست و ناتەواوان نەبووێ و، هەموو سوودیکی هەر بەخۆی پەوابینی و، کەسی بەهاوری خۆی نەزانی، ئەو کەسە بە (ناپیاو) دادەنێ. بەلام داخەکەم لە لادیکەماندا ئەو جۆرە پیاوانە لە ئارادانین کە ئەم شتات بە چاکێ جوێ بکەنەو، و اتا (پیاوچاک) لە (پیاوی خراب) جوێ بکەنەو. زۆرتیش و لە ناوماندا باو، کە ئەو کەسە مالتی نەبێ پیاو نییە و، ئەو کەسە مالتی هەبێ پیاو! کەسیش لەو سەرنج نادات، تا بزانی: لەو دووانە کامیان پیاو و، کامیان ناپیاو!...

ئەویش قەسە یە کە نییە درۆبێ: کەم دەوڵەتمەندان هەبێ پیاوێ وەک ئەو پیاوانە ی لێیان دواين. بەلکو ئەوانە دێچنە دەستە ی دوو مەهەو!... ئەوانە هەموو شتێکیان هەر بۆ خۆیان دەوێ. سەرنج لە کەسانی تر نادەن. ئەو ی پارەیان لێی دەست نەکەوێت گۆتی نادەن. کەچی خەلکە کە زۆر بەلایانەو دەچن و، روویان دەدەن. کەچی خۆیان لەو کەسانە ناگەبێن کە بەتەنگ کەلک و چاکەیانەو بوون.

تکایە، (پارە) و (مال) مەکەنە تەرازوی (پیاویتی). چونکە (پەوشت) و (خوو) و (فەرمان) ی باش تەرازوی راستەقینە ی (پیاویتی) ن.

خوداناسی

پۆژوو

پۆژوو بەفەرمانی خودا لەسەر هەموو موسولمانیکە بیگرێ لە سالتیکدا مانگیک دەگیریت. موسولمانەکان هەموویان بەدلتیکی پاک و نیازتیک چاکەو چاوەروانی دەکەن. لەو مانگەدا زۆرتەر دلتی خودا پادەگرن. کەلکی پۆژوویش ئەو یە ئارەزووەکانی مەرۆڤ پادەهینیت بەئەندازە گیریبەو. پەوشت و خویشمان لە شتێوە یەکی پەسەنددا پەروەردە دەکات. چونکە ئەگەر ئێمە هەر بەئارەزووی خۆمان جوولاینەو لەوانە یە ئەندازە دەرچین و، خۆمان لە گەلێک شتی خراب بۆ نەپارێزیت. هەر هەوڵە پۆژوو مەرۆڤ پادەهینیت بەکەم خۆریبەو. بەویش و رگ (گەدە) دەحەسیتەو. چونکە ئێمە بەدرێژایی سالت دەمان ناپارێزین لە خواردن و خواردنەو. چ شەو چ پۆژوو و چانیکی ئەوتۆ بەورگمان نادەین. هەرچی پۆژوو و رگ دەحەسیتەو، بەلکو بەهێزیشی دەکات. چونکە هەموومان، بێ جیاوازی، دەبێ بەپۆژوو

ببین و، ئەم فەرمانی خوداییبە بەجێ بهێنین. لەویشدا خۆمان لە ریزی یەکتەردا دەبینین. چونکە لە بەرامبەر خودادا جیاوازی لە ئارادا نییە. ناغا و رەنجبەر لە پۆژوویدا یەکسانن، یەک فەرمانیان لەسەر شانه. ئەوێندە هەبێ پیتوستە لە پۆژوویدا دوو سێ شت بەخێتە بەر چاوی. یەکەم: پارشێو، یان نەکرێ، یان ئەگەر کرا زۆر نەخوێ. تا ساتی دووساتیش تێ نەپەرێ، بەسەر خواردنەکەدا نەنوێ. چونکە خەوتن بەسەر خواردندا، ئازاری و رگ و سک دەدا و زیان بەتەندروستی دەگەبێت. دوویم کاتی پۆژوو کە یەشمان شکاند، نابێ هەلپە بەرینە سەر نانخواردن. پیتوستە بەوچان نان بخوێن. هەر هەوڵە بام زۆر تینویش بین کۆتوێر چێشت بخوێن، گری تینووتیبیە کە لە خۆیەو دەکووتیبەو. هەر هەوڵە دەبێ لە کاتی پۆژوویدا زۆر ئاگامان لە کردەو و پەوشتی خۆمان بێ، دلتی کەس ئازار نەدەین و زیانیش بەکەسانی تر نەگەبێت. بێجگە لەو هەوڵ بەدین بەرووی خۆش و قەسە شیرین و کرداری جوانەو دلتی هەمووان خۆش بکەین.

جا هەر کاتی و امان پۆژوو گرت، خودایش پۆژوو کەمان پەسەند دەکات. چونکە بێجگە لە جێبەجێ کردنی فەرمانی خودا، کەلک بەخۆمان و کەسانی تریش دەگەبێت.

هەوالی دەرەو

* بەپیتی قەسە ی پۆژنامەکانی عیتراق رووسەکان مەردانە بەرەنگاری لەشکری ئەلمانەکان دەکەن. بەلام شاری (ستالینگراد) زۆر لە مەترسیدایە، بێ وچان بۆمباران دەکرێ. مەبەسی ئەلمانەکانیش لەو ئەوتە، رووسەکانی ناو ئەو شارە، و رە بەریدەن و، خۆیان زوو بەزوو بدەن بەدەستەو.

* لای میسر و بیابانی خۆراو، هێچی ئەوتۆمان نەبیسستەو.

* ماو یەک لەمەویش ئینگلیزەکان لە دوورگی (ماداغە شقەر) دا دا بەزیبون. ترسیان لەو لێ نیشتبوو کە ژاپۆنیاییبەکان خۆیان وەستاندبوو. دوورگە بگرن و بیخەنە ژێر چنگی خۆیانەو.

قەسە ی پێشیان

* ئەگەر تەور، کلکی لە دار نەبێت، دار نابێتەو.

* دۆست ئەگەر گۆشتیشت بخوات ئیسکت ناشکینیت.

* هەلدرایبەک، کە دەتوانی بەدوو تەقەل بیدروویتەو، مەبەکە بەتیرە یەک.

پێکەنینی قادر کەرەم

کە ناوی ئەم پیاوانە دەهینین، ئەم شتانه مان دیتەو یە:

شێخ حوسینی سەید محەمەدی جەباری: پێکەنین.

شێخ حەسەنی شێخ محیدین: قەسە ی خۆش و نەستەقی.

سالە بەندیلک: توولە و تانجی!...

حاجی جەباری بەکر باجەلان: کەشیدە و دیوارپین!

حوسینی شێخ عەبدولکەریم: دەنگ و ئاوازی خۆش.

باسه‌ره

ژماره: (۱۹)

رۆژ: ۱۹/۹/۲۱

هه‌والی دهره‌وه

گه‌رانه‌وه‌ی کارگێری

کارگێری لادێی قادرکه‌رم، پاش ئه‌وه‌ی ناو گونده‌کانی (تاله‌بانی) و پاشماوه‌ی گونده‌کانی (شێخان) به‌ته‌واوه‌تی گه‌را و پشکنی، گه‌راپه‌وه، وه‌ک زانیمان هه‌یچ گه‌مئێکی ئه‌نبارکراوی نه‌دیوه که له‌ جووتیاره‌کانه‌وه پاشه‌که‌وت کرابێ بۆ فرۆشتن. له‌بهر ئه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ر گه‌مفی که‌سدا نه‌گرتوه.

سکاڵا

دیواخانه‌کامان

نووسینی: شاکر فه‌تاح

پرووم نایه له‌ که‌م ده‌ست په‌خنه‌ بگرم. به‌لام له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌موو په‌خنه‌یه‌ک ده‌گرم. له‌م لادێیه‌دا که‌ بریتییه له (۹۱) دێ و، له‌ ئه‌م هه‌موو ئاغا و کویتخا و شیخ و سه‌یدانه که‌ گه‌ورده‌ی ئه‌و دێیانن، سێ که‌س نابینی که‌ دیواخانێکی پاک و پوخته‌ی خۆش و نایابی هه‌بێ. هه‌ر دیواخانێکی ده‌چیت، به‌ندیخانه‌یه‌که‌ بۆ خۆی. دووکه‌لی پشکل (پشقل) و ته‌پاله‌ی ناو کوانوو (کووره، ئاگردان)ه‌کانی کردووه به‌بنی مه‌نجه‌ل. له‌ بریتی په‌نجه‌ره‌ چهند کونه‌ کۆترتێکیان تێدا کراوه‌ته‌وه، که‌ ئه‌وانه‌یش له‌ زستاندا به‌قور ده‌گیرێن. پیاو که‌ ده‌چیته‌ ناو ئه‌و دیواخانه‌، ده‌بێ وه‌ک مه‌لا کویره‌کان ده‌ستی رابکێشن، تا ده‌توانی دابنیشێ. له‌بهر چه‌ره‌ دووکه‌ل ده‌خکنی و، چاوه‌کانیشی پر ده‌بن له‌ ناو. بۆنه‌ ناخۆشه‌که‌ی پشکل و ته‌پاله‌که‌یش سه‌ری ده‌هینیته‌ ژان. له‌ دیوه‌خانه‌کاندا کورسییه‌ک، یاخود هه‌ر هه‌یچ نه‌بێ سه‌کۆبه‌ک نابینیت، له‌سه‌ری دانیشیت که‌ ئه‌ویش سک و پشت له‌ که‌لک ده‌خات، چاویش کز ده‌کات و، له‌ ئه‌نجامبه‌شدا پیاو له‌ گیانی خۆی وه‌رس ده‌کات!...

به‌کورتی دیوه‌خانه‌کانی لادێکه‌مان له‌ به‌ندیخانه‌ زۆرتر ده‌چن تا میوانخانه‌!. تێ ناگه‌م ئه‌م سه‌رۆک و پیاوه‌ گه‌ورانه‌مان، بۆچ له‌ خواردن و به‌رگ و پۆشه‌نی و هه‌لسان و دانیشتندا لاسایی شارستانییه هه‌ره پیشه‌که‌وتوه‌کان ده‌که‌نه‌وه، بۆچ له‌ دیوه‌خان پیکه‌تێنان و میوانخانه‌ راگرتندا وه‌ک ئه‌وان نابزوونه‌وه؟! هه‌یچ گومانم له‌وه‌دا نییه، که‌ ئه‌مان له‌ خه‌لکی شاره‌کامان میوانپه‌رستتر و نانیده‌ترن. هه‌روه‌ها ئه‌مان له‌وان زۆرتر هه‌ز به‌شستی په‌نگاوپه‌نگ جوان و په‌سه‌ند ده‌کهن. نازانم بۆچی له‌ مه‌دا وه‌ها پاشه‌که‌وتوو و، دیوه‌خانی ماله‌کانیان وه‌ک هی خه‌لکی پێنج هه‌زار ساڵ له‌مه‌و پێش وانه‌!?!.

هیوادرم خاوه‌ن دیوه‌خانه به‌ریزه‌کامان ئه‌م چهند قسه‌یه‌م کاریان تێ بکات و ده‌ماری مه‌ردابه‌تی

کوردانه‌یان بیزوی و، دیوه‌خانانی پاک و پوخته‌ی دیوار سپی په‌نجه‌رده‌دار و بنمیچدار دروست بکه‌ن و، ئه‌وی پێسوستییش بێ بۆرێکخستن و رازاندنه‌وه‌یان، وه‌ک کورسی و قه‌نه‌فه و ته‌پله‌ک و میز و چرا تێیاندا دابنێن. له‌مه‌ به‌دوایشه‌وه له‌ شارستانیته‌یدا له‌ براکانی شاره‌کامان که‌متر نه‌بن.

پێکه‌نینی قادرکه‌رم

نووسینی: شاکر فه‌تاح

رۆژنامه‌ی (باسه‌ره) له‌ ناوچه‌وانی ئه‌م پیاوانه‌دا، ئه‌م شتانه‌ ده‌خوینیته‌وه:

شیخ غالب: «أعوذ بالله من الميوان الرجيم». واتا: «په‌نا به‌خودا له‌ ده‌ست میوانی به‌رده‌بارانکراو!»... حاجی شیخ مه‌جید: نه‌شه‌یتان ببینم، نه‌ میوان. مه‌لا ته‌قی: «کانی ئاودا، بۆ داردا، دار گه‌لادا بۆ بزدا، بز شیردا بۆ داپیردا، داپیر کلکه‌ قوڵیم بداته‌وه‌!...».

مه‌لا سالح: «الذین كفروا» له‌ بنا گویتدا وه‌ک به‌روو!

حاجی قادر: شه‌کر و شاکر.

کویتخا عه‌ول قادر: «قال أصله قول».

کاک ماری شیخ عه‌بدوله‌که‌ریم: (سه‌رمامۆستای خویندنگای شه‌وی).

کرد و کۆششه سه‌رچاوه‌ی جوانی

راسته‌وه‌خۆ ده‌تبا بۆ کامه‌رانی

کاک عه‌بدوله‌عزیز: (پاره‌پاریزی خویندنگای شه‌وی)

هه‌رچی خۆی ده‌گری، خۆی راده‌گری

به‌رامبه‌ر سه‌ختی به‌رگه‌ ده‌گری

کارگێری لادێی قادرکه‌رم: (شاکر فه‌تاح)

په‌شه‌با: چاک ده‌هیلێتته‌وه و، خراب ده‌با!.

به‌رتیل

نووسینی: شاکر فه‌تاح

هه‌زار جار قسه‌مان بۆ خه‌لکی ناوچه‌که‌ کرد و، جارمان دا به‌ناو گونده‌کاندا که‌ واز له‌ په‌وشتی (دیاری ناردن) و (به‌رتیلدان) به‌یتن، که‌لکی نه‌گرت؛ ئه‌وه سه‌یره هه‌ر کامیکیان بگریت، له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی ناشیرین، ده‌سه‌لاتی بێ، پیاویک ده‌کوژێ. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که‌ ده‌زانێ (به‌رتیلدان) په‌وشتی پیاوی ئازا و مه‌رد نییه و، خودا و یاسایش هه‌زی لێ ناکهن، هه‌یچ شه‌رم له‌ خۆی ناکات، بۆ کار و فه‌رمانیکی بچوووک و که‌لکیکی که‌م ده‌چی (به‌رتیل) به‌م فه‌رمانبه‌ر و (دیاری) بۆ ئه‌و فه‌رمانبه‌ر ده‌بات. ئه‌م (کارگێری)یه‌ چهند جار ته‌میی کردن و هانه‌ی دان که‌ ئه‌گه‌ر خه‌له و خه‌رمان

هه‌لسه‌نگینه‌کانی ده‌سگای سامان تهرخان کردن (موخه‌مینه‌کانی ئەوقاف) زۆردارییه‌کیان لێ کردن، ئاگادارمان بکه‌ن، تا ده‌موده‌ست رزگارتان بکه‌ین. که‌چی به‌دزی ئی‌مه‌وه، وه‌ک پێ‌بیان گوتووین، (به‌رتیل) ی‌کی زۆریان داوه‌ تا له‌ کاتی تو‌مارکردنی به‌ره‌مه‌کانیاندا له‌ راستی که‌متریان بۆ دابنرێ. وه‌ک ده‌نگ ب‌لاوه‌ نزیکه‌ی دوو سه‌د دیناریان (به‌رتیل) داوه‌!... له‌ راستیدا (هه‌لسه‌نگینه‌ره‌کانی ده‌سگای سامانی تهرخانکراو) ده‌غلۆدانه‌کانیانی که‌م دانابوو. به‌لام که‌ ده‌سگای (سامانی تهرخانکراو) لیژنه‌ی دووه‌می نارده‌سه‌ریان، جووتیاره‌کانیان به‌قوردا برده‌ خواره‌وه‌!... واتا زۆرتریان له‌ راستی له‌سه‌ر نووسین!...

تازه‌ وا خه‌لکی لادیکه‌مان هاوار ده‌که‌ن و پێ له‌ راستی ده‌نێن و دێنه‌ سه‌ر قسه‌که‌مان. ئاوا: به‌م ره‌نگه‌ هم (به‌رتیله‌) که‌یان له‌ده‌ست چوو، هم باریشیان گرانتتری لێ هات.

دیاره‌ ته‌گه‌ر به‌قسه‌ی ئی‌مه‌یان بکه‌دایه‌ و، وازیان له‌ (به‌رتیلدان) به‌یتایه‌، هه‌رگیز خودا وای به‌سه‌ر نه‌ده‌هێنان!. ئاخۆ ئیتر گوتمان لێ ده‌گرن!؟

هه‌والی ده‌ره‌وه

✽ پاش ئه‌وه‌ی ژاپۆنییه‌کان (دوورگه‌کانی سلێمان) یان لێ گیرایه‌وه، دووباره‌ ده‌ستیان کردۆته‌وه‌ به‌بۆمب‌بارانیکی به‌سام و، له‌ یه‌ک دوو شوێنه‌وه‌ دابه‌زیونه‌ته‌ ناو دوورگه‌کان. تا ئەندازه‌یه‌که‌یش رێگا‌یان بریوه‌.

✽ به‌لام هێزه‌کانی ئاسمانی و ئاوی ئەمریکا به‌رامبه‌ری کردوون و گه‌لێک فرۆکه‌بشی لێ خستوونه‌ته‌ خواره‌وه‌. ئەمریکاییه‌کان به‌هه‌موو هێزێکیانه‌وه‌ که‌ له‌وێدا هه‌یانه‌، ده‌یان‌ه‌وێت خۆیان راگرن و، ئه‌و دوورگانه‌ له‌ ده‌ست نه‌ده‌ن. ئەمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه‌ که‌ شوێنی دوورگه‌کان مه‌یدانیکی گ‌رنگ و با‌یه‌خدارن بۆ جه‌نگ.

به‌پێی ده‌م و دووی رۆژنامه‌کانی عێراق، رووس ته‌گه‌ر بتوانی تا زستان خۆی راگیر بکات، ئەلمانه‌کان ئه‌و کاته‌ ده‌که‌ونه‌ ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌یه‌کی سامناک و گه‌وره‌وه‌.

✽ به‌لام ئیستا شاری (ستالینگراد)، هێرشێ ئەلمانه‌کان به‌سێ لاره‌ رووی تی کردووه‌. بۆمب‌بارانیکی به‌سامی ده‌کرێ.

✽ له‌ لای شاره‌کانی (مۆسکۆ) و (لینینگراد) ده‌هه‌ رووسه‌کان، هه‌ندیک پێشکه‌وتوون زیانیان له‌ دوژمن داوه‌.

✽ هه‌روه‌ها له‌ لای شاری (فۆروون) یشه‌وه‌ رووسه‌کان پێشکه‌وتوون و چوونه‌ته‌ ئه‌وبه‌ر رووباری (دۆن) ده‌ه‌.

قسه‌ی پێشیان

کۆکردنه‌وه‌ی: مارف عه‌بدولکه‌ریم

✽ به‌قسه‌ی خۆش ده‌توانیت مار له‌ کون به‌یتیه‌ ده‌ر.

✽ زۆر گیانه‌به‌ر هه‌ن گوشت خۆرن، که‌چی هه‌ر ناوی گورگ به‌دناوه‌!

✽ ده‌مت زۆر بگه‌ر و، گویت زۆر بکه‌ره‌وه‌.

✽ کای کۆن به‌با مه‌ده‌.

✽ دلێ خۆت بۆ دیواریش مه‌که‌ره‌وه‌، چونکه‌ ده‌لێن دیواریش گویتی هه‌یه‌.

✽ کرد و کۆشه‌، بۆ پیاوی ته‌مه‌ل چه‌ند ناخۆشه‌، ئه‌وه‌نده‌ بۆ پیاوی ئازا و چست و چالاک خۆشه‌.

ب‌اسه‌ره

ژماره‌: (٢٠)

رۆژ: ٢٦ / ١٠ / ١٩٤٢

ره‌وشت و خوو

به‌خشین

✽ ئه‌وه‌ هونه‌ر نییه‌ بت بێ و لێی به‌خشیت. ئه‌وه‌ هونه‌ره‌ ئه‌وه‌ی پێویسته‌ و لێ به‌خشیت.

✽ ئه‌وه‌ هونه‌ر نییه‌ به‌خشیت به‌که‌سیک، که‌ پێی به‌خشیبیت ئه‌وه‌ هونه‌ره‌ به‌و که‌سه‌ به‌خشیت که‌ پێی نه‌به‌خشیبیت.

✽ ئه‌وه‌ هونه‌ر نییه‌ به‌وانه‌ به‌خشیت که‌ دۆست و خ‌زم و خۆشه‌ویستان. ئه‌وه‌ هونه‌ره‌ به‌وانه‌ به‌خشیت که‌ دوژمن و بێگانه‌ و نه‌ناسیاوتن.

✽ ئه‌وه‌ هونه‌ر نییه‌ که‌ به‌وانه‌ به‌خشیت، مه‌به‌ستت پێیانه‌. ئه‌وه‌ هونه‌ره‌ به‌وانه‌ به‌خشیت که‌ هیچ مه‌به‌سیکت پێیان نییه‌!

گۆرانی که‌له‌شیر

هی: فایه‌ق بێکه‌سه‌

که‌له‌شیر ده‌لێ: عوو عوو عوو

ته‌مه‌ل مه‌بن، هه‌لسن زوو

نوێژی به‌یانیتان چوو

تف له‌ ته‌مه‌ل و به‌دخوو!

هه‌والی قادرکه‌ره‌م

تکا

له‌به‌ر رۆیشتنی (کاک مارف عه‌بدولکه‌ریم) و سه‌رقالی و نه‌خۆشی و فه‌رمان و کاروباری زۆر پێمان نه‌کرا به‌رێکوپێکی رۆژنامه‌که‌مان ده‌ره‌هێنێن تکا له‌ خۆینده‌وارانی خۆشه‌ویست ده‌که‌ین بمانه‌بخشن.

راووروت

له دهورو پشت لادتيکه ماندا، واتا له لادتيکاني (سهنگاو) و (قهرحهسه) دا راووروت دهستی پښ کردوه. ريگای بازرگاني و دهرامه تی له خه لکی ناوچه که مان بردو ته بهست. له بهر نهوه (کارگيږی لادتي قادركهره) تکای له جينوشين (قايقام) ی ناوچه ی (داقووق) کردوه که ههول بدات بهسايه ی جينوشينه کاني (که رکوک) و (چه مچمه مال) هوه، نهو پياوه راووروت کهرانه دهردهست بکرتين و، تهروتونو بکرتين. نيمه به ته وای له وه دلتيابن که بهم زوانه نهو پياوه خراپانه له ناو دهرتین. ههرچه نده لادتي خومان بهسايه ی خوداوه راووروت کردنی تيدا نيبه، بهلام کارگيږی قادركهره خه ريکی دوزينه وهی نهو که سانه يه که مه ترسی پياوخراپييان لي دهکرتي. مه به سيشی نهويه که ههتا هيچ پروی نه داوه، دهماری پياوخرابي بيړی له لادتيکه ماندا جا خوام لهو خوايه به کهس پياوخرابي بکات؟!.

کردنه وهی پولي شهش

رؤزی ۲۴ / ۱۰ / ۱۹۴۲، بؤ کردنه وهی پولي شهش له خويندنگای ميري قادركهره مدا، تکانه ميهک له لايه ن کارگيږی لادتي قادركهره موه، نيررا بؤ جينوشيني (داقووق). جا چونکه رؤزی خوی (کارگيږی زانستی که رکوک) به ليني دابو به کارگيږی لادتي قادركهره، بؤ کردنه وهی نهو پوله و، نه مه جاری سپه مه که کارگيږی لادتي قادركهره داوای کردنه وهی نهو پوله بکات، هيوادارين که نهو پوله بؤ خويندنگا که مان بکرتيه وه له خودای گهره بيش تکانه که مين که شاگرد که مان به ناواتی خویان بگه ييتي.

قسه ی سهر بهست

مه لاکامان

نووسيني: شاکر فه تاح

هيچ دهميک له م دهمه (مه لای کوردستان) شپه زتر و سهر گهردانتر نه بووه. نه شيخ لايان لي دهکاته وه وهک جارن، نه ناغا و بهگ و نه خه لک. له هه مووی ناخوشتتر نهويه که فهرمانره وایي له هه موو لا زورتر له گه لاياندا که مته رخه مه. نهو به سه زمانه که نزيکه ی (۱۵) سال به نانه سکی و برسي تي و پي تاک و يارمه تي خه لکه وه له م شار و لهو دي به هه زار کويته وه ری و دهر و سزاوه نهو خويندنه يان ته و او دهکن، ته ماشا دهکيت له سه مالا، نه وه و نو مه لايان بؤ مانگانه و مووچه يه کی دینار و نيوی داماون. به شه زوره که ی تريان به پروت و قووتی و هه ناسه ساردييه وه ته مه نی خویان به سهر دهبه ن. پياو راست بلتي: نهو جوره مه لايانه له ده دا نويان جواميږ و خوداناس و کارگوزار و کارامه ن. فهرمانره وایي و خه لکيش ده توانن که لکيان لي بيين، نه گهر خویان حه ز به وه بکه ن. بام بلتي کاربه دهستی زانست (وه زاره تی مه عاريف): نه گهر حه ز بکات ده تواني خويندنگا يه کيان بؤ بکاته وه، ساليکی تيدا بخويتن و، له ويدا فيري زانست و هونه ر، به تاييه تي شيوه ی پي خويندنی نو ي بکرتين. پاشان ههر مه لايه ک لهو مه لايانه له ديه که دا به مانگانه به کی دینار و نيوی دا مه زرتي، هه م فهرمانی مه لايه تي پي بييني، هه م فهرمانی

ماموستايه تی که به شه و به جووتياره کان، به گه وه و بچووکيان بخويتي. بهم جوره له چند ساليکی که مدا و بهنرخيکی هه رزان، نه خويندنه واری له ناو گونده کائماندا ناميني و، هه م نهو هه زاران خويندنه واره باش و به که لکانه واتا نهو مه لا به سه زمانه مان به خو شيه وه ده زين و بومان ده مينه وه. بؤ به راورد کردن، ههر (خويندنگای ميري قادركهره) بگرين، که ههر به که لکه ديه که ديت و، فهرمانره وایي ههر مانگی سی دیناری تيدا بهخت دهکات. ههر نهو پاره يه له توانا يدا هه يه بيست خويندنگا و بيست مه لای پي بزييتي... نه مه قسه يه که بؤ خوا ده يکه ين. خو زگه کاربه دهستان گويان لي ده گرتين!.

به شی مندال

(به تاييه تي بؤ شاگرد که کانی خويندنگای رؤزی قادركهره نووسراوه).

شاگردی ولاته پيشکه و توه کان

له ولاته پيشکه و توه کاند، شاگرد که کان زور پاک و خوي و نازا و چالاک و، زرنگ و کاربه سه نندن. به يانيان زو له خه وه لده سن. دهم و چاو و، دهست و پل و، قچاق و قوول و، سه ريان به سايون و ناو پاک پاک ده شون. نينجا بهرگ و پوشه نی پاک و پوخت له بهر دهکن. پاش نان و چايی خوارن، ده سی دايک و باوکيان ماچ نه کن و، پيش نه وهی زهنگی خويندنگا که يان لي بدات، ده گه نه خويندنگا. له خويندنگا ييدا زور به هوش و گوش و روو خوشن. نازی ماموستا کانيان ده گرن. خويندنه کان و فهرمان و مه شقه کانيان زو به زو ره وان دهکن. له گه ل هاوریکانياندا يه جگار دل سو ز و ياريدده رن. هه موو دهم دهستی شاگردی داماو و هه ژار ده گرن. هه موو دهم له گه ل که سوکار و دراوسخ و بيگانه دا گش و باشن. له بهر نهو لهو شوينه پيشکه و توه ماندا شاگردانی خويندنگا کان زور خو شه ويست و نازدارن. هه م باوک و دايک، هه م ماموستا، هه م خه لک به تنگ دل يانه وه ن و، هه موو دهم يارمه تيبان ده دن. دياره نه گه ر شاگرد که کانی خويندنگای رؤزی قادركهره ميش وه که نهو شاگردانه بن نه مانيش له ناو قادركهره مدا نازدار و په سه ند دهن و هه موو کهس يارمه تيبان ده دات.

هه والی دهر وه

هيشتا شهر و کوشتاری جبهانی گهرمه به تی.

* به لام گرانی گه يوده ته نهو په ری.

هه ژاری به ته وای په ره سه ندووه له بهر نهو له گشت لايه کی جيهانه وه کاره ساتی شو رش و هه لالا هه لگير ساوه. پروتی و برسي تي پياوی هار کردوه!.

* نازانين روظنا وایي که خویان به پيشکه و توه داده نين، تا که ی واز له م درنده ييه ناهيتن؟! نایا ئيتر پرويان ديت به روظه لاتی، که نيمه ين بلتي پاشکه و تون؟!.

پیکه نینی قادر که ره م

کوره که م جووله که به!

جارتیک (شیخ عه بدولکه ره می قادر که ره م) به سه ره کیککی هۆزی زهنگه نه که ناوی (ره شید ناغای گولباغ) ده بی، ده لئی: «ناغا!... ناغاواتی زهنگه نه» هه موو شهنگ و شوخن. نازانم پوچی (خورشید) ی کورت نه وهنده ناشیرینه؟» (ره شید ناغا) یش ده لئی: «یا شیخ! نه و شه وهی نیمه (خورشید) مان بوو، ماله جووله که به کی دراوسیتشمان کورپکی زور ناشیرینیان بوو بوو. که نیمه یان دیبوو به شپزه بییه وه، به هه لیان زانیبوو، کوره که ی خویمان خستبووه ناو بیشکه ی (خورشید) ی کورمه وه. (خورشید) ی کوریشمیان فراندبوو، بۆ مائی خویمان! جا نه م (خورشید) ی کورم نه و کوره جووله که به یه. نه گینا چۆن من کورپی وا ناشیرینم ده بی؟!».

بیا سه ره

ژماره: (۲۱)

رۆژ: ۱۹۴۲/۱۱/۲

هه والی قادر که ره م

پاوووو تکر دن

بالبازه کان له (سه نگاو) و (تاووق) و (قه ره سه سن) دا که وتوونه ته راوه دوونانی (پاوووو تکره کان)، که پتگیان له کاروانه کان بردبووه به ست. وا لیره یشه وه بۆ پاراستنی پتگیان و یاریده دانی بالبازانی نه و ناوچانه، بالبازه کانمان دهرده چن. هیوادارین به م زوانه (پاوووو تکره کان) دهرده ست بکرین و پتگاو بانه کان بچنه وه سه ره دۆخی جارن.

له دایکبوونی شیرکو

له ساتی دوو و نیوی پاش نیوه رۆدا، رۆژی سیشه مەمی ۲۷ی مانگی په له (تشرینی یه که م) ۱۹۴۲، خودای گه وه کورپکی به خشی به کارگه پری لادینی قادر که ره م، (شاکر فه تاح)، ناوی ترا «شیرکو». خودا بکا نه م منداله موزده ی به خشیاری نیشتمان که مان و، کورژانه وهی شه روشور و گرانی جیهانی به دمه وه بی به هره ها که گه وه بوو، به دل و گیان و به سامان خوئی له پیناوی سه ره رزی نه ته وه و نیشتمان که ی خویدا به خت بکات.

پیتاک و به ختکردن

پیتاک

فلس	دینار
۴۵۰	۰
۵۰۰	۰
۹۵۰	۰

به ختکردن

فلس	دینار
۲۵۰	۰
دراوه به ماموستا مه لا نه حمه د بۆ مانگی په له ۱۹۴۲	
که واته (۹۵۰ - ۲۵۰ = ۷۰۰) فلسمان پاشه که وت ده بی.	

پیکه نینی قادر که ره م

ئاورشین به شه کراو ده کات!

له هاویندا (سه به مده ی جه باری) به خوئی و سی چل سوارپکه وه دینه میوانی (ره شید ناغای گولباغ) له ناو زهنگه نه دا، له وه سه له دا کابرایه کی چه رچی دوو تا شه کری پی ده بی، له دیوه خانه که ی (ره شید ناغا) دا دایده نی، که بۆی بیارتیزی تا وه کو کپاری بۆ په ییدا ده بی و، به ره به ره بیفرۆش. کابرای چه رچی به سه زمان، کاتیک به خوئی ده زانی، نه وا سی چل سوار جه باری و هه مه وه ند دابه زین و، (ره شید ناغا) یش له نوکه ره کانی خوئی ده خوئی: «کوره مه هیلن سواره کان میخ زنجیری نه سپه کانیان به به رد دابکوتن. هه ریه که که له شه کریکیان به دنی بام به که له شه کر دایان بکوتن!». کابرای چه رچی به سه زمانیش دینه زمان، ده لئی: «ناغا!... من که له شه کر هیناوه بیفرۆشم، یا خود میخ زنجیری پی دابکوتن؟! نه مه تا ناغایه تیه که ی تو؟!... له جیاتی نه مه ی میپارتیزیت سه ره گردانم ده که یه؟!».

(ره شید ناغا) یش ده لئی: «کورم مائی مسکین هی ناغایه. تویش که میوانی منی، مسکینی منی. مسکینیش له به رده م ناغایدا رایه ی ناکه وئ، خاوه ن مائی خوئی بی!». نیازت نییه له به رده م پیاوه کاندای شه رمه زارم بکه ی؟!». (ره شید ناغا نه وه ده لیت و، بانگ ده کاته به رده سه کانی خوئی «عه زیز ناغای باوکم، به که له شه کر نه بی، ناهیلیم میخ زنجیری نه سپه کانتان دابکوتن». (ره شید ناغا) نه وه ده لیت و، به سواره کان هه ریه که که له شه کریکیان ده دات. پاش نه وه هه ر شه کریکیش له تاکاندا ده میتینته وه له ته شتیکدا ده بکات به شه کراو و، به وه هاوینه گه رمه ئاورشینی ژوو ره کانی پی ده کات! ئینجا روو ده کاته ده سوپتوه نده کانی خوئی و ده لئی: «کورپنه پیاو نه وه تا به ته نگ دل میوانه وه بی؟!».

کابرای چهرچی بهسه زمانیش هیچی یی نامینیتته وه نه وه نه یی پیش بخواته وه و لیتوی خوی بکرۆژئی؟... بهلام که میوانه کان ده رۆن، (رهشید ناغا) ی گالته باز، ده نیرۆ به شوین چهرچی به که دا، دلی ددهاته وه و، نرخی ههردوو تا شه کره که بيشی ددهاتئ. ئینجا پئی ده لئ: «کورم له وه دلت نه به شیت که من وام له تاشه کره کانت کرد. من حهز به گالته وه گه پ زۆر ده کهم. حهزم کرد بهم جۆره میوانداری به، دلی میوانه کانم خوش بکه و بیسیان نه یئمه پیکه نین. بیجگه له وه ویستیشم نه ندازه میوانداری ناغاواتی زهنگه نه بيشیان تی بگه یئیم، له گه ل هیز و دهسه لاتیاندا به سه ر مسکینه کانیاندا. تۆیشم تا قی کرده وه، تا بزائم له بهرام بهر ناغای خۆتدا چۆنیت!...» .

قسه ی سه ر به ست

* خۆ هه لکیشان:

چهند که سیک هه ن له لادیکه ماندا هه تا بلتی نانیده یی و به خشنده یی ده که ن. به لام له پاشمله لای ئه م و ئه و باسی به خشنده یی و نانیده یی به که ی خۆیان ده که ن. ئه وانه به م کرده و یان هه م نرخی تیک بۆ پیاوه تیبیه که ی خۆیان ناهیلته وه. هه م ئه و که سانه ییش که پیاوه تیبیه که یان له گه ل کراوه، له خۆیان دلشکا و ده که ن. ئیمه ییش به وانه ده لئین: «ئه وه ی ئه وانه ده یکه ن نیوه ی به خشنده یی به. جا ئه گه ر ده یانه وئ پیاوه تیبیه که یان ته وای بی، لای که س باسی به خشنده یی به که ی خۆیان نه که ن!» .

* پاره و پایه:

له و رۆژه وه ی خه لک له بهر (پاره) و (پایه) مندالی خۆی ده نیریتته بهر خۆیندن، خۆینده واری به کار و نیشتمان په ره ره که م بۆته وه. ئیمه ییش به وانه ده لئین: «ئه گه ر مندالتان نارده بهر خۆیندن ته نیا له بهر ئه وه بیاننیرنه بهر خۆیندن که بینه (مرۆف). ئه گینا که منداله کانتان گه وره بوون، له بهر (پاره) و (پایه) ده سته که و تن، هه ر شتی که له که لکی جوامیری و پیاوه تیبیان به خات. ئه وه ده که ن!» .

* نان به ره نجی شانی خۆت په یدا بکه:

لای هه ندیک، ده رگای ده رامه ت و ژین له م لادیبه دا داخراوه، هیچ کار و فه رمانیکیش به ده سه ته وه نه ماوه که بیکه ن و پیتوه ی بزین. ئیمه ییش به وانه ده لئین: «ئیه و یان ته مه ل و ناشین، یان ده تانه وئ به ره نجی شانی خه لک به رپتوه بچن! ئه گینا لادیکه مان له هه موو شویتیک زۆر تر ماوه ی کاروباری له که لک و ده رامه تی باشی هه یه، بۆ یه کتیک سه ر راست و له ش سووک و شاره زا و کارامه بئ و، بیه وئ به ره نجی شانی خۆیه وه به رپتوه بچن!» .

به شی مندال

رابووردنی هه فته یی

که پینج شه موان هاتن، شاگردی زنگ و وربا له پاش نیوه رۆه خه ریکی سه ر و له ش شتن و، سه ر تاشین و نینۆک کردن ده بن. پاش ئه وه بهر گه کانیان ده گۆرن و بهر گیتی پاک و پوخته و جوان و ریکو پینک له بهر ده که ن. ئینجا ده ست ده که ن به سه ردانی که سوکار و براده رانیان. له رۆژی هه یینیشدا به کۆمه له ده چنه سه یران و گه شتوگوزار. تیروپ و هه رش (الرياضة البدنية) ده که ن و، هه دای بالی خۆیان ده دن، به هه لمژینی بای پاک و، خۆدانه بهر رۆژ و، بینه یی چاونه ندازانی جوان و، به گالته وه گه پ و گه مه کردنه وه، دلی خۆیان ده گه شیننه وه و، ماندوویتی رۆژه که ی ناو خۆیندنگا و کار و فه رمانی تر له بهر خۆیان ده به نه وه. ئینجا له رۆژی شه مه دا به له شیک توندوتۆل و، میتشکیکی روون و وربا و، دلکیکی پر تاسه و ناره زووه وه، ده چنه وه خۆیندنگا و، به دل و گیانیش له خۆیندنگا کانیاندا کۆشش ده که ن، تا پینج شه مویه کی تر.

ره وشت و خوو

تکا و پارانه وه

* که و یستت تکا له فه رمانه ریکی میری بکه ییت بۆ کاروباریکی خۆت، لیکه بده ره وه: نایا تکاکه ت به جیبه یان نا.

* ئه گه ر تکاکه ت بی جی بوو، مه یکه. چونکه خۆت لای ئه و فه رمانه ره سووک ده که ییت.

* ئه گه ر ئه و فه رمانه ره، خۆی، لایه نگیری نه کات و حه ز به راستی و دروستی بکات، ناشینه ده ست به خه یته کار و فه رمانییه وه. جا ئه مه ت له بهر نه چی، چونکه رقی هه لده ستئ.

* ئه گه ر بشزانیت ئه و فه رمانه ره کاری نادروستیش هه ر بۆ جیبه جی ده کات، تکای لی مه که، چونکه تکای وه ها له لای خودا کونا هبارت ده کات. خودایش بیگومان له سه ر ئه وه: جه زه به ت پئ ده گه یی و سزات دده ات!...

هه والی ده ره وه

تاووق: (بالۆزی به ریتانیا)، دیاری بۆ هه موو خۆیندنگا کانی که رکوک نارده وه. با یی دوو دینار و نیویش پینووس و ده فته ر و لاستیک و راسته بهر لادتی ئیمه که وتبوو. ئیمه ییش لیسه به سه ر خۆیندنگا کانی رۆژ و شه ودا دابه شمان کردن.

کفری: فه رمانه ر وایی به هه له داوان بۆ گه نم ده گه ری. بالبازه کان ده ستیان به سه ر گه لیک کۆمه له گه فدا گرتوه. خه لکی ناچه ی کفری له زۆرداری فه رمانه ره کانی ئه وئ که وتونه ته گله یی!.

سلیمانی: ریکای بازرگانی (سلیمانی) و (ئیران) به هۆی په یدا بوونی دز و راوووو تکه رانه وه چۆته وه

بەست. فەرمانرەوایی ھەردوو لا، خەریکی چارەسەرکردنەوادی پرتیگاگەن.

شەری جیھانی: شەپوشۆر ھەر لە گەرمەدایە. بەلام دەلێن: ئیستاکە ڕووسەکان بەرامبەر ئەلمانەکان لە سەرکەوتندان.

بەغدا: لەم چەندانەدا کاربەدەستی (وەزارەتی)ی عێراق کەوت. سەرلەنوێ دامەزرتیارەو (نوری سەعید) بۆتەو بەسەرەکی کاربەدەستان.

زانستی گشت لایی

پێشکەوتنی تورکیا

تورکیای ئیمپرۆ و تورکیای عوسمانی زۆر لە یەک جیاوازن. جاران ئەوانیش وەک ئیستای ئیمە لە ھەموو کەلۆپەل و تروتفاق و خواردەمەنی مائیدا چاویان لە دەستی ڕۆژئاوایییەو بوو بەلام تورکیای ئیمپرۆ تیکرا ھەموو جۆرە پیتووستییەکی خۆی لە خۆیدا دروستیان دەکات. بۆ وینە: سیپال (قوماش)، کلاو (شەپقە)، خۆشاو، دۆشاو، شیرینی، وشکەمیو، مەی، قاقەز، پیتنوس (قەلەم) و... گەلێک بابەتی تر دروست دەکات. بەم ڕەنگە تورکیا پارە خۆی لە ولاتەکی خۆیدا بەخت دەکات. وەک جاران نایدات بەکارخانەکانی ئەوروپا و ئەمریکا. سا بۆیە بۆ دەستی و ھەزاری -لە چا و ئیمەدا- بەتورکیاوە دیاری نادات... کاشکی ئیمەیش وەک ئەوانمان بکردایە. ئیستە ئەوەندە شپەزە نەدەبووین!.

بەرە و قالی کوردستان

کوردەواری لە دروستکردنی بەرە و قالییدا دەستیکی بالایان ھەبە بەتایبەتی لە کوردستانی ئێراندا. ئەوروپایی و ئەمریکایییەکان بەتامەزرۆو ئەو بەرە و قالییانە دەکەن و بازارپێکی گەرمیان ھەبە لە نایاندا. لە ناو کوردستانی عێراقیشدا زۆریە ھۆزەکان ئەم دەستکردە جوانیان لەناودا ھەبە.

ئافرەتی کورد لەم مەیدانەدا دەستیکی ڕەنگین و ڕەندینیان ھەبە، ئەوانە بیتجگە لەوادی پیتووستی کلوپەل و ناومالی خۆیان دروست دەکەن، بۆ بازارپێش بەرە و قالی و خورج و ھەگبە و بەرمال و مەوج و جاجمیش نامادە دەکەن و دەیفروشن و ئابووری خێزانی پێ راست دەکەنەو. لێرە، لە لادیی قادرکەرەمیشدا خۆشەختانە ئەم دەستکردە نوازانە ھەن.

باسەرە

ژمارە: (۲۲)

رۆژ: ۱۹۴۲/۱۱/۹

ھەوایی قادرکەرەم

دەرچوونی ڕۆژنامەکەمان: لەبەر دەست نەپەرژان و ھەندێ ھۆی تر، لەمەولا (ڕۆژنامەیی باسەرە)، ھەفتەیی جارێک دەرەچێ. بۆ ئاگاداری جاردارا.

بۆ ئاگاداری

لەسەر ئەوادی ھەندێ سەرۆک و کوێخا شەکریان بەشی لادییەکانی گوندەکانی خۆیان نەدابوو، ھەر بۆ خۆیان خواردبوویان، (کارگێری لادیی قادرکەرەم) لەم مانگەدا، بیتجگە لەوادی کە نەبەیتشت شەکرەکی بەدریتە دەست ئەو سەرۆک و کوێخایانە، لە بەشەکی خۆشیانی کەم کردەو. لادییەکانیش ئەوانە و ھریان نەگرتوو، بەشی خۆیان درایە. لەم گوندە سزادراوانە، ئەمجارە ھەر ناوی (گۆلباغی ڕەشید ناغا) و (بەھرام بەگ) دەبەین. جا ھەر کەسێ حەز دەکات سزای بەدریت، ئەویش وەک ئەو کوێخایانە بکات کە سزیمان داو!...

کارگێری قادرکەرەم

کاتی فەرمانینی فەرمانگەکان

بەپیتی فەرمانی میری، فەرمانگە (دائیرە)کان لە ساتی (۹)ی ئینگلیزییەو فەرمان دەکەن ھەتا (۳)ی پاش نیوەرۆ. بەم بۆنەبەرە تکا لە خاوەن کاروبارەکان دەکەین، لە پاش نیوەرۆی پینجشەممە و ڕۆژی ھینی (جومعە)دا بۆ کاروبار نەبەن سەر فەرمانبەرانێ کارگێری لادیی قادرکەرەم. بیتجگە لەوادی کاتی کاربێن بەولاو داوای کاروبار بێنێیان لێ نەکەن. کاروباریش ھەر لەناو فەرمانگەیی میریدا دەبێنێ. لە مال و دەشتدا نابێنێ. بۆ زانینی ھەمووان نووسرا. پاشان گلەیی نەکەن. «کارگێری لادیی قادرکەرەم»

پێکەنینی قادرکەرەم

بۆچ من لە خودا زیاترم؟!

کورێ مەلا سالیح: بەگم! چ خودا ڕەواوەتی بەھەندێک ھەشت کیلو شەکر دەدەیت و، بەئیمەیش سی کیلو؟!

کارگێری لادیی قادرکەرەم: ئەی خودا بۆچ بەھەندێک دوو چاوی داو و، بەتۆیش یەک چا؟! بۆچ من لە خودا زیاترم؟!

قسهی سهر بهست

سامان و تامان

* زۆر هەن تا بۆتیی پاره و زهویوزاریان ههیه لهگهڵ ئەوهیشدا بهدوله‌مه‌ند دانانێن!... زۆریش هەن هه‌تا بۆتیی بێ دەست. لهگهڵ ئەوه‌یشدا بهدوله‌مه‌ند دادنه‌رێن. هه‌مووی له‌بەر ئەوه‌یه که هه‌ینه‌کانی پێشوو چاوبرسی و به‌رچاوتنه‌نگن، به‌هیچ شتێک تێر ناخۆن. به‌لام ئەمانی تر چاوتیتر هه‌موو شتێک به‌زۆر ده‌زانن و، سۆیاسی خودای له‌سه‌ر ده‌که‌ن.

* ده‌وله‌ت و سامان بۆ ئەوه باشه که ناھێلنی پیاو ده‌ست له ناکه‌سه‌به‌جان پان بکاته‌وه.

* ئەگه‌ر خۆت کرد به‌گه‌وره‌ی ده‌وله‌ت و سامانه‌که‌ت، ده‌وله‌ت و سامانه‌که‌ت به‌که‌لکی خۆت و که‌سانی تر دیت. به‌لام ئەگه‌ر ده‌وله‌ت و سامانه‌که‌ت کرد به‌گه‌وره‌ی خۆت، ئەوا خۆیشت له‌ ده‌ست ده‌چیت.

* هه‌ر چ ده‌وله‌ت و سامانیکت هه‌یه به‌هی خۆت و خه‌لکی بزانه. له‌بەر ئەوه ئەگه‌ر ده‌وله‌ت و سامانه‌که‌ت به‌سه‌ر خه‌لکدا به‌شیه‌وه، دلت بوێ نه‌یه‌شی. چونکه خیزانت به‌ولاوه، به‌هی نه‌توه دادنه‌رت.

* که پارایته‌وه له‌ خودا، ده‌وله‌ت و سامانت بدات، بشپارپه‌روه له‌گه‌لیدا که خودا (دل) و (ده‌روونی) یکی باشت بدات. چونکه ده‌وله‌ت و سامان، که دل و ده‌روونی چاک له‌گه‌لدا نه‌بێ، ده‌بیته زنجیر و له‌ گه‌ردننه‌ت ده‌نالێ!... واتا تا ده‌مریت به‌ده‌سته‌یه‌وه دیل ده‌بیته!!.

* (سه‌ره‌ری)، به‌ته‌نیا، ده‌وله‌ت و سامان په‌یدای ناکات، ده‌بێ کرده‌وه و ره‌وشتی مه‌ردانه‌یشی له‌گه‌لدا بێ. ئەگه‌ر (دلی چاک) و (کرده‌وه‌ی جوان) له‌ نارادا نه‌بیته، ده‌وله‌مه‌ندیکی چرووکی جووله‌که و، حاجیه‌کی چرووکی ئیسلام، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی سۆفیه‌کی قوما‌ریاز و بزنیکی ته‌له‌که‌باز جیاوازی ده‌بێ!؟.

گوزهرانی ناو گوند

واز لهم و له‌و به‌هینه!

وه‌ک سه‌رنج ده‌ده‌م، که‌س ته‌ماشای کورتی و ناته‌واوی خۆی ناکات، که‌چی ده‌چن لهم لاو له‌ولا باسی کورتی و نه‌نگی ئەم و ئەو ده‌کات. هه‌ر که‌سه پاشای مالی خۆیه‌تی، سه‌رداری خۆیه‌تی، که نه‌هات زیانیکی به‌تۆ بگه‌یینه‌ی، ئیتر بۆ تۆچ وازی لێ ناھێنی؟ چیه‌ته به‌سه‌ره‌وه؟ به‌مه‌ چیت ده‌ست ده‌که‌ویت، ئەگه‌ر ئەو پیاوه لای خه‌لک سووک بکریته و له‌به‌رچاوی به‌خه‌یت؟... ته‌نیا خودایه که بێ که‌موکوری هه‌یه. ئیتر بۆچ خه‌ریک نا‌بیته کرده‌وه‌ی خۆت رێک و جوان بکه‌یت؟ تۆ ئەگه‌ر راست ده‌که‌یت ده‌لێتیه‌ت هه‌ز به‌چاک ده‌که‌م، له‌ پێش هه‌موو که‌سه‌که‌دا خه‌ریکی نه‌هێشتنی که‌موکوری خۆت به. واز له‌ خه‌لکی به‌هینه. تۆ نوێژ ده‌که‌یت. یه‌کیکی تر گۆزانی هه‌ز لێ ده‌کات. ئەو ده‌چن مه‌ی ده‌خواته‌وه. هه‌موو که‌سه‌که‌ سهریه‌سته چی ده‌کات، ده‌یکات. ئەگه‌ر خراپه بکات، ئەوا خودا تووشی سه‌رگه‌ردانی ده‌کات. یاخود لێی خۆش ده‌بیته. ئەگه‌ر ئازاری خه‌لکیش بدات، دیسانه‌وه هه‌م خودا و هه‌م فه‌رمانه‌روایی، که شیری خودایه، ئەو که‌سه ئازار ده‌دات. ئیتر تۆ لێره‌دا چیت؟ ئەگه‌ر بێت و ناشیرینی خه‌لک دا‌بپۆشیت و، له‌ راست

کورتی و نه‌نگی خه‌لک بێ ده‌نگ بیت، بۆ تۆ باشتتر نییه‌؟ ئەوسا که هه‌م خۆت له‌ که‌شه‌که‌ش و سه‌رقالی رزگار ده‌که‌یت و، دلی خۆت ئاسوده ده‌که‌یت و، هه‌م ده‌بیته خۆشه‌ویست و نازدار لای خه‌لک. خه‌لکیش، دیاره، ئەوسا که ناشیرینی تۆ ده‌پۆشی!.

هه‌والی ده‌ره‌وه

* له‌ پاش شه‌ر و کوشتاریکی سی مانگی، هه‌شتا رووسه‌کان (ستالینگراد) یان نه‌داوه به‌ده‌سته‌وه.

* شۆرش که‌وتوه‌ته ناو (دانیمارک) و (به‌لجیکا) و (فه‌ره‌نسه) وه.

* ئەلمانه‌کان گه‌لیک له‌ سه‌رکرده‌کانی خۆیان له‌سه‌ر فه‌رمان لا‌بردوووه.

* فه‌رمانه‌روایی (میسه‌ر) به‌راستی خه‌ریکی (هه‌رزانی) یه. گه‌لیک بازرگان و گه‌نم و برنج فرۆشی چاوبرسی خه‌ستۆته به‌ندیخانه‌وه و جهریمه‌ی کر دوون و، دارکاری کر دوون.

* لاوه‌کانی شاری (شام) خه‌ریکی کرده‌وه‌ی خۆیندنگای شه‌ون بۆ ئەمه‌ی نه‌خۆینده‌واری لا‌به‌ن.

* له‌ (به‌غدا) دوو سه‌د شاگردی ده‌رچووی (خانه‌ی مامۆستایان)، داوای ئەوه ده‌که‌ن بکریته به‌مامۆستا. بۆ ئەم مه‌به‌سته گازنده‌یی خۆیان، گه‌یاندۆته (کۆری جینۆشینان - مجلس النواب).

* له‌ (به‌غدا) کرتکاری چاپخانه‌کان ده‌ستیان له‌ فه‌رمان هه‌لگر تووه. ده‌لێن: تا رۆژانه‌مان بۆ زۆر نه‌که‌ن ناچینه‌وه سه‌ر فه‌رمانکردن. فه‌رمانه‌روایی عێراق خه‌ریکه له‌گه‌ل خاوه‌ن چاپخانه‌کان رێکیان بخته‌وه.

* فه‌رمانه‌روایی عێراق به‌لێنی داوه مووچه‌ی فه‌رمانه‌ره‌کان زۆرتر بکات.

* له‌ خاک (لواء) ی که‌رکووکدا، بالباز ده‌کان، به‌گه‌رمی به‌دوای گه‌نم و گه‌نم کرا ده‌گه‌رێن.

زانستی گشت لایی

«خودا کێو نه‌بینه‌ی به‌فری تی ناکات!»

له‌ هه‌ر ناوچه‌یه‌که‌دا ته‌ماشات کرد: فه‌رمانه‌ری به‌رتیلخۆز و زۆردار و داوینپیس و جوینفرۆش زۆر خۆشه‌ویسته و نازی ده‌گیڕی، دلنیا به‌ که‌ خه‌لکی ئەو ناوچه‌یه‌یش زۆربه‌یان: به‌رتیلخۆز و زۆردار و داوینپیس و جوینفرۆش چونکه به‌فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر: خه‌لک چۆن بیت، خودا فه‌رمانه‌روایی وه‌ک خۆی بۆ ده‌نێری. به‌کورتی: «خودا تا کێو نه‌بینه‌ی به‌فری تی ناکات». جا ئەگه‌ر خه‌لکی ئەم لا‌دیه‌ ده‌یانه‌وێ، خودا فه‌رمانه‌ری باشیان بۆ بنێری، پێویسته له‌ پێش هه‌موو که‌سه‌که‌دا خۆیان کرده‌وه‌ی پیاوه‌تی و جوامیری بگرن. واتا به‌رتیل نه‌خۆن و زۆرداری نه‌که‌ن و، داوینپیس و جوینفرۆشیش نه‌بن!.

پێشکه‌وتنی نه‌توه به‌چیه‌وه به‌نده؟

پێشکه‌وتنی نه‌توه‌که‌مان به‌نده به‌مانه‌وه:

۱- به‌زانیه‌وه.

۲- به‌ره‌وشت و خوو و کرده‌وه‌ی باشه‌وه.

که نه‌توه‌یش (خودا په‌رست) بوو، نه‌ک (خۆ په‌رست) ئەو دووانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی بۆ ده‌چینه‌ سه‌ر.

باسەرە

ژمارە: ۲۳

رۆژ: ۱۶/۱۱/۱۹۴۲

هه‌وایی قادرکەرەم

پۆلی شەش

بە پیتی وەرانی (کارگێری زانستی کەرکوک)، داخەکەم ئەم سالی شەش پۆلی شەش بۆ خۆتەنگای مێری قادرکەرەم ناکرێتەوه. ئێمەیش ئامۆژگاری شاگردەکان دەکەین: ئەوی پیتی دەکری، هێشتا ساڵ زوووە خۆی بگەییته خۆتەنگاکانی کەرکوک بۆ خۆتەنگای مێری ناکری، نووسراوەکانی پۆلی شەش پەیدا بکات و، کۆششیا تێدا بکات تا ئامادە بێ بۆ سالی نوێ.

باران

ئیمۆ و ئیمشەو بارانیکی باش باری. خودا بکات پەلە بدات.

خۆتەنگای مێری قادرکەرەم

دە سەر و دە مێز بۆ خۆتەنگای مێری قادرکەرەم هاتووه. چەند دیناریک بۆ چاککردنەوه و ئاواکردنەوهی ساختمایی خۆتەنگاکە.

تۆوی چیتراو ژمارەنووس دەکری

لەسەر فەرمانی مێری، لەلایەکی ماندا، چەند تۆوی دەغلۆدان بۆ سالی نوێ چیتراو، ژمارەنووس دەکری.

پێکەنینی قادرکەرەم

ئەم جارە بۆم مەپارێتەوه

مەلا دیتی بەهرام بەگ: بەگم خۆت دەبزانێ من مەلام! ئایا بەمنیش هەر کیلۆبەگ شەکر رەوا دەبینی؟

کارگێری قادرکەرەم: لە (۱۵) کیلۆ بۆ دیتی گەورە وەک بەهرام بەگ کیلۆبەگ وەرگرت کەمە؟... ئەو مانگی پێشوو سێ کیلۆت وەرنگرت؟

مەلا: بەلێ راست دەفەرموویت، سێ کیلۆم وەرگرت. منیش زۆر پارامەوه لە خودا کە راویستاتوت بکات.

کارگێری: دە ئەم جارەیش کیلۆبەگ وەرنگرە و بۆیشم مەپارێتەوه!

قسهی سەر بەست

خزمايه تى ئەم رۆژه له سه‌دا نه‌وه‌دى پشتى پى نابه‌ستى. چونكى كه‌م ديوه پياويكى گه‌وره و به‌دهست، ده‌ست بۆ خزمىكى بچووك و بى ده‌ستى دريژ بکات. هەر بچووك و بى ده‌سته، ده‌ستى بۆ گه‌وره و به‌دهست دريژ ده‌کات.

* خزمايه تيبه‌ك كه بۆ مه‌به‌س بى، درۆيه، زوو هه‌لده‌وه‌شيبته‌وه!

* گه‌وره‌بى ئىستا هاتۆته سه‌ر ئەوه‌ى شه‌كر و چاي هه‌بى و، تفه‌نگى برنه‌و و، پياوى دز و، راو‌رووتكه‌ر.

* ميواندارىبه‌ك كه به‌پاره‌ى دزىتى و راو‌رووتكه‌ر نه‌وه بکريت، تف له‌ خۆى و خاوه‌نى!

* هه‌رزانى بى و گرانى، بارى گران هەر به‌سه‌ر شانى جووتياره‌وه‌يه!

* من ده‌لێم ئەوه‌نده‌ى نه‌ماوه (گه‌وره‌بى) له‌ناو بچى. چونكه ئىم‌پرو هه‌موو كه‌س (ئاغايه‌تى) و (شېخىتى) و (به‌گىتى) ده‌نووسىنى به‌خۆيه‌وه.

زانستى گشت لايى

خانوى ژاپۆنبه‌ه‌كان

هه‌ندىك له‌ ژاپۆنبه‌ه‌كان خانوه‌كانيان له‌ مقه‌ببا دروست ده‌كهن. خاوه‌ن خانوو، حه‌ز بکات، له‌ تاوئىكدا، له‌ خانوه‌كه‌يدا دوو سى ژوور دروست ده‌کات، ياخود دوو سى ژوور ده‌کات به‌ژوورپى گه‌وره. ئەمه‌يش به‌سايه‌ى ئەوه‌وه پێكدىت كه‌ ديواره‌كان، به‌مىل و جه‌پ، ده‌جوولنرين و قايم ده‌کرتن. ئەم خانوانه‌، بوومه‌له‌رزه‌كانى ژاپۆنيا کاريان تى ناکهن. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر به‌هۆى بوومه‌له‌رزه‌وه له‌ ناوئىش بچن، له‌به‌ر هه‌رزانيان زيانىكى گه‌وره له‌ خاوه‌نه‌كانيان نادن.

به‌شى مندال

داپيره‌ کلکه قوليم بداته‌وه

پيرتزينىك ده‌بى، هه‌موو ئىواره‌به‌ك بزنه‌كه‌ى ده‌دۆشى و شيره‌كه‌ى داده‌پۆشى. رتوبيه‌كيش پیتی فیر ده‌بى ده‌یخواته‌وه. داپيره‌ به‌مه‌ ده‌زانى. شه‌وىك له‌ په‌نايه‌كدا به‌ته‌وراسىكه‌وه خۆى لى مات ده‌دات. كه‌ مام رتوى وەك جارار دیت شیره‌كه‌ بخواته‌وه، ته‌وراسىك له‌ کلکی ده‌دات، ده‌بیه‌رینى. رتوبیه‌كه‌ ده‌رباز ده‌بیت. مام رتوى كه‌ ده‌چیته‌وه ناو هاو‌رپىكانى خۆى، لى ده‌كهن به‌هه‌للا، ده‌لین: «هاى رتوى کلکی په‌راوه!» رتوبیه‌كه‌ به‌مه‌ زۆر ته‌رىق ده‌بیته‌وه ده‌چیته‌وه لای داپیره‌. لى ده‌پارپیته‌وه كه‌ کلکه‌كه‌ى پتوه بنیته‌وه. داپیره‌ ده‌لنى: «بچۆ شیره‌كه‌م بۆ بینه‌ره‌وه تا کلکه‌كه‌ت پتوه بنیمه‌وه». رتوبیه‌كه‌ ده‌لنى: «شیرم له‌ کوئى بوو؟». داپیره‌ ده‌لنى: «بچۆره‌ لای بز شیرى لى داواکه‌». رتوبیه‌كه‌ هه‌لده‌ستى ده‌چیته‌ لای بز. پیتی ده‌لنى: «بز شیر ده‌، بۆ داپیره‌ داپیره‌ کلکه قوليم بداته‌وه». بز نه‌كه‌ ده‌لنى: «دار گه‌لاده‌. بۆ بز

ده. بز شیردا. بۆ داپیردا. داپیر کلکه قولتیم بداتهوه». دار دهلتی: «بچۆ ناوم بۆ بهینه». رتیوبیه که دهچیتته لای کانی. پیتی دهلتی: «کانی ئاو ده. بۆ دار ده. دار گهلاڤا. بۆ بز دا. بز شیر دا. بۆ داپیردا. داپیر کلکه قولتیم بداتهوه». کانی دهلتی: «کیژ بهینه چۆبیم لهسهر بکه». رتیوبیه که دهچیتته لای کیژان پیتیان دهلتی: «کیژ چۆبی کهن. له کانی کهن. کانی ئاو ده. بۆ دار ده. دار گهلاڤا. بۆ بز دا. بز شیر دا. بۆ داپیردا. داپیر کلکه قولتیم بداتهوه». کیژهکانیش گوتیان: «بچۆ کهوشمان بۆ بهینه». رتیوبیه که بيش چوه لای کهوش دروو. پیتی گوت: «وهستا کهوش که. بۆ کیژ که. کیژ چۆبی کا. له کانی کا. کانی ئاو ده. بۆ دار ده. دار گهلاڤا. بۆ بز دا. بز شیر دا. داپیر کلکه قولتیم بداتهوه». وهستا: «بچۆ هیلکه م بۆ بهینه». رتیوبیه که بيش چوه لای مریشک پیتی گوت: مر هیلکه که. بۆ وهستا کهوش که. بۆ کیژ که. کیژ چۆبی کا. له کانی کا. کانی ئاو ده. بۆ دار ده. دار گهلاڤا. بۆ بز دا. بز شیر دا. بۆ داپیردا. داپیر کلکه قولتیم بداتهوه». مریشک گوتی: «بچۆ دانم بۆ بهینه». رتیوبیه که بيش چوه سهر خهرمان، بهوه رزتری گوت: «خهرمان زۆر بچ و پیتی زۆر بچ». وهرزتریش گهمنی دایه. ئینجا رتیوبیه که گهغه کهی برد بۆ مر. مریش هیلکه ی بۆ کرد. ئینجا هیلکه کهی لئ وهرگرت و بردی بۆ وهستا. وهستایش کهوشی دایه. کهوشی برد بۆ کیژهکان. کیژهکانیش کهوشهکانیان له پچ کرد و، لهسهر کانی چۆبیمان کرد. ئینجا کانی ئاوی دا بۆ دار. دار گهلاڤا دا بۆ بز. بز شیری دا بۆ داپیر. داپیریش کلکه قولتیی دایهوه به رتیوبیه که. به قیر پیتوی نووساندهوه!.

که رتیوبیه که چوه ناو هاو پتیکانی، دایانه بهر کلکان. گوتیان: «های! رتیوبیه کلکه قیرینه ی پیتویه! های! رتیوبیه بونی قیری لئ دئ». رتیوبیه که بهمه زۆر توویره بوو. سهری خۆی ههنگرت و ده رباز بوو. چوو دهستت بهرگی بوو کانه ی دزی و له بهرد کرد. که هاتهوه ناویان، رتیوبیه کان لئ کۆبوونهوه. لیبیان پرسى: «مام رتیوبیه! ئه مهت له کوئ بوو؟».

مام رتیوبیه گوتی: «وهرن بتانه مه سهر گۆمیک که له ویم دهرهیناوه!». که چونه سهر گۆمه که رتیوبیه که میان خۆی فریدایه ناو ئاوه که وه شت دهرهینت!... بهلام کهوته بنی ئاوه که وه خنکا. بلتقه بلتقیک هات. مام رتیوبیه گوتی: «ئه ها رتیوبیه که ی هاو ریتان بانگتان دهکات، دهلتی: وهرن، شت دهرهینت...». رتیوبیه کانیش بریایان پیتی کرد. هه موو خویان فریدایه ناو ئاوه که وه بۆ شت دهرهینان، بهلام کهوته بته وه و خنکان!. بهم پهنگه مام رتیوبیه هه موویانی له ناو برد. خۆبیشی له دهستیان رزگار کرد. بهلام زۆری پیتی نه چوو کرده وه ی خراپی خۆی هاته وه رتیوبیه. چونکه هه ره لئ وئ ترازا و، راوکه رتیوبیه تووش بوو. تانجی تئ بهردا و کوشتی. بهم پهنگه مام رتیوبیه (دز) و (ناپاک) له سهر دهستی خودادا سزای خۆی چیتشت، کوزرا!... پوخته ی ئه م چیرۆکه بيش که که لکی لئ وهریگریت ئه مه به ههروه کو بویتزیکمان دهلتی:

«خودا راسته و راستی لا خۆشه
چه وتی سه ره ئه نجامی بۆشه!»

هه وائی ده ره وه

- * ئه لمانه کان هیتشتا نه یان توونیوه شاری «ستالینگراد» له رووسه کان بگرن.
- * ئینگلیزه کان له مهیدانی شه ری (لیبیا) دا دیلیکی زۆریان له ئه لمانه کان گرتوه.
- * لهشکری ئه مریکای به کدگیر له خا که کانی (جهزائیر) و (فارس) دا دابه زیون، پشتیان له لهشکره کانی (ئیتالیا) و (ئه لمانیا) گرتوه.
- * ئیستگه یه کی رادیوی کوردی له سلیمانیدا کراوه ته وه.
- * ئوتۆمبیله کانی خاک (لیوا) ی کهر کوک زۆریه یان خراونه ته ژیر چنگی لهشکری به ریتانیا وه.
- * دز و راوورو تکهر له ده رووشتی لادیکه ماندا تۆزیک بیده نگ بوونه ته وه.

گوزهرانی گوندهکان

دز و درۆزن بۆچی زۆرن؟

له راستیدا دز و درۆزن مالتی لادیتی ئه م لادیتییه یان کاول کردوه. به تایبه تی (هۆزی جهباری) له بهر کرداری دز و راوورو تکهری ناو خۆیان خه و و خۆراکیان لئ بووه به ژار. هه ر ئیستاکه، به ته نیا (١٤) کهس له هۆزی جهباری، به بۆنه ی دزیتسییه وه، خراونه ته به ندیخانه ی قادرکه ره مه وه. له هه ر کامیتک جهباری به رسیت دهلتی: «دزیتی مالتی ویران کردووین. پیاو خراپ ژینی لئ بار کردووین. خودا پیاو خراپ بگرئ». که چی هه ر چ کامیتکیان ملی ده گرت: ئه گه ر دزیک بچیتته ماله که ی یاخود دیتییه که ی ده بشارتیه وه، دالده ی ده دات، له سه ری ده کاته وه، گوناھی بۆ ده پۆشی، ئاگایی (شه هاده ت) ی درۆی بۆ ده دات. تا له ده ست فه رمانه رها یی و خه لک رزگاری ده کات!.

(کاکه ی جهباری)! ئه گه ر تۆ خۆت به پیاو ده زانیت، یاخود به خوداناس داده نیت، پیتویسته له پیتش هه موو شتی کدا به رهنگاری خراپی پیاو خراپ بکه ی، نه ک یاریده ی بده ی. چونکه یاریده دانی پیاوی خراپ له خراپه کردندا کرده وه ی پیاوی مه رد نییه. نه خوازه لا پیاوتیک که بلتی: «من له نه وه ی پیغه مبه رم و، هۆزه که یشم پیاوی وه ک (سه ید محه مه دی جهباری) ی پیتی گه یاندووه!».

باسەرە

ژماره: (۲۴)

رۆژ: ۱۹/۱۱/۲۳

هه‌وایی قادرکه‌رهم

گوێزانه‌وه‌ی کارگێری

کارگێری لادێی قادرکه‌رهم، (شاكر فه‌تاح)، گوێزراوه‌ته‌وه‌ بۆ کارگێری لادێی خورمال. هه‌شتا نه‌م زانیوه‌ کێ له‌ جیگای من دیته‌ قادرکه‌رهم. خوا بکا یه‌کیکی وه‌ها بنێرنه‌ جیگای من که‌ خه‌لکه‌ باشه‌که‌ی قادرکه‌رهم وه‌ک بڕایانی خۆی ته‌ماشای بکات و، به‌گیان و دلێش بۆ به‌رز و پێشکه‌وتن و به‌ختیارییان تێبکۆشێ. به‌بۆنه‌ی ئهم گوێزانه‌وه‌یه‌وه‌، خه‌لکه‌ باشه‌که‌ی لادێی قادرکه‌رهم گه‌لێک دلته‌نگی و ئازاری جوێ بوونه‌وه‌یان پیشان دا. گه‌لێکیشیان له‌ جیگای دووره‌وه‌ فرموویانه‌ لام بۆ چاوپێکه‌وتنی دوایی و به‌خوا سپاردن. هه‌ندێکیشیان نامه‌ی بڕایانه‌ و دلته‌سۆزانه‌یان په‌وانه‌ فرموویوو. من بۆ به‌جێهێنانی سوپاسی ته‌واو به‌رامبه‌ر به‌م نه‌ژادی و جوامییری و پیاوه‌تییانه‌، سه‌رم سوپاوه‌ و، زمانم لال بووه‌ و، ده‌ست و پێنوسم سست بووه‌. نازانم چۆن و به‌ چ شتیه‌یه‌ک بچووی و سوپاسگوزاری خۆمیان بۆ به‌جێ به‌ینم. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م له‌ ده‌ست دێ بده‌مه‌ پرهمی گریان و، به‌چه‌ند فرمێسکیکی گه‌رم وه‌رامیان بده‌مه‌وه‌. ئینجا به‌دلێکی خه‌مگین و جه‌رگێکی بڕینداره‌وه‌ و خۆیان و لادێ شېرینه‌که‌یان به‌جێ به‌هێلم.

به‌راستی جیتی داخه‌ که‌ تیر له‌گه‌لیاندا رام نه‌بوارد و، ته‌واو به‌ئاواتی خۆم نه‌گه‌یشتم و به‌کاربان نه‌هاتم و، نه‌متوانی هه‌رچی پێویست بێ بۆ به‌ختیاری و ئازادی و پێشکه‌وتن، به‌دلێ خۆم و خۆیان بۆیان جێبه‌جێ بکه‌م. ته‌نیا به‌جوامییری و پیاوه‌تی خۆیاندا پاده‌په‌رموم که‌ له‌ که‌موکورتی ئهم سیانزه مانگه‌م که‌ له‌ ناویاندا رامبوارد بجه‌خشن. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م تکایه‌ که‌ له‌ رووی نیشتمانپه‌روه‌رییه‌وه‌ نه‌هێلن (خوێندن‌گاكان) و (رۆژنامه‌که‌) و (باخچه‌که‌) له‌ناو بچن و، ده‌ستی به‌دکار له‌ناویان به‌ری.

ئێتر ئه‌مه‌نده‌ و تکا له‌ یه‌زدانی پاک ده‌که‌م جارێکی تر به‌سه‌رفرازی و ئازادییه‌وه‌ بتانبینمه‌وه‌، برا خۆشه‌ویسته‌کان.

شاكر فه‌تاح

برای بچووكتان / (کارگێری لادێی قادرکه‌رهم)

۱۹/۱۱/۲۳

یادگاری قادرکه‌رهم

«ئه‌وا، بۆ یادگار، له‌ خواره‌وه‌ نامه‌ی پیاوانه‌ی هه‌ندیک له‌ خه‌لکی لادێی قادرکه‌رهم ده‌نوسین، که‌ به‌بۆنه‌ی جیابوونه‌وه‌ی کارگێری لادێی قادرکه‌رهمه‌وه‌ نووسیبوانه‌».

(نامه‌ی کاک ماری شیخ عه‌بدولکه‌ریم)

بۆ رووبه‌کی مه‌زن کاک جوامییر کاک شاكر پێشکه‌ش

هیوای خۆشی و گوشادی دلمان و، ئاسووده‌یی (قادرکه‌رهم)! به‌دلێکی زۆر توون و تاریکه‌وه‌، به‌ده‌س په‌لی زه‌مانه‌وه‌، هیوای خۆشیت و سه‌ره‌رزیت ئه‌که‌م ناتوانم بۆت بلێم چی له‌ دلدايه‌ و چیم به‌سه‌ردا هاتوه‌، له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌ خوێندمه‌وه‌ که‌ دوور ئه‌بینه‌وه‌ له‌ یه‌ک. تاكو ئیستا (قادرکه‌رهم)م به‌شاری ئاسووده‌یی ده‌زانی و خۆم به‌یه‌که‌ به‌ختیار. چونکی رۆژێکی دره‌وشیده‌ی پیرۆز له‌سه‌ر که‌لی (قادرکه‌رهم) هه‌له‌تیبوو، به‌تیشکی، دلێ بڕینداری ناكوکه‌کانی ناوچه‌ی ساپێژ کردبوو. ده‌شتی وشکی به‌رداوی کردبوو به‌گولزاری به‌هه‌شت. ولاتی نه‌زانی و په‌ستی، کردبووه‌ ولاتی زانستی و جست و جۆ. خه‌فه‌ت بۆ ئه‌و رۆژه‌... خه‌فه‌ت... به‌لام زۆر له‌ گومانانم که‌ زۆرتر جه‌نابت هه‌ولت دا. چونکه‌ له‌ بیرم نه‌چۆته‌وه‌ ئه‌و رۆژه‌ی که‌ فه‌رمووت: «خه‌ویان دیوه‌ (۱۵)ی په‌مه‌زان ئه‌رۆم». گه‌ردنت ئازاد ناکه‌ین له‌م هه‌موو سزا و تالییه‌. نه‌... درۆیه‌ تۆ نارۆی له‌ (قادرکه‌رهم)!... گوله‌کان ده‌ستنیژی تۆن، نابێ وشک بپن... قوتابییه‌کان کرداری تۆن، نابێ کۆل و سست بینه‌وه‌... خۆشی و شادی چه‌می باسه‌ره‌ به‌وینه‌ی تۆوه‌ بوو... وینه‌ت هه‌ر ئه‌مێنی له‌ چاوی باسه‌ره‌دا، وه‌ک له‌ چاوی من و هاوڕێکانی تر!... مێشکم ژه‌نگن بووه‌ به‌ده‌ست خوێنده‌وارییه‌وه‌. ناتوانم خۆم و هاوڕێکان و (قادرکه‌رهم) و «باخچه‌ی گشت لایی» و «خوێندن‌گا» و «باسه‌ره‌» بلاوینمه‌وه‌... با مێنی بۆ رۆژێکی تر...

کاکه‌ گیان دلمان له‌گه‌ل دلدايه‌. تکام وایه‌ دلته‌ هه‌ر لامان بێ. چونکی هێزی سه‌رکه‌وتنه‌مانه‌... خودا حافیز ئه‌ی لاوی هونه‌رمه‌ند.

مارف عه‌بدولکه‌ریم

(په‌شوکاوی هه‌له‌شه‌. که‌رکووک. شاگردی سانه‌وی)

۱۹/۱۱/۲۰

نامه‌ی شیخ عه‌بدولکه‌ریم باوکی کاک مارف

له‌ سه‌رۆکانی هۆزی شیخانی

مییرم. عه‌رزێ ئیشتیاقم ته‌قدیم ئه‌که‌م. وه‌ بۆ نه‌قلی جه‌نابتان زۆر موته‌ئه‌سه‌یرم. ئه‌میش له‌ سوونی تالعی ئیمه‌ویه‌ ئه‌ما ئینشائه‌للا جه‌نابتان مووه‌فقه‌قن. وه‌ له‌ خزمه‌ت موته‌سه‌رپف بووم، عه‌رزم کرد؛ ئیمه‌ت مه‌حزون کرد به‌نه‌قلی موڤیره‌که‌مان فه‌رمووی: خزمه‌کانی له‌ سلیمانی ئیلتیماسیان بۆ کردووه‌. مه‌عه‌ هازا ئه‌ل خه‌یر و فیما وه‌قه‌ع. وه‌ هه‌شتا نه‌چووین بۆ به‌غدا. وه‌ نایشزانم که‌ی ئه‌چم...

ئینشائه‌للا جه‌نابتان ئیستیقبالتان باشه‌. ئیتر عه‌رزێ ئیحتیرام.

له‌ که‌رکوکه‌وه‌ شیخ عه‌بدولکه‌ریمی قادرکه‌رهم

نامه‌ی شیخ حوسین کوری سه‌ید محمه‌دی جه‌باری

له پیشدا هه‌ر دوو ده‌ستت، به‌کۆل، ئەگوشم. گه‌وره‌م له‌خه‌به‌ری وه‌حشەت ئەسه‌ری ته‌حویلی بوونت دنیا و ژینم لێ تالە. خوا عالمه‌ له‌و پۆژه‌وه‌ وا ئەزانم مردوویه‌کی زۆر گه‌وره‌م مردووه‌. به‌لام له‌گه‌ڵ ئیشتی زه‌مانه‌دا هیچ ناکرێ. سه‌د خۆزگه‌ یه‌کترمان نه‌دیا. له‌به‌ر ته‌ئه‌سورات نازانم هیچ بلێم. شه‌و و رۆژ جه‌نابتم فکر ئەکه‌وی کۆلی دلم دانامرێ. ئیتر هیوای به‌رزیت له‌ خودای گه‌وره‌ ئەکه‌م. وه‌ چاوی شێرکۆ ماچ ئەکه‌م نازانم دلی خۆم به‌چی خۆش بکه‌م. ئاخ له‌ ده‌ست فیراق و دووری دۆست. خوات له‌گه‌ڵ. شیخ سمایل عه‌رزی ئیحترامی هه‌یه. به‌یانی ته‌ئه‌سورات ئەکات...

بچووکى موخلیس

حوسین جه‌باری

که‌رکوک: ۱۹۴۲/۱۱/۲۱

نامه‌ی جه‌لال ئاغای زه‌نگه‌نه: له‌ سه‌رۆکه‌کانی هۆزی زه‌نگه‌نه

بۆ جه‌نابی مېری موخته‌ره‌م. له‌ ته‌ره‌ف مه‌جیده‌وه‌ نه‌قلبوونی جه‌نابتم بیست بۆ خورمال. زۆر عاجز بووم. مه‌عه‌ل ئەسه‌ف یه‌ک دوو سالی تر پێکه‌وه‌ پامان نه‌بوارد ئینشائەللا عاقیبه‌تی خێره‌. وه‌للاهل عه‌زیم له‌ هه‌ر کوی بی بۆ هه‌موو ئەمریکت حازرم. ئینشائەللا هه‌موو وه‌قتی سېححت و مه‌فه‌قیبه‌تی جه‌نابت فه‌وقول عاده‌یه. زۆر حه‌زم کرد بێمه‌ خدمه‌ت. خوا ئەولادم لێ بستینێ چاوم به‌رایێ نادا له‌م وه‌قته‌دا که‌ جه‌نابت نه‌قل ئەبێ بێم بۆ لات. قوسوورم عه‌فوو فه‌رموو. وه‌ مه‌فه‌رموو جه‌لال بێ وه‌فایه‌. چونکه‌ له‌مه‌و پاش چاک و خراب مه‌علووم ئەبێ. باقی سه‌لامه‌تی جه‌نابت له‌ خودا ته‌له‌ب ئەکه‌م.

عه‌بدولکه‌ریم ئاغا زاده / (جه‌لال)

له‌ دتی گه‌راوی

۱۹۴۲/۱۱/۲۰

له‌ (تاووق)یشه‌وه‌ هه‌روه‌ها جینوشین (قایمقام) و کارگێری دارایی (مودیری مال)، نامه‌ی پێ ناخۆشبوونیان له‌ جیابونه‌وه‌م نووسیبوو. له‌به‌ر بچووکي رۆژنامه‌که‌ نه‌مانتوانی بیاننوسین.

به‌رامبه‌ر به‌م هه‌سته‌ به‌رز و پیرۆزانه‌ که‌ ئەو برا گه‌ورانه‌ نواندووایه‌ به‌رامبه‌ر برا بچووکي خۆیان، له‌ کانگای دلمه‌وه‌ نه‌وازش و سوپاسی بێ ئەندازه‌م پێشکه‌ش ده‌که‌م. هه‌ر بگه‌مه‌ (خورمال) هه‌ریه‌که‌ نامه‌ی خۆشه‌ویستی و براهه‌تی خۆمیان بۆ ده‌نێرم خودا له‌ خۆشه‌ویستی و براهه‌ریه‌ی هه‌موویان که‌م نه‌کات ئاواته‌خوازیشم له‌ خودا جارێکی تر به‌سه‌ره‌رزی و گه‌وره‌یییه‌وه‌ بیانبینمه‌وه‌.

شاکر فه‌تاح

۱۹۴۲/۱۱/۲۳

بۆ برای گیانی به‌گیانی قادرکه‌ره‌م

خوێندنه‌گاکانی لادیکه‌مان

* بۆ هه‌لسووراندنی کاروباری:

خوێندنه‌گای شه‌وی قه‌لامکایل: (مامۆستا مه‌لا ئەحمه‌د) و (کاک عه‌بدولعه‌زیز)

خوێندنه‌گای شه‌وی قادرکه‌ره‌م: (مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم) و (کاک بابا ره‌سول)

خوێندنه‌گای شه‌وی قه‌ره‌چێوار: (کاک حوسینی شیخ محیدین)

خوێندنه‌گای شه‌وی قه‌شقه‌: (مامۆستا مه‌لا محه‌مه‌د)

هه‌روه‌ها بۆ ژياندن و پێخوێندن له‌م خوێندنه‌گایانه‌دا، ئەو برا شیرینانه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ ناومان بردوون په‌یمانێان داوه‌. له‌ کانگای دلمه‌وه‌ سوپاسیان ده‌که‌م و، له‌ خودایش ده‌پارێمه‌وه‌ پشتیوانیان بێ. هه‌روه‌ها تکا له‌ خه‌لکه‌ باشه‌که‌یش ده‌که‌م یارمه‌تییان بدن. له‌مانه‌ (خوێندنه‌گای شه‌وی قادرکه‌ره‌م) و (قه‌لامکایل) هه‌ر له‌ هاوینه‌وه‌ کراونه‌ته‌وه‌. به‌سایه‌ی خوداوه‌ شاگرده‌کانیان فێری گه‌لیتک شت بوون. بۆ هه‌ردووکیان سه‌ره‌ و ریحله‌ و ته‌خته‌ی ره‌ش و چرا و ده‌فته‌ر و نووسراو و پینووس و قاقه‌زی پیتووست له‌گه‌ڵ خانووی تایبه‌تیدا ناماده‌ کراوه‌. له‌ قه‌لامکاییدا (شیخ محه‌مه‌دی شیخ عه‌بدولکه‌ریم) له‌سه‌ر ئەرکی خۆی له‌م رۆژانه‌دا ژوورێکی بۆ خوێندنه‌گاکه‌ دروست کردووه‌. له‌ (قادرکه‌ره‌م) یشدا (شیخ عه‌بدولعه‌زیز) شیخ ئیسماعیل) ژوورێکی مالی خۆی بۆ خوێندنه‌گاکه‌ ته‌رخان کردووه‌. له‌ (قه‌شقه‌) یشدا ژوورێک بۆ خوێندنه‌گاکه‌یان دروست کراوه‌. سه‌ره‌ و ریحله‌ و شتومه‌کی پیتووستی تریش به‌پاره‌ی قه‌شقه‌یییه‌کان و هونه‌رمه‌ندیان وا له‌ ته‌واپه‌ندایه‌. ره‌نگه‌ تا پانه‌ رۆژێکی تر له‌و پێش ده‌ست بکری به‌خوێندن. له‌ گوندی (قه‌ره‌چێوار) یشدا ژوورێکی مزگه‌وته‌که‌یان دانراوه‌ بکری به‌خوێندنه‌گا. به‌لام له‌و پێشدا پانه‌ رۆژێکی تر، له‌سه‌ر په‌یمانی (شیخ حه‌سه‌ن)، هه‌موو که‌لوپه‌لیکی ته‌واو ده‌کری و ده‌ست ده‌کری به‌خوێندن. له‌ به‌هاریشدا ژوورێکی تایبه‌تی بۆ (خوێندنه‌گای قه‌ره‌چێوار) دروست ده‌کری. له‌ گوندی (وه‌ستا خدر) یش به‌هاتنه‌وه‌ی (شیخ حوسین)، ژوور و هه‌موو که‌لوپه‌لیک بۆ خوێندنه‌گاکه‌ تا دوو مانگێکی تر ناماده‌ و جێبه‌جێ ده‌کری و ده‌ست ده‌کری به‌خوێندن.

* تکایه‌ خه‌لکی لادیکه‌مان دلنیا بن له‌وه‌ که‌ ئەم برایانه‌ په‌یمانێکانی خۆیان ده‌به‌نه‌ سه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ له‌ رۆیشتنی من پشتیان سارد نه‌بیته‌وه‌. چونکه‌ وه‌ک خۆم لێره‌م وه‌ها ده‌بێ. ساخودا له‌گه‌ڵ هه‌موو لایه‌کمان بێت.

رۆژنامه‌ی باسه‌ره‌

هه‌رچه‌نده‌ رۆژنامه‌که‌مان، (باسه‌ره‌)، به‌م ژماره‌یه‌ ته‌واو ده‌بێ، به‌لام (کاک مارف) و (کاک حوسین)، کورانی شیخ عه‌بدولکه‌ریم، به‌لێنیا ن داوه‌ که‌ له‌ پشوی هاویندا که‌ هاتنه‌وه‌ قادرکه‌ره‌م، دیسانه‌وه‌ بپێیینه‌وه‌. خودا به‌رخورداریان بکات.

باخچه‌ی گشت لایبی قادرکه‌ره‌م

بۆ پاراستن و ژياندنێ ئهم باخچه‌يهيش هه‌رچه‌نده نووسيارى لادتيكه‌مان (سالح ئه‌فه‌ندى) په‌يمانى داوه، به‌لام هه‌روه‌ها (كاك عه‌بدولعه‌زىز ئيسماعيل) و (كاك مارف عه‌بدولكه‌ريم) و (كاك حوسين عه‌بدولكه‌ريم) يش به‌لتييان داوه كه بۆ مان و ژيانى ئهم باخچه‌يه هه‌موو كۆششيتىك بكهن.

* منيش سوپاسى بۆ ئه‌ندازهم پيشكه‌شى ئه‌و برا به‌رتزانه ده‌كهم. له خودام ده‌وى ببيتته پشتيوان و ياريده‌ده‌ريان و به‌تامانجى پاك و پيرۆزى خۆيان بگه‌يبينى.

شاکر فه‌تاح

کارگێری لادیتی قادرکه‌ره‌م

۱۹۴۲/۱۱/۲۳

خورمال بۆ دووهم جار

له سالى ۱۹۴۲دا بۆ دووهم جار كه هاتمه‌وه خورمال زۆرم پين خوش بوو. گرانى ته‌واو داكه‌وتبوو. فه‌رمانه‌وايى شه‌كر و چاي به‌ده‌سندنه دابه‌ش ده‌كرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌يشدا چونكه هيشتا نه‌چوو بووه شپۆه‌يه‌كى رېكۆپيته‌كه‌وه هه‌موو كه‌س شه‌كر و چاي به‌رنه‌ده‌كه‌وت. ئه‌وى به‌ريشى بگه‌وتايه به‌شى خۆى و خېزانى نه‌ده‌كرد. هه‌ندىك له فه‌رمانه‌به‌راني خراب له‌لايه‌كه‌وه، هه‌ندىك له شه‌كر و چافروشانى خراپيش له‌لايه‌كى تروه، له‌گه‌ل هه‌ندىك له سه‌رۆك و كوئىخا و شپيخه‌كانيش، هه‌موو پيته‌كه‌وه ده‌ستيان كردبوو به‌رووتاندنه‌وه‌ى دانىشتووانى لادتيه‌كه‌^(۱). ده‌بوو له‌سه‌رپيته‌كه‌وه به‌رنه‌نگارى ئه‌و دزى و زۆردارىيانه بكهم، له‌سه‌رپيته‌ى تريشه‌وه ده‌بوو تيراي هه‌موو دانىشتووانى لادتيه‌كه‌ شه‌كر و چا په‌يدا بكهم. جا ئهم شپۆه‌يه‌ى و سه‌رگه‌ردانيه‌يه، له‌ناو هه‌موو خاكي كوردستاندا، به‌لكو له هه‌موو عيتراقدا بلاو بوو بووه‌وه. ره‌وش و خوى بلند و گياني پاك، له‌لاى كه‌م كه‌س مابوو ده‌! پاره بوو بوو به‌سه‌ردارى گشت كه‌س! له‌گه‌ل چه‌ند شپيخ و كوئىخايه‌كدا به‌رنه‌نگاريم كرد. خوش به‌ختانه زال بووم به‌سه‌رياندا و تو‌له‌ى گه‌لم لى كردنه‌وه. يه‌كيك له شپيخه‌كاني جيتوى ددها به‌لادتيه‌كاني گونده‌كه‌ى خۆى، ده‌يگوت: «تو له من شه‌كر و چا بۆچ ده‌پریت و، ده‌بده‌يت به‌و ره‌ش و رووتانه كه له ته‌مه‌نى خۆياندا چايه‌يان نه‌خواردۆته‌وه؟!». منيش پيتم گوت: «شپيخ! بۆيه‌كا به‌شيان ده‌ده‌م ئه‌وانيش وه‌ك تو به‌ئيرانيه‌يه‌كاني بفرۆشنه‌وه تا مال و مندالتي خۆيانى پين به‌ختو بكهن!»^(۲) بۆ گونده‌كه‌ى ئه‌و شپيخه، فه‌رمانه‌وايى (۳۰۰) سى سه‌د كيلو شه‌كرى پرېبووه‌وه. له‌و سى سه‌د كيلو شه‌كره (۱۰۰) سه‌د كيلو دانابوو بۆ شپيخ و ده‌سويته‌ندى. دوو سه‌د كيلو شپيخ بۆ سى سه‌د ماله‌كه‌ى گونده‌كه‌ دانابوو! له‌گه‌ل ئه‌مه‌يشدا شپيخ ده‌بويست وه‌ك پيشوو (۶۵) شه‌ست و پينج كيلو تری بدریتى؟!... ئه‌ى (دادپه‌روه‌رى) وا نه‌بىن بۆچى باشه‌!؟

سه‌رۆكيك له نزيك سنووره‌وه داوى نايه‌وه بۆ شپيخىكى ناسراو و به‌ناوبانگ رووتيان كرده‌وه به‌خۆى و ده‌سويته‌نديه‌يه‌وه له‌ناو خاكي (ئيران)دا. هه‌تا توانيم ئه‌و شپيخه‌ رزگار بكهم و، كه‌لوپه‌له‌كاني بۆ

(۱) ئه‌و كاته‌ى مامۆستا باسى ليه‌وه ده‌كات گه‌رمه‌ى شه‌رى جيهانى دووهم بوو، بارى ئابوورى له دنيادا شلوق و له‌شيراژه ده‌رچوو بوو، هه‌رچه‌نده عيتراق ته‌ره‌فيك نه‌بوو له‌و شه‌ره‌دا به‌راسته‌وخۆي، به‌لام مه‌ينه‌تى شه‌ر ئه‌ويشى گرتبووه، جا بۆيه له دابينكردنى خوارده‌مه‌نيه‌يه سه‌ره‌كويه‌كاندا ده‌وله‌ت (نظام البطاقات)ى به‌كارده‌هيتا و ته‌موين به‌پيى سه‌رى هه‌ر خيزانتي شه‌كر و چاي دابه‌ش كرد، ئه‌مه تا جوژه يه‌كساني و دادپه‌روه‌ريه‌ك به‌ريا بكرى، به‌لام له بار و زرووفى ئاوه‌ادا پياده‌كردن و هيتانه‌دى ئه‌و دوو مه‌به‌سته زۆر مه‌حال و گرانه، چاوچنوکی و پاره‌په‌رستى و دزى و دل‌ه‌قى و بى و ويژدانى جيتگای هه‌موو سيفات و ره‌وشته به‌به‌ها و جوانه‌كان ده‌گریتته‌وه، جا مامۆستا وه‌ك سه‌رۆكى يه‌كه‌يه‌كى ئيدارى پاك و دادپه‌روه‌ر دياره‌ تووشى گه‌لتي ده‌رده‌سه‌رى و موغانات بووه.

(۲) مامۆستا رېك و راست كاكله‌ى حه‌قيقه‌تى به‌و شپيخه و تروه، ئه‌و جوژه به‌ده‌سه‌لانه به‌هۆى كاربه‌ده‌ست و مووجه‌خۆرى ده‌ستپيس و بى و ويژدانه‌وه زۆربه‌ى به‌شه‌ خۆراكى خه‌لكه داماو‌ه‌كه‌يان ده‌برد و له‌ولاوه به‌په‌نه‌ئانى و له رتي قاچاغه‌وه ده‌يانفرۆشته‌وه.

بسیتمه‌وه زۆر فه‌رمانبه‌ر و سه‌رۆک و چاوبرسی دلّی شکا! شیخه‌که ناچار بوو، دیاری و به‌رتیل به‌زۆر که‌س بدات! به‌خۆرایی گه‌ر و گیتجه‌لیکی زۆریش که‌وته ناوه‌وه، ئەمه‌نده‌ی نه‌مابوو بیته‌ ئازاوه‌یه‌کی گزنگ!

له‌وه‌ده‌مه‌دا که‌ له‌ خورمالّ جوئّ بووبووومه‌وه، خورمالّ خوتیندنگای بۆ کرابوووه‌وه. هه‌ندیک خانووی تریشی تیدا په‌یدا بووبوو. له‌وه‌ده‌مه‌دا سنووری ئیتران تیکچوووبوو. له‌ بریتی فه‌رمانه‌وه‌ی ده‌بوو کاروباری سنوورمان له‌گه‌ڵ به‌گزاده‌کانی کوردی ئیتراندا بپراندايه‌وه. له‌م ڕوه‌وه‌ گه‌یروگرفتییکی ئەوتۆم نه‌هاته به‌ر. به‌لکو زۆر شادمان بووم به‌وه‌ی که‌ (کوردی ئیتران) و (کوردی عیتراق) به‌ئازادیه‌وه هاتوچۆی په‌کتريان ده‌کرد و، ده‌رامه‌تی کوردستانی هه‌ردوو لای له‌ پیشکه‌وتندا بوو. ئەم تۆزه‌ ئازادیه‌یه‌ که‌ به‌هۆی جه‌نگی دوومه‌ی جیهانییه‌وه‌ ده‌ستگیری (کوردی عیتراق) و (کوردی ئیتران) بووبوو، هیوايه‌کی ده‌دا به‌هه‌موو کوردیکی دلسۆز. ئەوه‌بوو له‌ سالی ۱۹۴۶دا «کۆماری کوردستانی ئیتران» یاخود «کۆمه‌له‌» له‌ژێر سه‌رۆکایه‌تی «پیشه‌وا قازی محهمه‌د» دا به‌یارمه‌تی کورده‌کانی عیتراق و تورکیاوه دامه‌زرا، که‌ توانی له‌ تاکه‌ سالییدا رێگای سه‌د سالی پیشکه‌وتن بپێت! (۱).

شه‌ش مانگی که‌ له‌ خورمالدا مامه‌وه. ویستیان بکه‌ن به‌ (یاریده‌ده‌ری سه‌رۆکی ده‌سگای ته‌ختکردن (تسوێ)ی سلیمانی). پێم نه‌کرا بیکه‌م. بئێ پرسه‌ی خۆم. له‌ پر کردیانم به‌ (فه‌رمانبه‌ری ده‌سندێ هه‌له‌بجه‌)! له‌ پیشه‌وه‌ ئەم فه‌رمانه‌م پێ خۆش بوو. چونکه‌ ئەوه‌ی ده‌گه‌یاند که‌ فه‌رمانه‌وه‌ی بپروام پێ ده‌کات و، ماوه‌یشم ده‌دات به‌دلی خۆم له‌ رێگای ده‌سگای ده‌سند (تموین) وه‌ به‌که‌لکی گشت لایه‌ک بپیم. به‌لام داخه‌که‌م هه‌ر وه‌کو خوالیخۆشبوو (سه‌عید قه‌زاز)، که‌ ئەو ده‌مه‌ (یاریده‌ده‌ری کارگێری گشتیی کاروباری ناوخۆ) (۲) بوو له‌ به‌غدا، پیتی لێ نا: «له‌به‌ر سه‌گ و گوگ و چه‌قه‌ل، نه‌متوانی به‌ته‌واوی به‌کاری ناوچه‌که‌ بپیم!». له‌ پاش ئەرک و ئازاریکی نۆ مانگی، له‌ پاش تووشبوونی خه‌م و خه‌فت و زیان و دوو نه‌خۆشی گزنگ به‌هۆی کاره‌ساتی ده‌سندێ هه‌له‌بجه‌وه، له‌ پاش هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی زۆ و داوی (ده‌رچوون) کردن له‌ فه‌رمانبه‌ری، رزگارم بوو. دوایی له‌ سالی ۱۹۴۴دا کرام به‌جینوشین (قائیم‌قام)ی (رانیه‌).

(۱) به‌داخه‌وه‌ پیلانه‌ ده‌ره‌کییه‌کان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ نیوده‌وله‌تیه‌کان کاریکی وایان کرد که‌ ئەو کۆماره‌ که‌متر له‌ سالییک ده‌وام بکات: ۱۹۴۶/۱/۲۲ - ۱۹۴۶/۱۲/۱۵، هه‌رچه‌نده‌ رابه‌ران و پیاوانی ئیباری ئەو کۆماره‌ به‌هه‌ر چوارلادا خه‌ریکی کار و بنیاتنان بوون، به‌لام ئەو ماوه‌ کورته‌ و قه‌باره‌ی پیلانه‌کانی دۆژمن به‌ره‌ستییکی گه‌وره‌ بوون که‌ (رێگای سه‌د سالّ پیشکه‌وتن برین) به‌جۆریک له‌ زیاده‌ڕوویی دابنرێ و دیاره‌ ئەمه‌ش له‌ دلسۆزی و په‌رۆشی مامۆستاوه‌یه‌.

(۲) واته‌: (معاون مدیر عام شؤون الداخلية) له‌ وه‌زاره‌تی ناوخۆ.

رانیه‌

له‌ هاوینی ۱۹۴۴دا گه‌یشتمه‌ (رانیه‌). ئەو ده‌مه‌ فه‌رمانه‌وه‌ی عیتراق ده‌یویست ئەو که‌سانه‌ بخاته‌ سه‌ر فه‌رمانی گزنگ که‌ بتوانی ناوه‌ندی فه‌رمانه‌وه‌ی و نه‌ته‌وه‌ خۆش بکه‌ن و، به‌چاکی بیهێتله‌وه‌. له‌به‌ر ئەوه‌ گه‌لیک که‌سی باشیان خسته‌ سه‌ر کاروباری کوردستانی عیتراق. (۱) گه‌لیک فه‌رمانبه‌ری خراپیان ده‌رکرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا که‌ له‌ (رانیه‌) دا فه‌رمان بینین گه‌لیک سه‌خت بوو، به‌تایبه‌تی له‌ ڕۆژانه‌دا که‌ (شۆرشی کورد) بۆ جاری دوایی هه‌لگه‌یسه‌یوه‌ و، (۲) خه‌ریک بوو گه‌وره‌تر بقه‌ومه‌ی له‌ هی جارن... من ئەم جینوشینییه‌م زۆر پێ خۆش بوو. چونکه‌ ده‌رگایه‌کی کامه‌رانی و ئازادی و نیشتمانییه‌وه‌ری لێ کردمه‌وه‌.

ئوکاته‌ی گه‌یشتمه‌ (رانیه‌) هاوین بوو. سه‌ره‌ک هۆزه‌کانم هه‌موو دی. گه‌رام ناوچه‌که‌م به‌ته‌واوی پشکنی. ناوچه‌که‌ بریتی بوو له‌ سێ لادئ: (چناران) و (ناو ده‌شت) و (رانیه‌). به‌هه‌موویان (۳۰,۰۰۰) سی هه‌زار که‌سێکیان تیدا بوو، که‌ هۆزه‌ به‌ناویانگه‌کانیان ئەمانه‌ بوون: (پیران)، (ئاکو)، (خۆشناو)، (مه‌نده‌مه‌ره‌)، (مه‌نگور). (رانیه‌) خۆی، که‌ بنکه‌ی ناوچه‌که‌ بوو. ئەو کاته‌ گوندییکی بچووکی سه‌د مائی بوو، زۆر پاشکه‌وتوو بوو. به‌هه‌موو ناوچه‌که‌ پینچ خوتیندنگا و پزیشکیک و سێ نه‌خۆشخانه‌ی هه‌بوو. هێزی بالابازیش زۆر که‌م بوو. (نه‌خۆشی و هه‌ژاری و نه‌خوتنده‌واوی) یش فه‌رمانه‌وه‌ی بوون به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا. ئاگاكان هه‌موو شتیکی بوون بۆ خۆیان. یاخود به‌واتایه‌کی راستتر کرابوون به‌هه‌موو شتیکی!... هه‌روه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ی پیاوان نه‌دیبن وا بوو! سه‌یر ئەوه‌یه‌ دادگه‌ری نه‌بوو! دادگه‌ری

(۱) یه‌کێ له‌ خاسیه‌ته‌کانی حوکمی ئەو سه‌رده‌مه‌ی عیتراق ئەوه‌بوو به‌پیتی ده‌رفه‌ت دواي هه‌ر ته‌کانیکی پشپۆی و ئالۆزییه‌کی سیاسی ناوخۆ له‌ هۆکاره‌کانی ده‌کۆله‌یه‌وه‌ و تا بۆی ده‌کرا هه‌ولێ لادرنی ئەو که‌م و کوپیانه‌ی ده‌دا که‌ رێگاخۆشکه‌ری ئەو ته‌نگه‌یه‌ بوون. بۆ نمونه‌ دواي هه‌را و به‌زمه‌که‌ی مایسی ۱۹۴۱ له‌ به‌غدا و دامرکانده‌وه‌ی وه‌زعه‌که‌ حوکومه‌ت کۆمه‌لێ له‌و پیاوانه‌ی له‌کار لادرد که‌ میلیت خۆشیان لێ نه‌ده‌هات، هه‌روا کۆمه‌لیکی ئیشکه‌ر و دلسۆز و ده‌سپاکی ده‌هینایه‌ پیشه‌وه‌، هه‌ر بۆ نمونه‌ دواي برانه‌وه‌ی شه‌ری جیهانی دووم و نه‌مانی ئەم هۆکارانه‌ی که‌ حوکومه‌ت به‌بیانویانه‌وه‌ گه‌لێ ئیجرائاتی سه‌تمکارانه‌ی پیاوه‌کرد، ئەوه‌بوو له‌ وه‌زاره‌ته‌که‌ی ۲۳ شوپاتی ۱۹۴۶ سێ که‌سایه‌تی نیشتمانی عیتراقییان تێ خست: سه‌عد سالّح، عه‌بدولوه‌هاب مه‌حمود و عه‌بدوله‌هادی زاھیر، هه‌روا حوکمی عورفی لایرا و رێگا به‌چهند پارتيکی سیاسی درا که‌ به‌ئاشکرا کار بکه‌ن. جا ئەوه‌ی مامۆستاش ده‌یلتی هه‌ر له‌و بابته‌یه‌.

(۲) بارزانیی نهمر له‌ ۱۹۴۳/۷/۱۲ دواي ده‌ره‌ده‌رییه‌کی زۆر به‌هۆی حزبی هیوا و چهند که‌سایه‌تییه‌کی دلسۆزی سلیمانییه‌وه‌ توانی ده‌ربازبێ و له‌ ۱۹۴۳/۷/۲۸ گه‌یشته‌وه‌ ناوچه‌ی بارزان و له‌وێ بارزانییان و جه‌نگاوه‌رانیکی زۆری له‌ دور کۆده‌بنه‌وه‌، هه‌تا ۱۹۴۵/۱۰/۱۱ شۆرشی بارزانی دووم به‌رده‌وام بوو، له‌و نیتوانه‌دا گه‌لێ داستانی فیداکاری و پالنه‌وانانه‌ ڕووی دا: «شانه‌ده‌ر، خه‌یرووک، گۆزه‌توو، مه‌زنه‌، مه‌یدان، موریک) له‌م نیتوانه‌دا له‌گه‌ڵ حوکومه‌تدا وتووێژ ده‌کرا (دیاره‌ به‌پیتی دامایی هێزه‌کانی حوکومه‌ت)، جا پالی سیاسی شۆرشی ئەمجاره‌ لیژنه‌ی ئازادی بوو، شۆرشه‌که‌ فراوانتر و رێکوپێک بوو له‌ جارن، هه‌روا مه‌ودای چالاکیشی فراوانتر بوو... مامۆستا مه‌به‌ستی له‌مه‌یه‌.

(قه لادزی) جاروباریک دههاته (رانیه) و فهرمانی تیتدا دهیبینی. که داوای یارمه تیم له موته سه پیری ههولتیر کرد^(۱) گوتی: «شۆرشیش روو بدات، ناتوانم ده بالبازت بدهم. پیتویسته له گه لیباندا گوزهران بکهیت؟!». ههزه کان ته و او ههژار بوو بوون. گرانی بهیه جگاری دایر زانده بوون. ناغاکانیان له گه ل بازرگانه کاندان، ریکه و تیبون، فهرمانبه ره کانیان به بهرتیل و دیاری بیدنگ کردبوو. به ههردوولا وهک درنده به ربیوونه گیانی نه ته وه. به شه شکر و چایی و کووتاله کانیان ده خواردن و به گران دهیانفرۆشته وه به خزیان و، بهم و به^(۲)!. نرخی که للهی شکر گه یشتبووه سی دینار! نرخی کیلۆیهک چایی گه یشتبووه شهش دینار. نرخی کووتالیش هه به چه شنه بهرز بوو بووه وه! ناپاکییه کی زۆردارییه کی یه جگار درندان له دانیشتووانی به سه زمانی ناوچهی رانیه کرابوو. ته نیا چند که سیک له ناغا و بازگان و فهرمانبه ران نه و (۳۰۰۰) که سه بیان ده پرووتانده وه! خوا و راستان (سه عید قه زاز) کرا به پارێزگاری ههولتیر. پیاویکی یه جگار باش و دهروون پاک و نیشتمانپه روه دم هاته پیتش چاو. زۆر چهزی به چاکه ی گشتی ده کرد. له بهر نه وه هه ره هه لیکه ده ست بکه و تایه درتخی له پیتش خستنی دانیشتووانی خاکی ههولتیر نه ده کرد. چوومه لای هه موو شتیگه باند. هه موو شتیگیشم له بابت تازار و ناواتی ناوچه که مه وه بو نووسی. نه وه ندهی له دهستی هات یارمه تی دام. ناوچهی رانیه که شهش مانگ بوو هیچی له شهکر و چایی و کووتال و هه رنه گرتبوو، به هۆی فرۆفیتلی پوول په رستانی (کۆمپانیای ژووروو - شركة الشمال)^(۳) و فهرمانبه ران و ناغا و بازرگانه خراپه کانه وه... به شی خۆی دراین. تۆلهی کۆنیشی بو کرایه وه. بیتجگه له وه زۆر که لوپهل و دانه و پۆله ییشی به خۆپایی بو نیرا و به سه ریدا دابهش کرا. هه رچه نده دوژمنانی نه ته وه - که بریتی بوون له و سێ دهسته یه ی له سه ره وه ناوم بردن - که و تنه فرۆفیتل و چاو و راو و به رنه گاری کردنی من، به لام به سایه ی خودا و رۆشنییری (سه عید قه زاز)^(۴) وه به سه ریباندا زال بووم. توانیشم ده ست و په نجه ی زۆریان بپرم و نه ته وه له رانیه دا له ده ستیان رزگار بکه م.

شهکر و چایی و کووتال زۆر بوو، ماوهم دا ناغاکانیش هی خۆیان له بازاردا به ئاشکرا به فرۆشن.

(۱) نه و کاته ده قهری پشدهر سه ره به لیوای ههولتیر بووه.

(۲) نه گه سه رنج بدهن ده یبنین نه م کیشه ئابووری و ئیدارییه ی مامۆستا له و کاته و له رانیه دا به ره و رووی بوته وه، هه ره همان کیشه که ی ناحیه ی خورماله که له وه بهر باسی لیه کردبوو.

(۳) نه و کۆمپانیایه بوو که نه رکی هینان و گه یانندی باه ته خۆراکییه کانی ته موینی له نه ستۆ گرتبوو، کاربه ده ستانی له گه ل فه رمانبه ره دز و به رتیلخۆره کانی میری و بازرگانه کاندان هه موو دهم خه ربکی دزینی به شه خۆراکی خه لکی بوون، سا به هه ر پرۆبیانوویهک بوایه.

(۴) سه عید مه جید قه زاز: (۱۹۰۴ - ۲۰ی ئه یلولی ۱۹۵۹) له بنه ماله یه کی ناسراوی شاری سلیمانیه، گه لنی پیاوی ناسراویان تیا هه لکه و ته وه؛ له سلیمانی له دایک بووه و هه ره له ویش خۆتندوویه و دوایی له به غدا، له ۱۹۳۲ کرایه وه (مدیر التحریرات) ی ههولتیر، دوایی کراوه به مدیری ناحیه ی تکریت، قایقامی هه له به جه، زاخو، له ۱۹۴۴ موته سه پیری ههولتیر و دوایی (مفتش اداری) له وه زاره تی ناوخو. له ۱۹۵۰ موته سه پیری موسل ئینجا کوت، که رکوک، له ۱۹۵۳ بووه وه زیری کاروباری کۆمه لایه تی، پاش چه نده هه فته یهک بووه =

هه ره ها ماوه یشم دا فه رمانبه رانی گومرگیش چاوپۆشی له بازرگانه کان بکه ن بو هینانی شتومه ک له ده ره وه ی ناوچه که وه بو ناو ناوچه که. بهم پتیره و ییه نرخی شتومه ک زۆر هاته خواره وه. گه لیش نه وی پارهی هه بوو. به ئاسانی ده یتوانی شه کر و چایی و کووتال بو خۆی بکری. به لام داخه که م، پارهدار، له جووتیاره کاندان زۆر که م بوو... به ده ستیاو پارهبان و هه رده گرت له بازرگانه کان.

هه ره بهم جۆره زۆرداری ناغاکانم له سه ر گونده کانی (هه قه کان) و (میرزا رۆسته م) و گه لنی جیگای تر لایرد. ناغاکانی (پشدهر) و (رانیه) و (کۆیه)، هه موو چاویان پرپیووه دتییه کانی رانیه، ده بیانویست داگیران بکه ن له فه رمانه وایی و، له دانیشتووانی گونده کان! جاری وا هه بوو ده بوو به ئاژاوه له ناویاندا، له شکریان له یه کتری ده کرد. بو دزی و کوشتن ده یاننارده سه ره یه کتری، ده یاننارده سه ره مسکینه کان!. جاری وا هه بوو، خۆیان ده برده پیتشه وه لای فه رمانه وایی، یاخود لای ئینگلیزه کان، بو نه وه ی زال بین به سه ره یه کتردا، بو نه وه ی زال بین به سه ر مند، به ناوی (جیتوشینیکی رانیه) وه، که به ره نگاریم ده کردن! به لام (دادی خودایی)، که هه موو دهم باوه ریم پت هه بوو، (ده ستووری خودایی) که هه موو دهم هه ولتم دها له سه ری پرۆم، نه یانه یشتت وره به ریده م و، له گیروگرفته کانی نه و ناغایانه بترسم! نه ته وه ییش خۆی نه مه ی ده زانی و، به دزییه وه، به ئاشکرا یارمه تیی ده دام. خۆشبه ختانه له مه یشدا زال بووم به سه ره ناغا زۆرداره کاندان. نه ته وه ییشم به شادییه وه چاوپتیکه وت، له ده ستکه و ته وه ی مافی خۆیدا!

= (مدیر موانی العام): به لام دواي ماوه یه به هۆی ده ستخستنه ناو ئیش و کارییه وه له لایهن ئینگلیزه کانه وه ده ستی له کار کیشایه وه، دوایی بووه وه زیری ناوخو... سه عید قه زاز وهک کارمه ندیکی شاره زا و ده ستیاکی ناسراو؛ هه رگیز پتچ و په نا و ناراستی قه بو له نه ده کرد نه گه ره له به رزتر له خۆشیه وه به سه پتیرایه. دواي ۱۴ ته مموزی ۱۹۵۸ گه ر و درایه دادگاکه ی مه هداوی، هه لوتیستی مه ردانه و چاونه ترسی نه و پیاوه جیگای سه ره سویمان بوو، زۆر نازیانه به ره ره چی نه و تۆمه ته لاواز و هه لبه ستروانه یه ی ده دایه وه و گالته ی به و گه ره لاوژیه ده هات، به ره له وه ی بیکه ن به سیداره دا وتی: «من ده کرتیم به دارا و چه ندان که س که وان له به ر پتهدا شایانی ژیان نین». مامۆستا جه رجیس فه تحوولا ده لی: «... کانت کفائته و عتفه و نزاهته مضرب المثل بین رجال العهد الملكي، کان بامکانه آن یجد طریقه الی خارج المیلاد بسهوله إلا ان - قاسماً - الذي یعرفه جیداً طمأنه و أكد له أنه لن یصاب بسوء لوسلم نفسه.

بهذه المناسبة یقول همفري تریفیلیان - السفير البريطاني في العراق - في كتابه - الشرق الأوسط في ثورة: ذکر لي حاکم شمالي العراق في السليمانية. یقصد متصرف السليمانية- ان عبدالکریم قاسم استدعا وطلب منه ان یبلغ زوجة سعید قزاز بأن حیاته في مأمّن ولاداعي للقلق، إلا أنه نفذ فیه حکم الموت بعدها بأیام... لقد قدمه قاسم رضیة مخجلة في حین لم یکن للمضحی به ما یؤاخذ علیه إلا كونه وزیر داخلية في حكومة نوري السعيد» (جرجیس فتح الله، العراق في عهد قاسم. ج ۲، دار نبر للطباعة والنشر، سوید ۱۹۸۹ ص ۴۵۲) و (رجال و وقائع في المیزان، مقابله صحفیه مع الأستاذ جرجیس فتح الله أجراه صحفیه خبات، دار آراس للطباعة، آرپیل ص ۱۸۴). سه عید قه زاز برازا و زاوی (توفیق قه زاز) که که سه یه تی و ناوداری سلیمانیه، ته نیا خوشکیکی هه بوو (نافتاو خان) دایکی تیکۆشه ره که مالی شیخ غه رب که ئیستا له له نده نه. (هه ندی زانیاری هی مامۆستا که ریم زه نده).

ئەو ماوھەپەي لە رانپە بووم، بازاری تووتن لە برەودابوو. فەرمانرەوایی بەنرخیتی زۆر گەورە تووتنی لێ دەرکەن... تووتنیتی بێ شومار لە گوندەکانی رانپەدا چیترابوو... تەنانەت لەو گوندانەشدا کە ھەرگیز تووتنیان نەچاندبوو، تووتن دەچیترا... تەنانەت ئەو کەسانەش کە ھەرگیز ناسیابووبیان بەتووتنەو نەبوو، تووتنیان دەچاند و، دەرکە و دەفرۆشتەو! لە کۆزی تووتن چاندن و کرپن و فرۆشتنیشدا، ئاغاگان و فەرمانبەران و بازرگانانی خراب، یەکیان گرتەو بۆ رووتاندنەو لادییەکان و تووتن چیتە ھەژارەکان! ناچار بووم فەرمانبەرە خراپەکان لە ناوچە کە دەریکەم. ئەوئەندەش لە دەستم بێت، چاوی بگێرم بەلبێزەیی کرپنی تووتندا. خۆش بەختانە، ھەژارەکان ھەسەنەو کاروباریان لە پیش ئاغاگاندا راھێ دەکرا. نەھیترا ناچار بکرتن بەبەرتیلدان! کەتن و کارساتیکیش -وەک لە کۆیە و قەلادزێدا رووی دا- لە رانپەدا رووی نەدا... ناتوانم بڵێم ھەموو شتیک بێ بەرتیل و پاداش تەواو بوو. بەلام دەتوانم بڵێم ئەندازەبەکی یەجگار گەورە، بەرتیل و زۆرداری لە تووتن کرپن و فرۆشتندا، لە ناوچە رانپەدا کەم بوو... ئەمە بەس بوو بۆ دلخۆشی ھەمووان، کە بۆلەبۆل لە جووتیار و خاوەن تووتنە ھەژارەکانەو نەبیسرا!

لە ئاغاگانێ رانپەدا ھی باشیش ھەبوو. ھەیش بوو ھەرەوک خراپە دەکرد، جاروبار چاکەیشی دەکرد. بەلام ئەوانە خراپ بوون، کەتنی ناشیرینیان زۆر بەسەردا ھات. بیان بەر پشم و قینی فەرمانرەوایی ئینگلیز دەکەوتن، بیان ئاغاگانێ سوپنخواری خۆیان لیبیان ھەلدەگەرانەو، بیان دەستە دزەکانیان کچیان دەفراندن! بەلام تاک تاکی وایشیان تیندا ھەبوو، بەدزییەو پیتساکێ گەورە گەورە دەنارد بۆ شۆرشگێرەکانی کوردی عێراق و، کوردی ئێران^(۱)، دەستگێرۆیی ھەژارانیشی دەکرد!

ئەو خەفەتی دەدامن ئەو بوو: فەرمانرەوایی ماوھە نەدەدام جەزەبە بگەیبێم بەو ئاغاگانە پشێوی و ئاژاوەیان دەناپەو، یاخود سەرکێشییان دەکرد لە فەرمانرەوایی و دادگا، لەسەر شتی ناپەو و بێ کەلک! زۆر جاری و ھەبوو شەرمەزاری خۆم و دانیشستووانی ناوچە کە دەبووم، لەبەر ئەو کزییەیی فەرمانرەوایی دەیانە بەرامبەر بەو زۆردارانە! دیارە ئاغاگانیش کە زۆریان ناشی و نەخوێندەواربوون، شێرگێرتر دەبوون لەسەر خراپەکانیان! شەوێکیان مائی منیان دایە بەر تەنگ و بۆمبا! کە لیم کۆلییەو ھەندیک فەرمانبەر و بالباز لەگەڵیاندا بوون! ھەرچەندە کارساتە کە دەنگی دایەو، بەلام من نەمخستە نامەکارییەو. بەساردییە کەو وەرم گرت! فەرمانرەواییم پێو خەریک نەکرد! بەلام فەرمانبەرە ناپاکەکانم دەپەراند: ئاغاگانیشم بەجێ ھێشت بۆ خوا، کە چەند سالتیکی پین نەچوو، زۆریانم بەرپرسیایی و سەرگەردانی و مالتۆرائییەو دیبەو!

(۱) لە کوردستانی عێراق ئەو رۆژە شۆرشێ بارزانی دووم بەرپا بوو، ئەمجارە تەنیا بارزانییان و ھۆزە ھاوێمانەکانی دی نەبوون، بەلکو بەرپەکی بەرفراوانی ئەفسەرە کوردەکان و رۆشنیران و دانیشستووانی شارەکان و ھۆز و عەشیرەتەکانی دەرەوێ بازنی بارزان ھاوھەش بوون و شان بەشانیان لە خەباتدا بوون... لەوانە زۆر لە سەرە کە عەشیرەتەکانی پشدر.

لە کوردستانی ئێرانیش سەرەتای جمووزلی بەرپا بوونی راپەڕینی حزبی دیموکراتی کوردستان بوو بەسەرکردەیی شەھید قازی محەمەد کە لە ۱۹۴۶دا جەمھوریەتی مەھابادی لێ کەوتەو.

ھەقەکان

(ھەقەکان) دوو سێ گوندێکیان ھەبوو لە ناوچە رانپەدا. ئاغاگانێ پشدر چاویان بریبوو داگیرکردنی ئەو گوندانە. لە ئەنجامی لیکۆلینەو ھەبەکی دوور و درێژدا بۆم دەرکەوت، کە ئەو بەند و باوھێ بۆ ھەقەکانیان ھەلبەستوو، سەرچاوەکە لە ئاغاگانێ پشدرەو بوو! ھۆی ئەمەیش نەک تەنیا زەویوزار دەستکەوتن بوو، بەلکو تۆلە سەندنەو ھەبەش بوو لە شێخە ھەقەکان کە توانیبوویان بەشێکی زۆر لە دانیشستووانی گوندەکانی ئاغاگانێ پشدر بکەن بەدەستە و داپەرەیی خۆیان! سێ جار چوومە ناو ھەقەکان. تیکەلیان بووم. لەگەڵ شێخەکانیشیاندا گفتوگۆم کرد. بۆم دەرکەوت: شێخەکان بێجگە لە ھەقەکان، ناھێلن کەسی تر بچیتە ناو کۆبوونەوکانیانەو. ھەرەھا ئەو شتانەش کە دەبێن بەھەقەکان، لەو کۆبوونەوانەدا، ھەقەکان بۆ کەسی بێگانەیی ناگێرنەو، بام کورد و موسولمانیش بێ! (شێخ رەزا) ی گەورەکیان دەیگوت: «ئیمە ئەوسا نوێژ و رۆژوو و حەج دەکەین کە کردەوێ خۆمان راست کردبیتەو. ئەگینا ئیمە ئیسلا مین!» ھەقەیش لە بنچینەدا لقیکە لە (سۆفیگەری - تصوف). لە شێوێ ئیستایدا شتیکە، لە شێوێ کە بچووکدا، وەک «یاسای ھاوھەشی - النظام الأشرافی» وایە. ھەر کەسێ ھەژار بێ دەستی دەگرن. ناھێلن کەس لە برسایم بێ. ھەموویانم دی. پاک و خاوتین، بەلکو رازاوە بوون. ھەولیان دەدا: ھەموو لە جلویەرگدا یەکرەنگ بن. گەلێک رێکۆپیتک و دلتەرەم ھاتنە پیش چاوی. ھەریەکە دارێکیان بەدەستەو بوو، لە باتی چەک ھەلیان دەگرت. (شێخ رەزا)^(۱) ھەلگرتنی چەکی لێ قەدەغە کردبوون، لە ترسی خوێنراشتن. نزیککی دوو سال لە رانپەدا بووم، نەمیستت جارێک شەڕ و شۆرێک، کوشتن و برینێک، دزیبەک، ژنھەلگرتنێک لەناو ھەقەکاندا روو بدات! ئەوئەندە ھەبە دەمدین: بەرەبەرە وازیان لە چاندن و بەرھەمھێنانی زەویوزار دەھینا. بەرەبەرە کز دەبوون، ھەژار دەبوون. شێخەکانیان ھیچ رێگایەکیان بۆ نەدەدزییەو کە لە بریتی ئەو دەرامەت و گۆزەرانێ پێو بکەن! ھەرەھا پرسیم: راستە، کە لە کۆبوونەوکانیاندا ژن و پیاو، پیکەو دادەنیشن. ژن و پیاو پیکەو کۆ دەبنەو بۆ گوێگرتن لە پەند و نامۆژگاری شێخەکانیان و، فەرمان و فەرمانەکانیان. ھەرەھا راستیشە کە لەو کۆبوونەوانەدا ژن و پیاو و خۆیان بەجلویەرگی جوان دەرآزیننەو. کە سەرئەم دا ئەم شێخەیش وەک ھەموو شێخێکی تری (کوردستان) دیاری لە گوندییەکان وەردەگرت، بۆ ئەوێ دیوہخانەکە کە ھی ھەموو ھەقەکانە بەرپێو بیات^(۲)! نەمدی: شێخ خەمی خوێندەوارییان بخوات. بیان خەمی پیشەسازی و

(۱) شێخ رەزا: مامە رەزا (۱۹۰۵ شەدەلە - ۱۹۶۱/۲/۲۵ سلیمانی) لە دوا کۆچی دوا بای شێخ عەبدولکەرمی شەدەلە (۱۸۹۳ - ۱۹۴۲) ئەم بوو شێخی زۆری مۆرید و ناسیوانی بزووتنەو کەیان، بەشیکیش لە دەوری (حەمە سور) لە دێی کلاووت گەردبوونەو! وەک کەمیکێ تر باسی دەکەین.

(۲) ئەم کارە بەبەروردی ئەمرۆ شتیکێ رەوا بوو، بەلام بەمەرج بەزۆرداری و خەلک ناچارکردن نەبێ، مۆرید و دەرویش بەئارەزووی خۆی دیاریبەکی واکە لە توانیدا بێ بیبات بۆ شێخ، ئەمە شتیکە ھەرەوک چۆن ھیچ گروپ و حزبتیکێ ئەمرۆ ناتوانن بەبێ سەرچاوەیەکی دەرامەت بەرەوامی بەچالاکێ و کارەکانی بدات، سا ئەو سەرچاوەیە لە ھەر جیبە کەو بێ.

کرد و کوشش‌های بخوات. نهمدی هه‌قه‌یه‌ک رازی خۆبان به‌کەس بلیت. له‌گەڵ ئەمە‌یشدا (ئایینی هه‌قه) (۱) به‌هه‌موو لایه‌کی (کوردستانی عێراق) دا، به‌تایبه‌تی به‌نا و به‌شی (سۆران) دا بلاو ببوووه!

ئینگلیزه‌کان و فه‌رمانه‌وایی عێراق، له‌ هه‌قه‌کان که‌وتبوونه مه‌ترسییه‌وه. وایان تیگه‌باندبوون که هه‌قه‌کان له‌سه‌ر ئایینی به‌شداری (کۆمۆنیست) ن. له‌به‌ر ئه‌وه دوو سه‌رۆکیان لی دوور خستنه‌وه بۆ خوار (به‌غدا). به‌لام هه‌قه‌کان هه‌موویان، به‌خا و خیزانه‌وه دوایان که‌وتن تا نزیک (که‌رکووک). گه‌لێکیان لی مرد. گه‌لێک زانیان لی که‌وت له‌ شتومه‌ک و مه‌ر و مالات فرۆشتنیاندا. نه‌گه‌رانه‌وه تا فه‌رمانه‌وایی ناچار بوو، سه‌رۆکه‌کانی گێرانه‌وه بۆ شه‌اره‌کانی (کوردستان).

من ئەمەم به‌هه‌ل زانی. له‌ پاش چه‌ندوچوونێکی زۆر، توانیم خۆپێندنگایه‌کیان بۆ سیسێم و له‌ دیوه‌خانی شیخه‌که‌یاندا بیکه‌مه‌وه بۆ منداله‌کانیان. به‌لام تا هه‌قه‌کانم هینایه‌ سه‌ر ری که‌ بخوین و، تا شیخه‌کانیانم بۆ ده‌مکوت کرا، که‌ از له‌ تیکدانی خۆپێندنگاکه‌ به‌یتن، زۆر ماندوووبوم! ناچار بووم ری نه‌ده‌م به‌شیخه‌کانیان بینه‌وه جیتی خۆبان، له‌ ترسی ئاژاوه‌نانه‌وه و تیکدانی ئه‌و خۆپێندنگایه‌ و، ته‌مه‌لکردن و هه‌ژاردنی ئه‌و هه‌قه‌ به‌سه‌زمانانه‌وه. هه‌روه‌ها ناچار بووم هه‌ندیک توندوتیژی له‌گه‌ڵ هه‌قه‌کان خۆباندا بکه‌م. به‌لام زه‌ویوزاره‌کان و ئاژاوه‌کان و که‌لوپه‌له‌کانم ورده‌ ورده‌، بۆ سه‌ندنه‌وه له‌وانه‌ی به‌هه‌رزان و تالان لێیان کړیبون! هه‌روه‌ها کویتخاکانیشیان که‌ به‌فروفتی ئاگاکی پشدر و فه‌رمانه‌رانی خراب دامه‌زراوون، له‌ کویتخایه‌تیم خستن. وام کرد: گوندییه‌کان له‌ هه‌لبێژاردنێکی سه‌ربه‌ستدا، له‌ هه‌قه‌کانی دلسۆزی خۆبان بکه‌ن به‌کویتخا. (۲)

(۱) ناتوانی بزوتنه‌وه‌ی هه‌قه به‌ (ئایین) ناوی، ئه‌گه‌ر وشه‌که‌ به‌رامبه‌ر (دین) ی عه‌ره‌بی بیت، به‌لام ده‌توانی به‌شیتویه‌ک له‌ شیتویه‌کانی (بیرورا) دانری وه‌یا (مه‌زه‌ب) به‌مانایه‌کی ته‌سکی وشه‌که‌ه. خۆ وشه‌ی (بزوتنه‌وه) به‌لامه‌وه زۆر گونجواتره‌ لێرده‌دا. هه‌روا زیاده‌ڕوویییه‌ ئه‌گه‌ر بلیت: به‌هه‌موو کوردستاندا بلاو بوونه‌وه. چونکه‌ مه‌وداکیان ته‌نیا له‌ به‌شێکی که‌می رانیه‌ و کۆیه‌ و ناوچه‌ی سورداشدا بووه.

له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا زاره‌وه‌که: (الحق: اصطلاحاً: هو الحكم المطابق للواقع - أي الخارج ونفس الأمر. ويطلق والمذاهب - مذهب حق. ويوصف الله تعالى بالحق وكذا القرآن الكريم، ويقابله الباطل...) بروانه: (د. عبدالملك عبدالرحمن السعدي - شرح النسفية في العقيدة الإسلامية. ۱ دار الانبار، بغداد ۱۹۸۸، ص ۱۷).

(۲) چه‌ز ده‌که‌م لێرده‌دا کورته‌یه‌کی چروپ ده‌رباره‌ی ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه‌ به‌خه‌مه‌ به‌رچاوی خۆپێندنگایه‌ی، به‌تایبه‌ت که‌ مامۆستا زۆر به‌راگوزاری پێیدا تێپه‌ریوه: «بزوتنه‌وه‌ی هه‌قه وه‌ک وه‌چه‌یه‌کی رییازی سۆفیه‌تی ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ر ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، به‌لام دامه‌زرتنه‌ری جوولانه‌وه‌که‌ شیخ عه‌بدولکه‌رمی شه‌ده‌له‌یه‌ ۱۸۹۳-۱۹۴۲ و هه‌ر ئه‌ویش له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئیرشادی کردوه، مه‌رکه‌زه‌که‌شی گوندی شه‌ده‌له‌ بووه که‌وا له‌ رۆژهلای سورداش؛ له‌ کۆتایی دۆلی میترکه‌ پان له‌ نیوان شاخی پیره‌مه‌گروون و دا‌باندایه‌. شیخ عه‌بدولکه‌رم هه‌ر به‌رپه‌رازه‌ ئایینییه‌ ساکاره‌که‌وه‌ نه‌وه‌ستاوه‌ به‌لکو بایه‌خێکی ته‌واویشی به‌ژبانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی موری و شۆتکه‌وتوانیشتی داوه، بۆیه‌ شیخانی هه‌قه له‌ پێشدا وه‌ک هه‌ر کۆمه‌له‌ شیخێکی تری نه‌قشبه‌ندی،=

خۆپێندنگاکه‌ سه‌ری گرت. به‌هۆی پیتاک و دیارییه‌وه منداله‌کان تیژ کرانه‌ سه‌ر خۆپێندن له‌ گوندی (که‌له‌سماق) دا. خۆشه‌ختانه، ئه‌مه‌ بووه به‌نوقلانه، بۆ ده‌ستکه‌وتنی دوو خۆپێندنگای تریش که‌ له‌ ناوچه‌ی رانییه‌دا کردمه‌وه.

=شیخیه‌تی و ئیرشادیان ده‌کرد، تا سه‌رده‌می شیخ عه‌بدولکه‌رم، ئیتر ورده‌ ورده‌ (شطحات) وتن ده‌ستی پیکرد و هه‌ندیکیان هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌: کاتی سه‌ره‌له‌دانی -محمد المهدي- هاتوه، له‌مه‌وه بۆ گوتنه‌دان به‌نۆی و رۆژوو، ده‌سته‌لگرتن له‌ ئیش و کار و چوونه‌ ناو هه‌ندێ باه‌تی فه‌لسه‌فی قووله‌وه... خه‌لکاتیکی شۆین ئه‌مانه‌ که‌وتن و ملیان بۆ ده‌له‌قاندن، بۆیه‌ له‌ ده‌قه‌ره‌که‌دا به‌-شیت- ناویان ده‌بردن! شیخ خۆی ئه‌مه‌ی به‌لاوه‌ قورس بوو، هه‌تا جارێک دارکاری -حه‌مه‌سوور-ی سۆفی ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دیوه‌تی: شه‌رع نه‌ماوه!!! ئیتر ئاوا ناویانگیان زرا و بی ئایینیان که‌وته سه‌رزاری خه‌لکی، به‌تایبه‌تی دواي کۆچی دواي شیخ و سه‌رده‌می مامه‌ ره‌زا و حه‌مه‌سوور که‌ میریش لێیان به‌گومان بوو. به‌م جۆره‌ ده‌بینین له‌ناو هه‌قه‌دا شتی وای تیا‌دا ده‌رکه‌وت که‌ به‌ئایینه‌که‌ تازه‌ بوو؛ وه‌ک هه‌لوتیست به‌رامبه‌ر ئافه‌رت و هاوسانی ئابووری و شتی وا... جا له‌ ۱۹۳۴دا حکومه‌ت شیخی گرت، له‌گه‌ڵ ژماره‌یه‌ک له‌ موری و ناسراوانی، بریته‌ که‌رکووک و حه‌ویچه‌.

تیکرا هه‌قه‌کانی جلوه‌ریگیان درێ و گونێ ده‌پۆشن و ده‌چنه‌ که‌رکووک بۆ به‌ردانی شخی و هاوه‌لانی، بۆ ئه‌وه‌ی باره‌که‌ ئالۆزتر نه‌بن، حکومه‌ت شیخ به‌رده‌دات و ده‌یاننیرتیه‌وه. دواي کۆچی دواي شیخ عه‌بدولکه‌رم هه‌قه‌کان ده‌بنه‌ سه‌ن به‌ش: به‌ش هه‌ر واز دیتن، به‌ش دواي سۆفی حه‌مه‌سوور ده‌که‌وتن که‌ ده‌چیته‌ گوندی کلاوقوت له‌ ناوچه‌ی شوان، زۆربه‌شیان ده‌چنه‌ ده‌وری مامه‌ ره‌زای برای شیخ. حه‌مه‌سوور شیخ نییه‌، ماوه‌یه‌ له‌ مالتی شیخ دارکیش بووه، مسکینه‌ و ورده‌ ورده‌ بروزی کردوه، ئه‌سل خه‌لکی لای تالان و سیویه‌له، نه‌خۆپێنده‌وار بووه، شیعی له‌به‌ر بووه، دواي له‌ کلاوقوت مولکی کویه‌ و بۆته‌ خاوه‌ن مولک.

هه‌ندێ له‌ تا‌قمه‌که‌ی له‌ گوندی قۆمه‌رغان، قه‌رانگویی لای سورداش بوون، ئه‌مانه‌ سندوقیکی هاوه‌شیان دانا، چا خوارده‌وه‌یان ته‌رک کرد، به‌رگی ساده‌یان ده‌پۆشی، ریشیان ده‌هیشته‌وه... هه‌تا باو بوو که‌ حه‌مه‌سوور ئیدیعیای پیغه‌مبه‌ریتنی ده‌کات!! ئافه‌رتی که‌سی لا حه‌رام نییه‌! سۆشیا‌لیزم بلاو ده‌کاته‌وه... سه‌ره‌نجام له‌ ۱۹۵۷دا حکومه‌ت گرتی و درایه‌ دادگا، دواي له‌ ۱۴ی ته‌مموزی ۱۹۵۸ به‌ره‌للاکرا و گه‌رایه‌وه کلاوقوت.

به‌لام مامه‌ ره‌زا له‌ ۱۹۰۵- که‌ برای شیخ عه‌بدولکه‌رمیه‌- له‌ شه‌ده‌له‌ له‌دایک بووه، خۆپێنده‌وار و شه‌رع‌زان بووه، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ سه‌رداران و گه‌وره‌ پیاوانی کورددا بووه، که‌ له‌ عه‌ماره‌ دوورخراوه‌ته‌وه، میر حاج ئه‌حمه‌د، که‌ یه‌کێک بووه له‌ ئه‌فسه‌رانی کورد و هه‌وادارانێ بارزانی، ده‌ناسی و ده‌بنه‌ براده‌ر، له‌گه‌ڵ کۆماری مه‌هاباد په‌یوه‌ندی بووه و هه‌ندێ له‌ پیاوانی خۆی ده‌نیرتی بۆ کۆمه‌کیان. ئه‌م ده‌یویست بزوتنه‌وه‌که‌ له‌ قاوغه‌ ته‌سه‌که‌ی ده‌ریبێتی ریکی بخاته‌وه‌ و شتیوه‌ی خه‌باتیکی کۆمه‌لایه‌تی پێ بدی... به‌ره‌ ژبانی هاوه‌شی و سه‌ره‌ستی ئافه‌رت و دیموکراسییتی له‌ کۆمه‌لدا، جا به‌رنامه‌که‌ی بریتی بوو له‌: برایتی، هه‌قه‌رستی، گیانی هاوه‌شی، ئابوونه‌، ته‌گبیر و را، سه‌ره‌ستی ئافه‌رت، په‌وشت و کاروباری ریکه‌ستن... له‌و رۆژگاره‌ی ئه‌م هه‌قه‌یه‌ په‌ری سه‌ند، ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴ له‌ولاشه‌وه‌ شۆرشی بارزانی دووم به‌ریا ببوو، جا حکومه‌ت به‌رامبه‌ریان که‌وته مه‌ترسییه‌وه، له‌ ۱۹۴۴ مامه‌ ره‌زای دوورخسته‌وه‌ بۆ عه‌ماره‌، به‌لام له‌ ژیر فشاری=